XXXVI. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. OKTÓBER 2.

Ludas Matyi

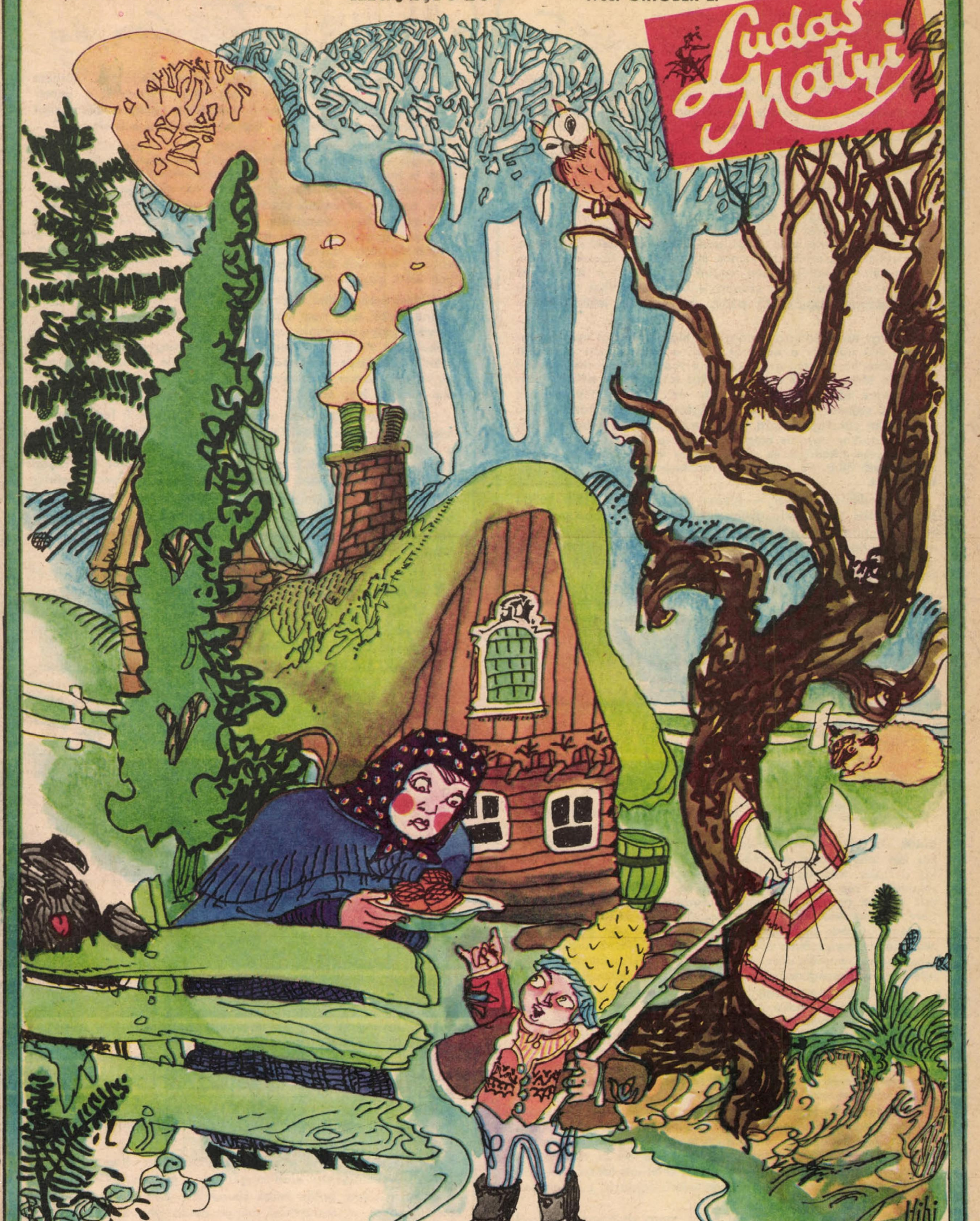

Hegedűs István rajza

MAI NÉPMESE

– Sose féltsen édesanyám, majd visszatérek mint híres hazánkfia…

mondjuk a magunkét

Előavatás

Az idén is, mint minden évben, néhány száz fiatalt avattak az Erkel Színházban orvosdoktorrá. A mindössze néhány másodpercig tartó ceremónia a doktorrá avatás „jéghegyének" csupán néhány millimétere. Ez az avatási tortúra majdnem az óvodában, de az általános és a középiskolában biztosan megkezdődött már, amikor 12 éven át tartott a naponkénti versenyfutás a felvételi vizsga pontjaiért. És azután jön a hat év „előavatás" az egyetemen, a sok éjszakai tanulással és állandó vizsgadrukkal...

Úgy tűnik, hogy a medikusok előavatásának hatéves tortúráját a tankönyvek terjedelmének csökkentésével, a lényegesnek a lényegtelentől való szétválasztásával, enyhíteni nem lehet. Nem azért, mert ennek titokzatos égi hatalmak állnak útjában, hanem minden valószínűség szerint azért, mert a tankönyvek szerzői – egyébként igen szerény – honoráriumukat az ívterjedelem alapján kapják. Ez pedig nyomós és leküzdhetetlen indok.

És úgy tűnik, idén a tortúra egy műsorszámmal még gyarapodott. Aki ugyanis a napokban járt a Baross utca és Szentkirályi utca környékén, az az ottani orvosi könyvkereskedés előtt a Kálvin térig terjedő sorban állókat láthatott. A néhány ezer medikusnak, főként ha 10 óra után ért oda és nem hajnali 4-kor kis székére letelepedve várakozott a bolt nyitására, 4–6 órát kellett várakoznia arra, hogy tankönyveit megvásárolhassa. Tanévkezdéskor ugyanis még tatarozták a főváros egyetlen orvosi könyvkereskedését és ezért, amikor végre megnyílt, hosszú sort kellett állni az egyébként rendkívül olcsó és szép tankönyvekért.

A medikusok szülei – hiszen sok esetben nekik kellett almaszüreten serénykedő gyermekeik helyett, szabadságuk terhére, egy napot könyvekért sorban állni – és természetesen az orvostanhallgatók is arra kérik a tankönyvellátásért felelős intézményeket és vállalatokat, hogy a jövőben lehetőleg ne szaporítsák eggyel az amúgy is túl bő tortúralistát.

Dr. Szendei Ádám

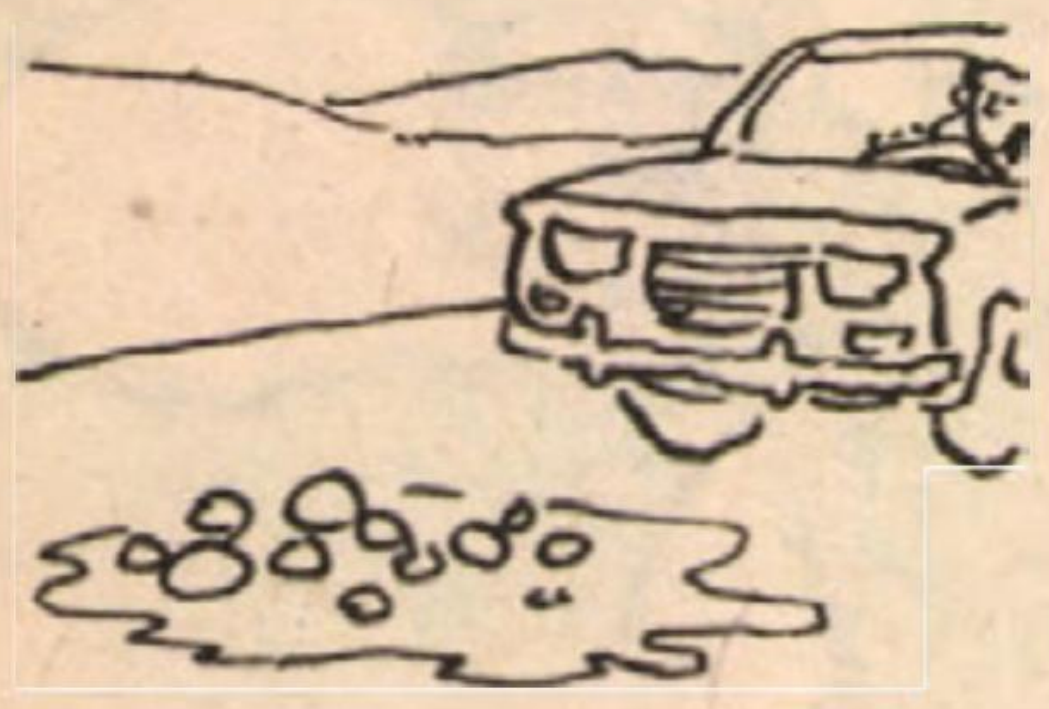

Ketchup a betonon

Itt az őszi csúcsforgalom, az országutakat ellepik a dugig megpakolt teherautók. Az őszi csúcsra, no és a takarékosságra hivatkozva olykor két teherautónyi rakománnyal indítanak útnak egy kocsit. Így a fizika törvényszerűségeinek megfelelően, a felpúpozott rakomány szép lassan potyogni kezd az országútra, a teherkocsik mögött haladó gépjárművek vezetőinek nagy gyönyörűségére. Kétségtelen, hogy ennek megvan a maga haszna, hiszen a lepotyogó áru kikerülése egyszersmind ragyogó gépjárművezetői képességvizsgálat: a sofőrnek például sokszor csak ezredmásodpercei vannak arra, hogy kivédje az összeütközést a feléje szemmagasságban szélsebesen közeledő cukorrépákkal.

Ennek a takarékosan szervezett szállításnak egyébként jelentős gazdasági haszna is van. A múltkoriban például láttam a 4-es főútvonalon egy teherautót, amely paradicsomos ládákat vitt, természetesen töménytelen mennyiségben. Néhány láda leesett az úttestre és a paradicsomok, a rajtuk áthaladó gépkocsik jóvoltából, pillanatokon belül ketchuppé alakultak, bizonyítván ezzel, hogy teljesen fölöslegessé vált egy igen költséges folyamat, amit a népnyelv konzervgyártásként ismer.

Ha laikus lennék, nyilván megkérdezném, hogy két teherautónyi rakománnyal miért nem két teherautót indítanak útnak? Megkérdezném továbbá, hogy mi a takarékosság abban a fuvarban, amikor az árunak csak egy része jut el rendeltetési helyére – ha egyáltalán eljut. Mert a túlterhelt teherautók tengelyei ugyancsak a fizika törvényszerűségeinek megfelelően gyakran felmondják a szolgálatot.

Ám, aki nem laikus, az jól tudja, hogy itt takarékosságról van szó, mégpedig nem is akármilyenről: az őszi csúcsra és az ésszerű takarékosságra hivatkozók ez esetben még magát az ésszerűséget is megtakarították! És ez már csúcs! Ha nem is őszi.

Vezda János

Tillaárom, haj!

Nem jókedvemben kurjantok, hanem Arany János verse motoszkál a fejemben arról, hogy mi is volt az ő írószobája, amely a vers szerint „Se nem csapszék, se nem bolt – Csizmadia műhely volt"...

Mostan hasonlóképpen tűnődöm én is – prózai hétköznapisággal – milyen bolt az olyan bolt, amelyben árusítás nincs, nem is lesz és nem is volt? Mert felfedeztem egy ilyen boltot, tillaárom haj. Már idegesek vagyunk az olyan boltoktól, ahol nem tudunk vásárolni, mert éppen árut vesznek át, máskor leltároznak, vagy műszakilag van zárva a bolt, vagy csak egyszerűen kulcsra. Ez az én boltom egy olyan bolt, ahol már a cégtáblán rajta szerepel, hogy ez a bolt nem árusítással foglalkozik, hát nem éri a vásárlót csalódás: akármikor megy el a bolt előtt, sosem talál árusításra abban a boltban.

Mármostan: mitől bolt egy bolt? Tán attól, hogy áru van benne? Attól még nem bolt, attól még raktár is lehetne. Vagy elosztó, vagy csomagoló, vagy előkészítő. A bolt attól bolt, hogy kereskedés. Attól, hogy benyit a vevő, aszongya jó napot, kérek ötért' lámpabelet, a boltos meg azt mondja, tessék parancsolni, legyen máskor is szerencsém. Amióta bolt a bolt, a boltosélet mindig ilyen volt.

Akkor hát milyen bolt a nem árusításra való? Tessék megnézni a cégtáblán: TANBOLT. Szóval itt a kis boltosok tanulják a boltosszakmát. De vásárló nélkül? Hiszen így azt sem tanulják meg, hogy azt kell mondani: „Jó napot kívánok!" Ha belép egy vevő a boltba, mert ebben a tanboltban nincsen árusítás!

Akkor pedig miként megyen a boltosnevelés ebben a tanboltban? Elképzelem például, hogy a tanár-boltos felállít a padból egy nebulót és azt mondja neki: „Te leszel a vevő, most kimégy és bejössz, mint vevő és kérsz valamit, indulj!"

Erre a kis tanuló kimegy, bejön és azt mondja:

– Jó napot kívánok, kérek két liter barna kockás öltönyt.

– Menj a helyedre! – mondja szigorúan a tanár-boltos és beír neki egy fát. – Legközelebb majd megtanulod, hogy az öltönyt nem literre mérik, hanem hasbőségre.

Persze, lehet, hogy tévedek, és a tanboltban azt tanulják, mitől nem kell nyitva tartani egy boltot. Amikor már jól megtanulták, mehetnek ki az életbe, kis: ZÁRVA táblácskákkal a hónuk alatt, tillaárom haj!

Somogyi Pál

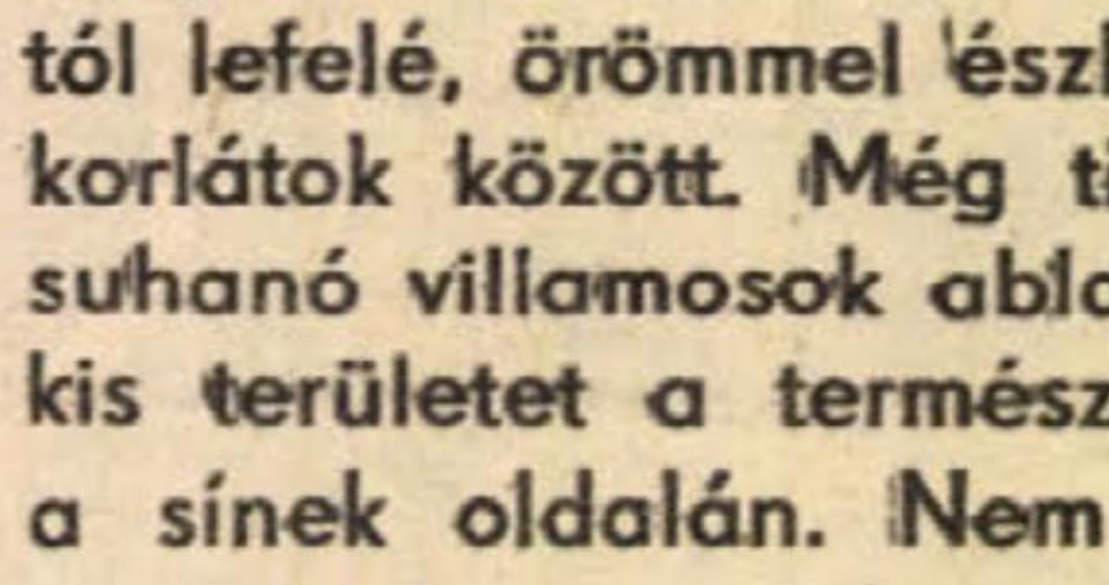

Gyom-sáv

A pesti lakos sétál a Duna-parton. Látja a nagy vizet, a palotát, a hajókat – és a gyomot. Ez utóbbit a villamos sínjei mentén. Már szép magas, eléri a fél métert is. Amint halad az ember a Lánchídtól lefelé, örömmel észleli, hogy már egy fácska is kinőtt a vaskorlátok között. Még tíz év, és ágaival simogatja majd az elsuhanó villamosok ablakait, tetejét. Lám, visszaadtunk egy szép kis területet a természetnek. Jövőre talán már pipacs is virul a sínek oldalán. Nem kell hozzá se kertész, se krampácsoló segéderő – a példa mutatja, hogy még a munkaerőhiány korszakában is tudunk gyomot termeszteni.

Csak akkor szorul el a szív, amikor látja, hogy a Hotel Duna Intrecontinental előtt megszűnik a gyomvilág. Még fű se nő ezen a tájon, galád kezek kiszedték a gazt, éppen addig a pontig, ahol a nemzetközi nagyszálloda végetér. Elvágólag, mondják a honvédségi körletekben. Onnantól ismét olvashatunk a gyomokból. Ki ezt, ki azt, számtalan szebbnél szebb gondolatot. Csak egyet nem értek: miért éppen a külföldiektől sajnáljuk azt a kis zöldet?

Marthy Barna

ELNÖKVÁLASZTÁSI ÚTVESZTŐ

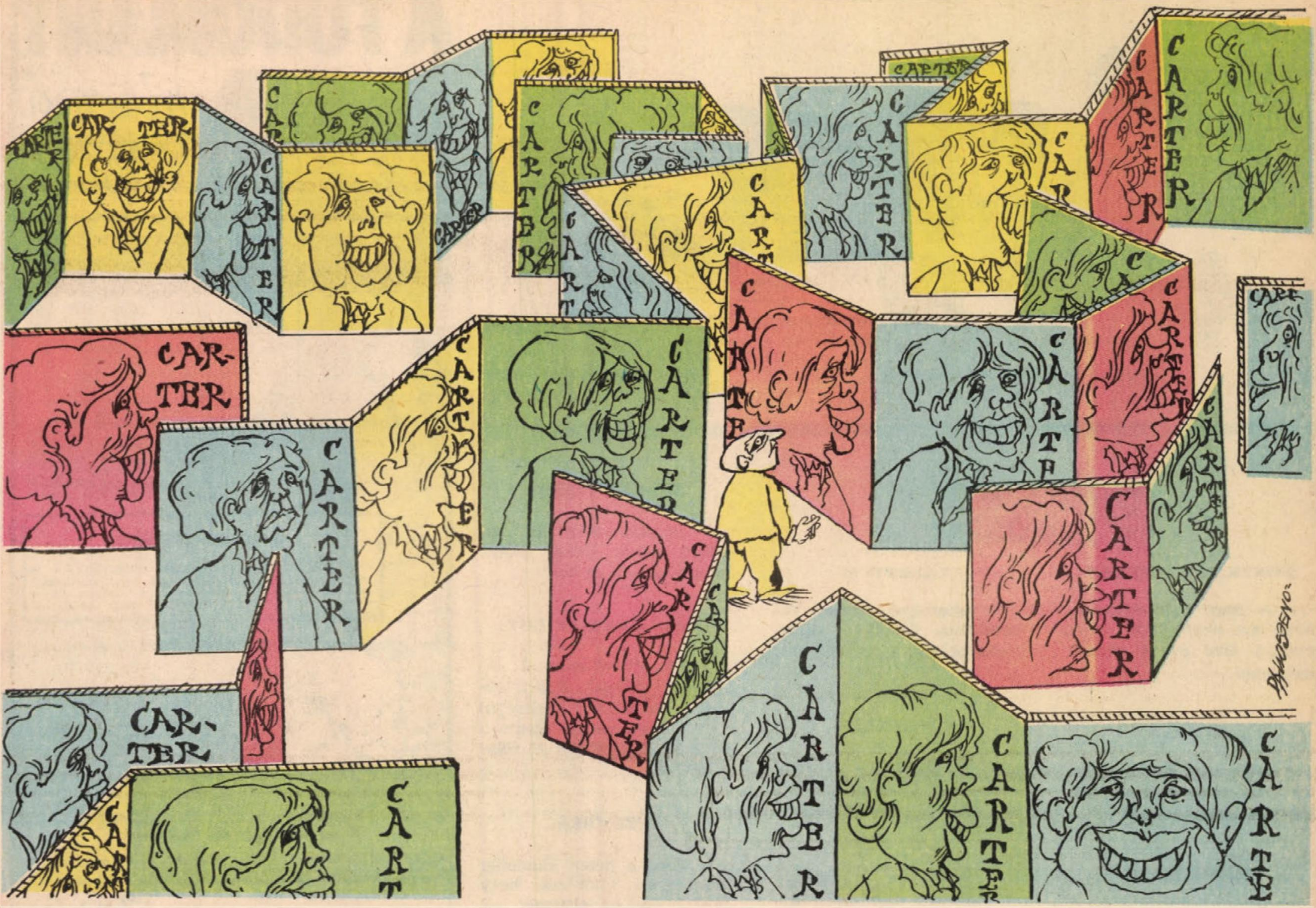

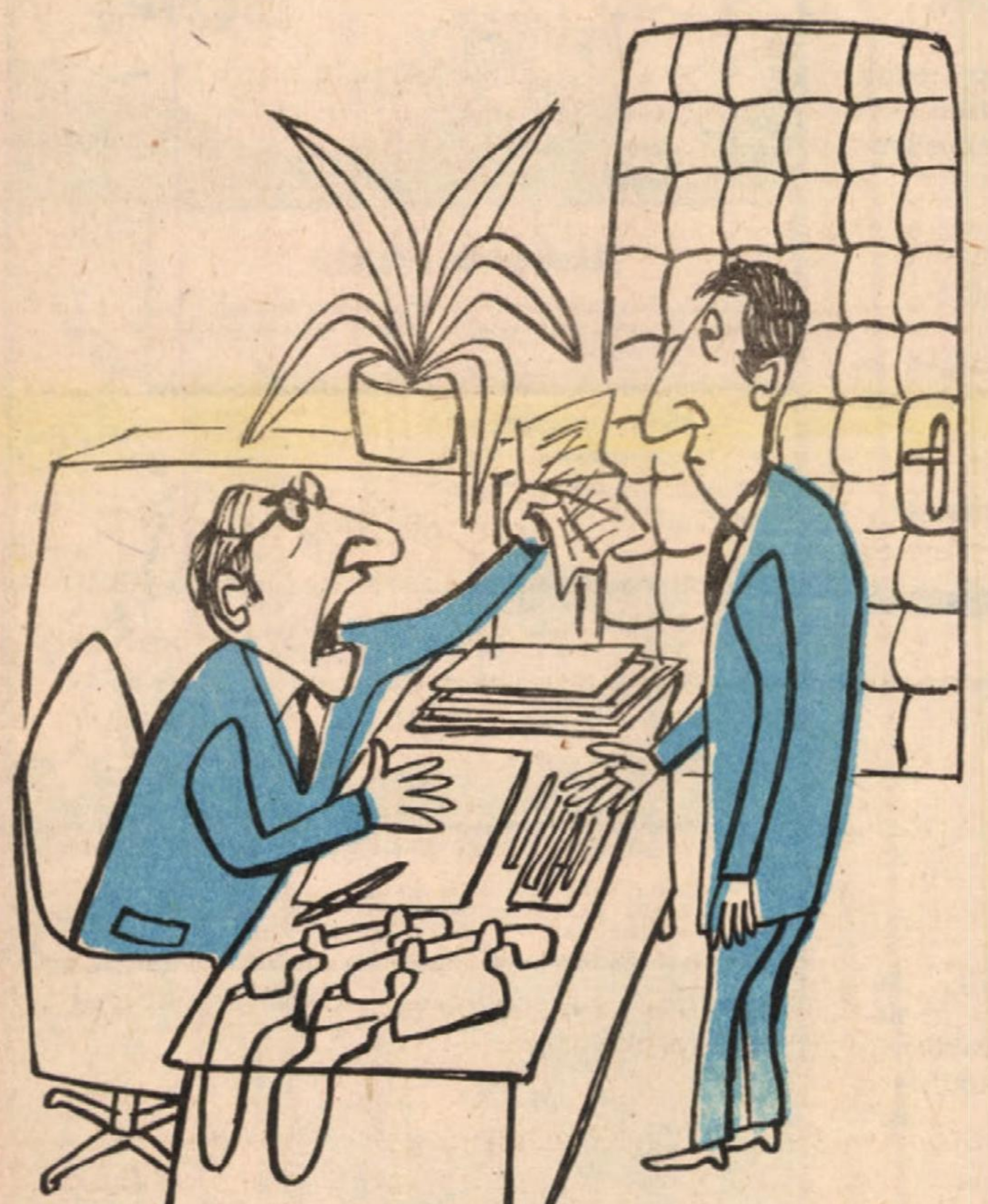

– Maga teljesen hasznavehetetlen. Bár magát küldhetném gyesre a titkárnőm helyett!

VILMA NÉNI

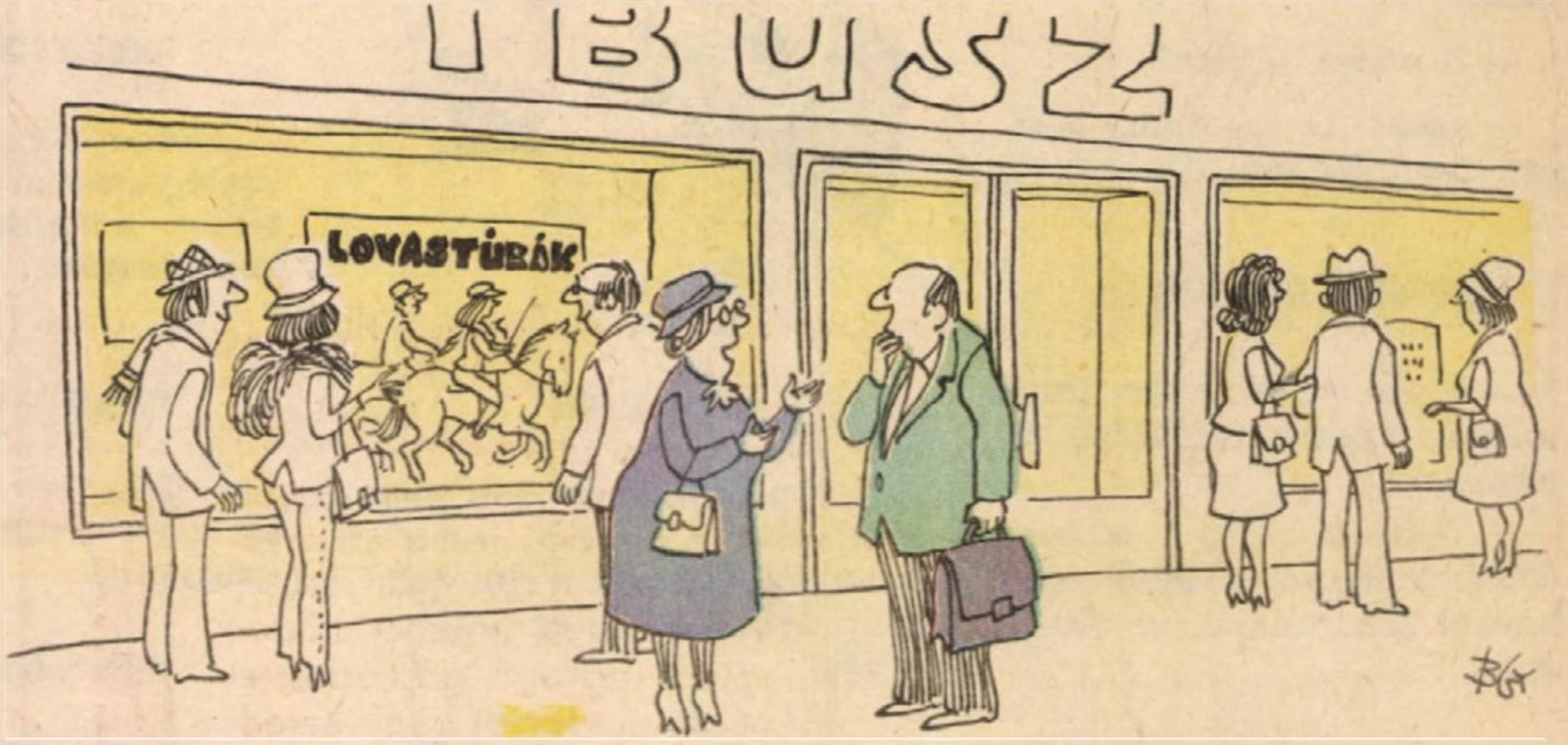

– Ha ezektől javul az idegenforgalmi mérleg, legfeljebb újra lovasnép leszünk!

TÖMEG-KOMMUNIKÁCIÓ

– Vajon milyen lehet ennek a sorozatnak a nézettségi indexe?

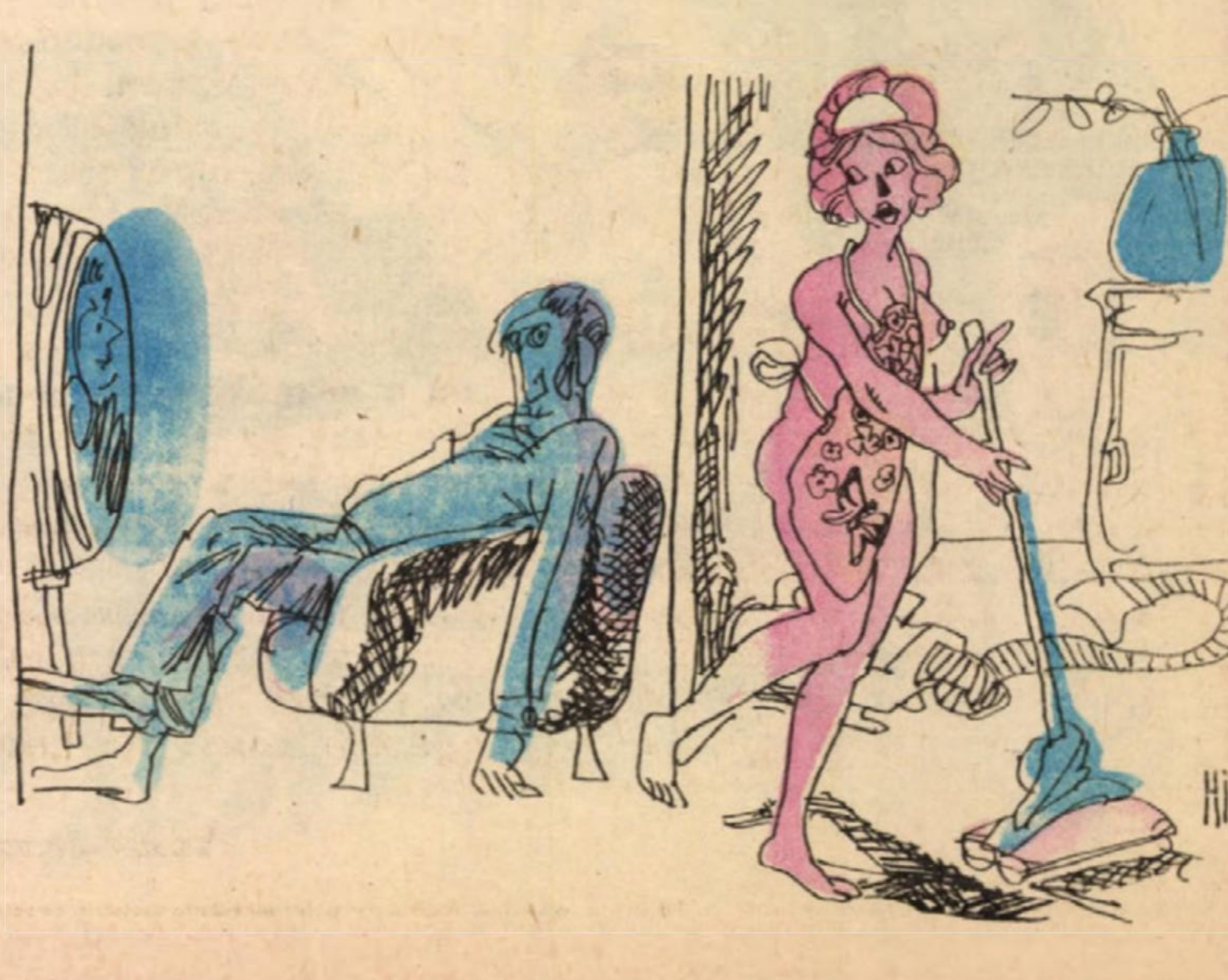

ŐSZI FOTÓRIPORT

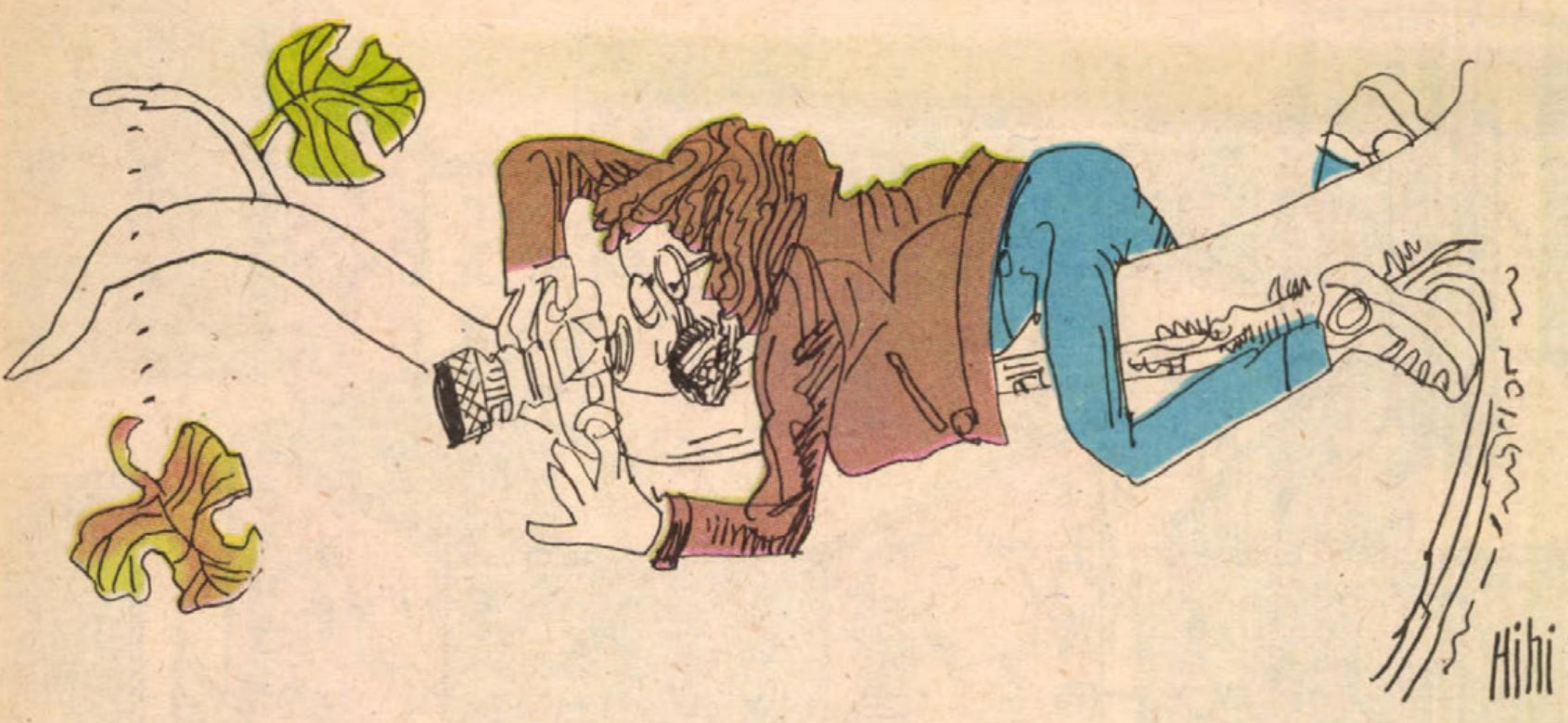

SZILÁNKOK

NŐNEK A GYEREKEK

— A fiam már most kinőtte azt az öltönyét, amit csak a jövő évben fogunk megvenni.

KRITIKA

A közönség percekig tartó forró tapssal ünnepelte, hogy elmarad az előadás.

VÉGREHAJTÓ

— Nagy öröm ért. Tegnap megjelent nálam a végrehajtó.

— S ennek örülsz?

— Igen. Ő a fiam. Két éve nem láttam.

AUTÓS KÜLFÖLDI

— Maga hogy akar Pest utcáin London térképével eligazodni?

— Nem mindegy? A sok útfelbontás miatt pesti térképpel sem találok el sehova!

TÁLENTUM

Y. tehetséges ember. Tehetségesen titkolja a tehetségtelenségét.

TÖPRENGÉS

— Az őrülttől a lángészt csak az a hajszál választja el, amit a bablevesemben találtam?

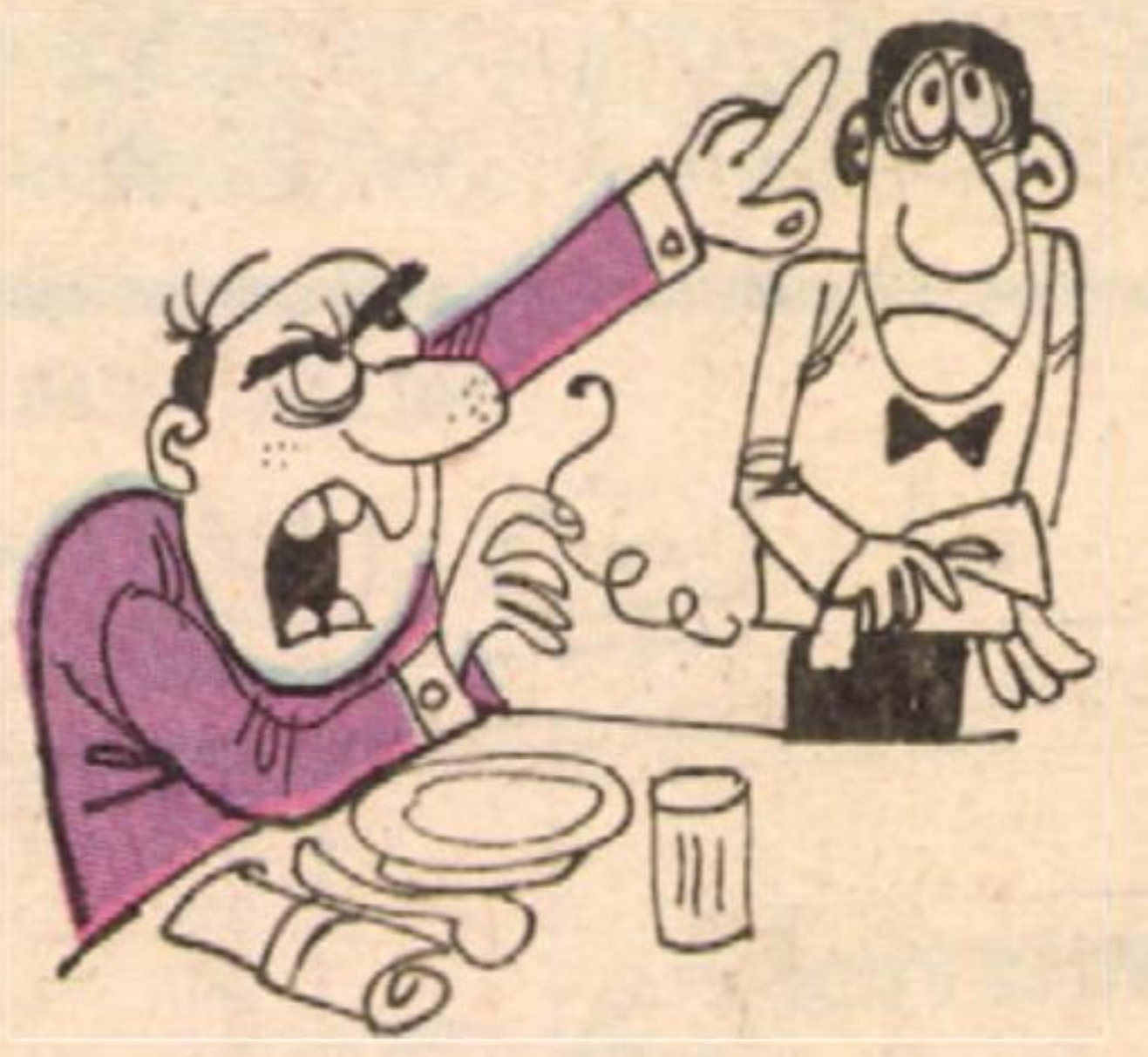

KÖVETÉS

Egy nő megy előttem már órák óta. Az egyik utcából ki, a másikba be. Félni kezdek. Mit akarok én ettől a nőtől?

KEDVES VENDÉG

— Délután négy és hat között tessék jönni. Akkor nem vagyunk otthon.

MAI LOVAGIAS ÜGY

— Ön elcsábította a lányomat. Vállalnia kell a következményeket. Feleségül kell vennie, amint elvált a férjétől és szakított a vőlegényével.

ÜZEMBEN

— Ezen a héten mindenki bennmarad túlórázni, hogy jövő hónapban elegendő állásidőnk legyen...

SZELLEMIDÉZÉS

„Kérem, hogy az ódon kastélyunkban pontban éjfélkor jelenjen meg, ellenkező esetben..."

TÁRSTALANSÁG

— Még egy ellenséget is képtelen vagyok szerezni magamnak.

Galambos Szilveszter

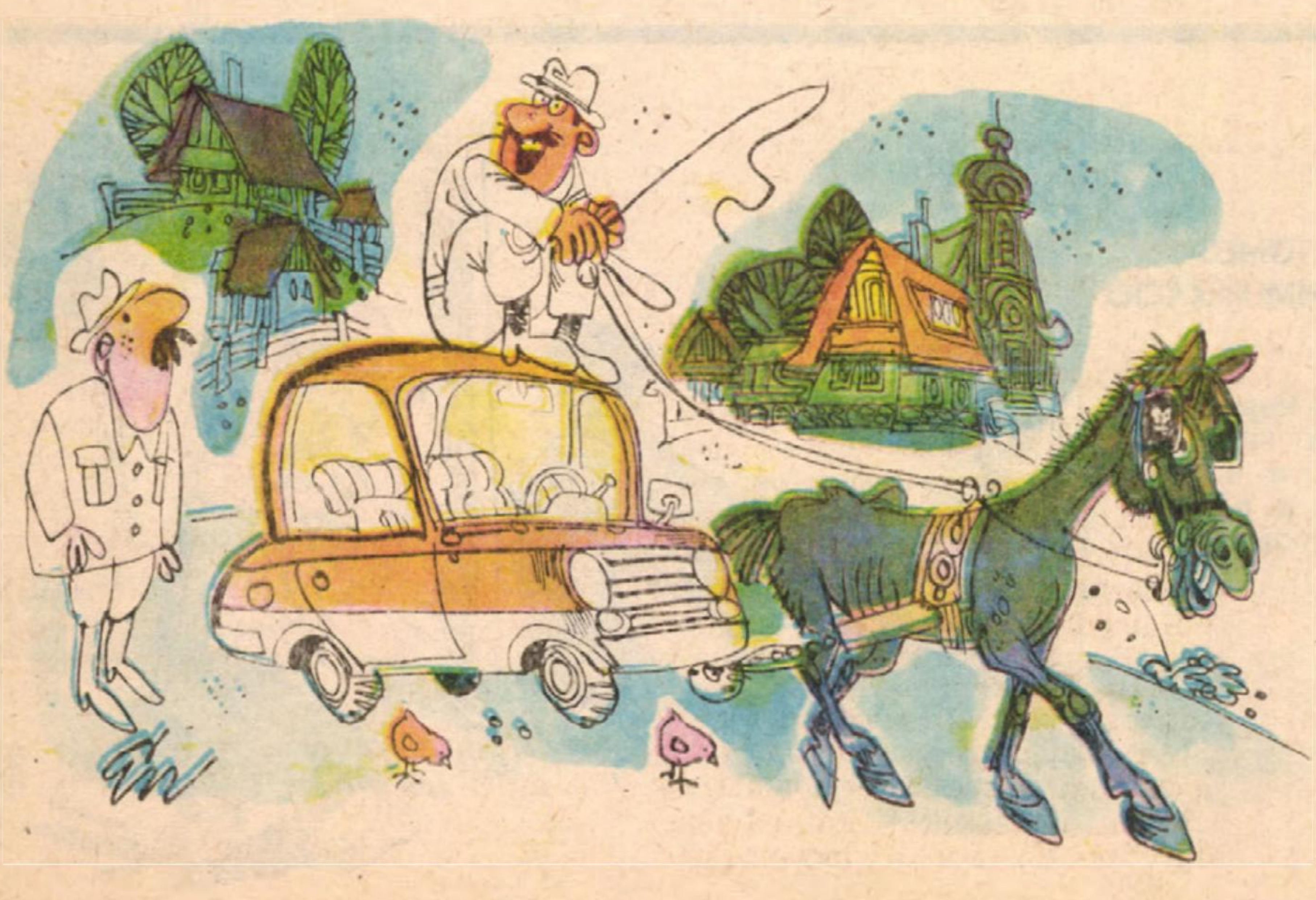

– Tudja, sógor, így a státuszszimbólum is megmarad és a benzin sem fogy!

A TUDOMÁNY vívmányaiból

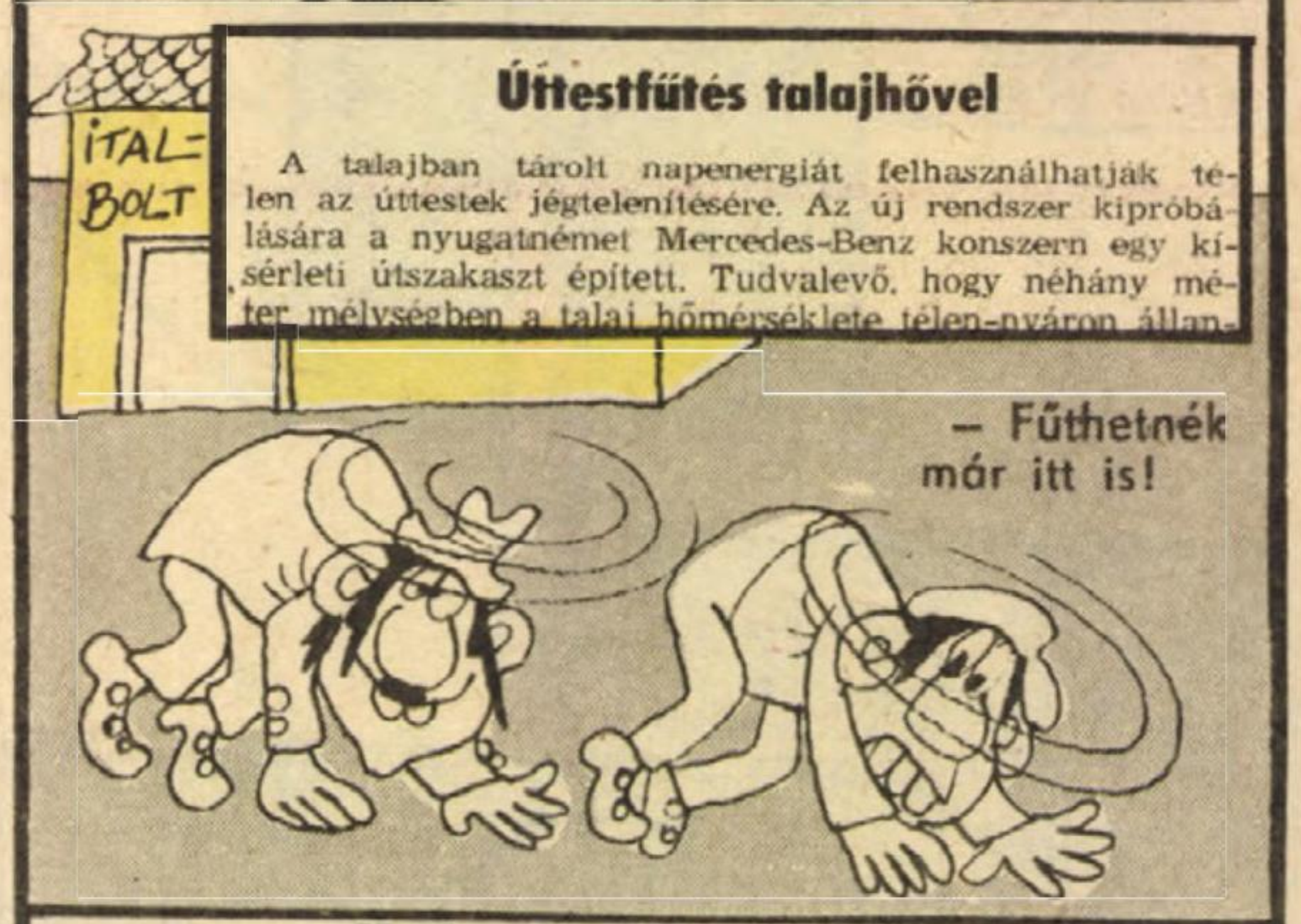

Úttestfűtés talajhővel

A talajban tárolt napenergiát felhasználhatják télen az úttestek jégtelenítésére. Az új rendszer kipróbálására a nyugatnémet Mercedes-Benz konszern egy kísérleti útszakaszt épített. Tudvalevő, hogy néhány méter mélységben a talaj hőmérséklete télen-nyáron állan-

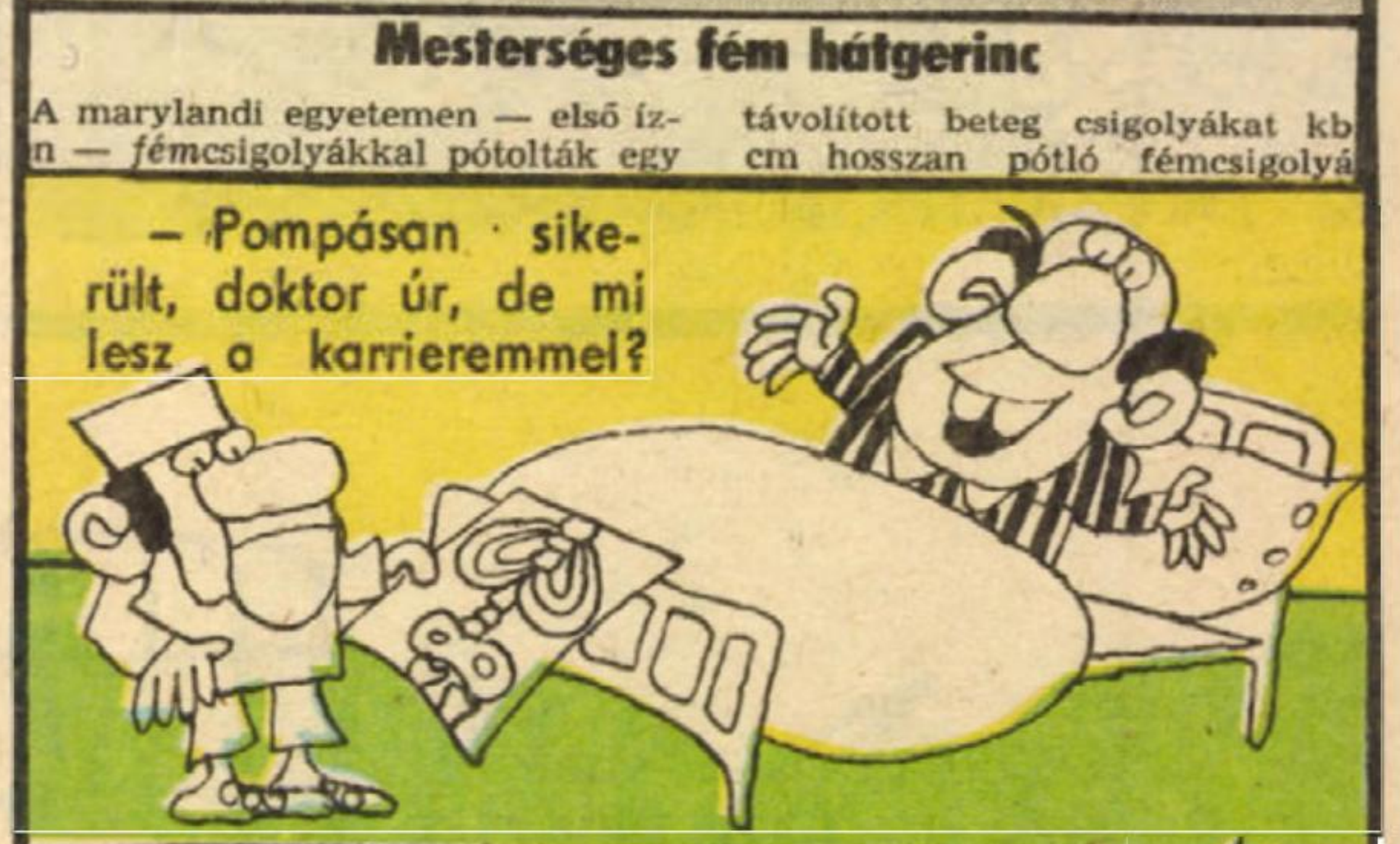
– Pompásan sikerült, doktor úr, de mi lesz a karrieremmel?

Mesterséges fém hátgerinc

A marylandi egyetemen — első íz-
n — *fém*csigolyákkal pótolták egy

távolított beteg csigolyákat kb
cm hosszan pótló fémcsigolyá

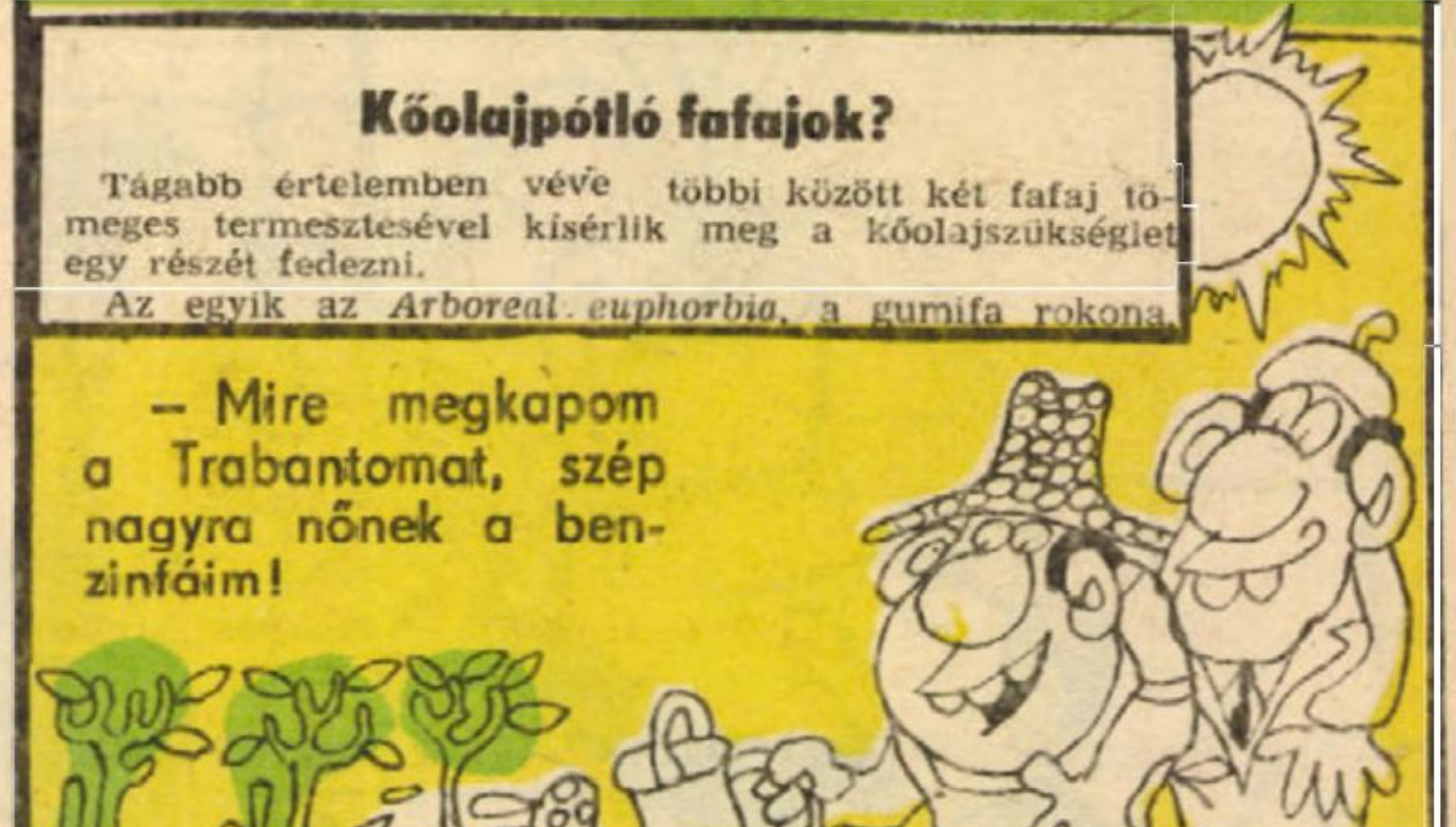
– Mire megkapom a Trabantomat, szép nagyra nőnek a benzinfáim!

Kőolajpótló fafajok?

Tágabb értelemben véve többi között két fafaj tömeges termesztésével kísérlik meg a kőolajszükséglet egy részét fedezni.

Az egyik az *Arboreal euphorbia*, a gumifa rokona.

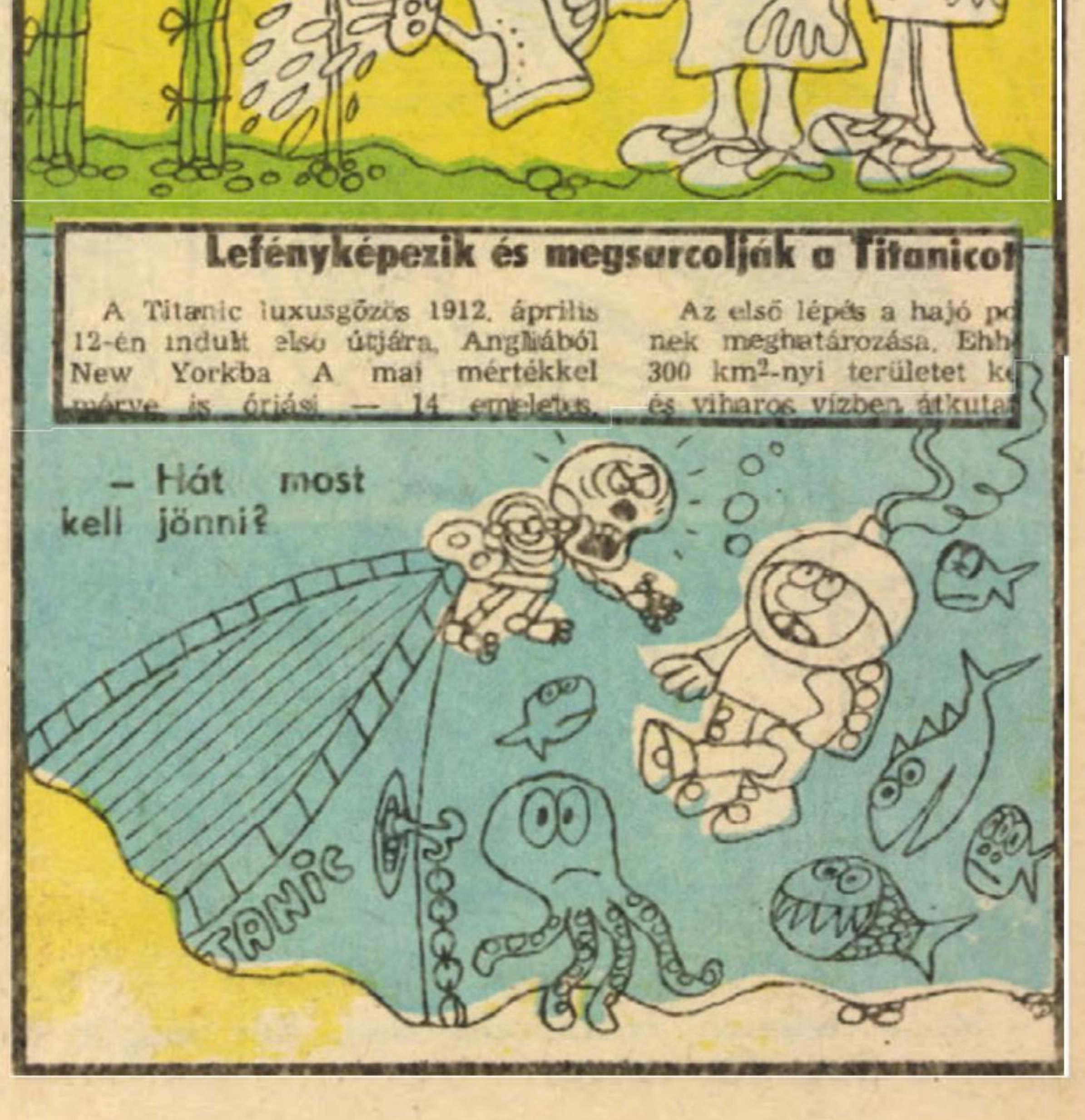

Lefényképezik és megsarcolják a Titanicot

A Titanic luxusgőzös 1912. április 12-én indult első útjára, Angliából New Yorkba. A mai mértékkel mérve is óriási — 14 emeletes

Az első lépés a hajó po
nek meghatározása. Ehh
300 km²-nyi területet k
és viharos vízben átkuta

Fülöp György rajzai

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egyik este Molnárné így szól a férjéhez:

— Nem mehetnénk el valahova szórakozni? Minden este itthon ülünk és unatkozunk.

— Nagyszerű idea! — örvendezik a férj. — A lakáskulcsot majd az ajtó alá teszem, hogy tudd, hol van, ha esetleg korábban érnél haza, mint én.

*

— Ugye, drágám, az én szemem olyan kék, mint az égbolt?

— Hát persze.

— És az ajkam olyan, mint a piros rózsa?

— Aha.

— Jaj, úgy szeretem, amikor ilyen költői szavakat mondasz nekem!...

CÉL: A KANCELLÁRI SZÉK

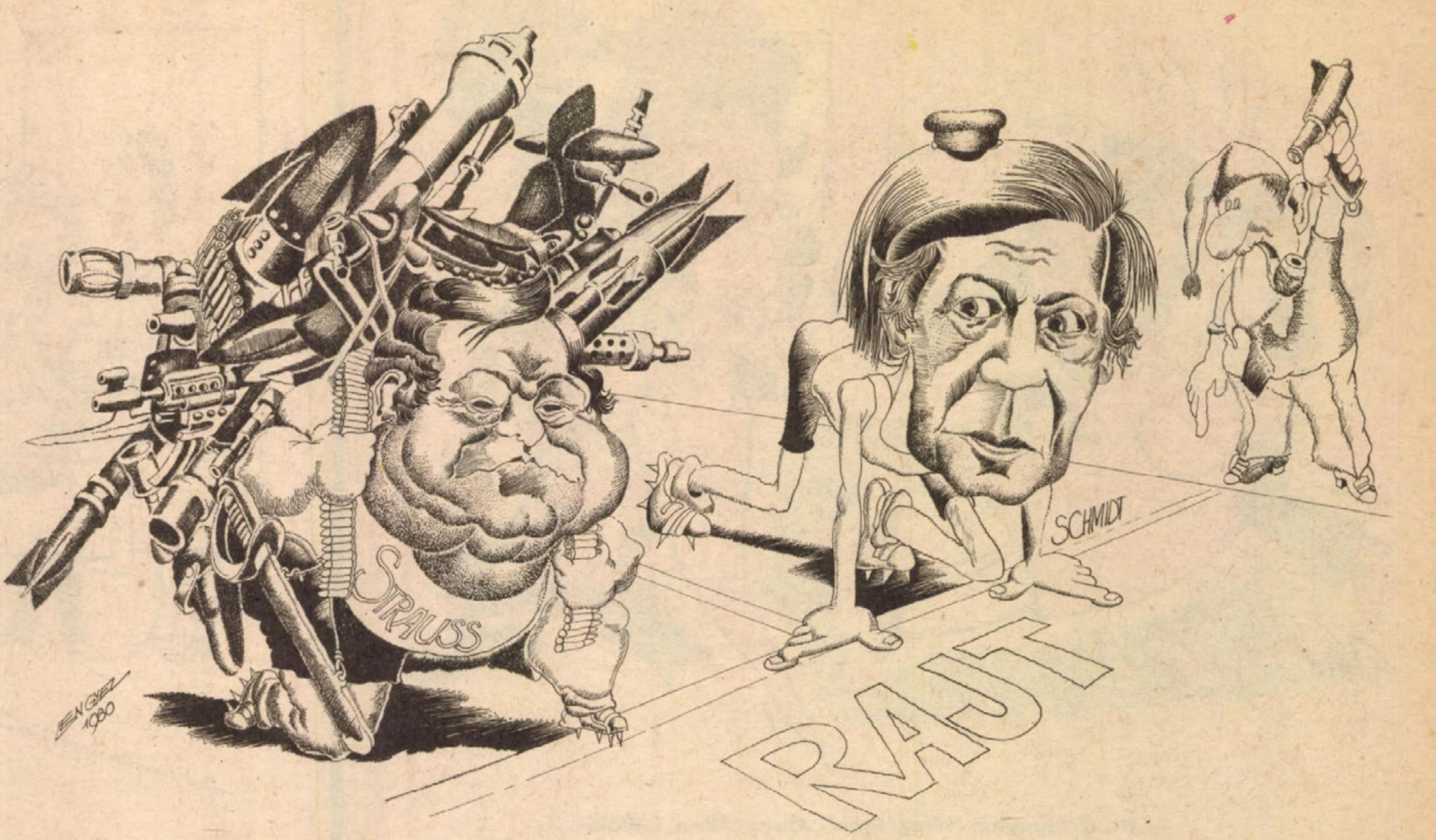

MI A SZÖSZ?

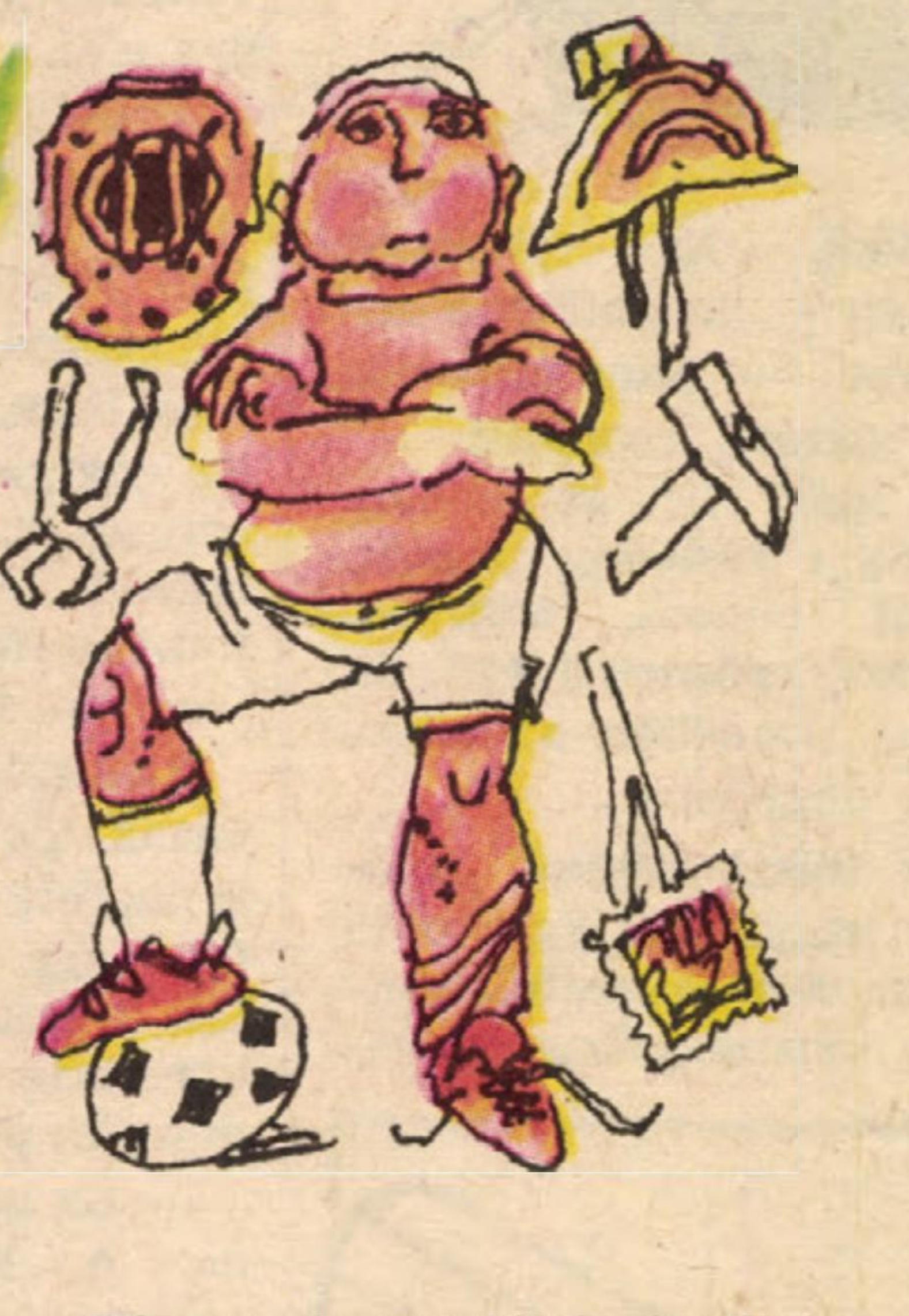

A Vasas—Boavista kupamérkőzés egyes mozzanatai arra utalnak, hogy a labdarúgás szurkolója, az évtizedes megaláztatást és szenvedést megelégelve, fennállása óta először kilépett passzivitásából és most részt követel a sportág ügyeinek intézésében. Ha egy munkásnegyed szurkolóserege kórusban „ingyenélőknek" titulálja kedvenceit, az nem okvetlenül az áhitatos rajongás jele, sőt, bizonyos merészséggel fogalmazva, mintha némi elégedetlenségre utalna.

Ezt a meggyőződésünket támasztotta alá, hogy másnap megjelent szerkesztőségünkben a magyar futball híveinek reprezentatív küldöttsége. Arra kérték lapunkat, hogy segítsünk megszövegezni és közre adni a SZÖSZ néhány alapelvét.

Mi a SZÖSZ?

A Szurkolók Önvédelmi Szövetsége, klubok felett álló szervezet, amely szívügyének tekinti a magyar labdarúgást és a felemelkedés érdekében hajlandó bizonyos ajánlásokat tenni, sőt, saját hatáskörében megfelelő intézkedéseket is foganatosítani.

A SZÖSZ alapokmányának első tétele így hangzik:

„Magyarországon a sport mindenkié. Tehát az futballozik, aki akar. Vagyis: aki nem akar, az ne futballozzék. Sőt, ne is futballozhasson. Mindebből értelemszerűen következik, hogy Magyarországon senki sem köteles jól futballozni. Az Alapokmány bárki számára biztosítja a jogot ahhoz, hogy rosszul futballozzék. De senki se higgye, még kevésbé senki se hirdethesse magáról, hogy jól futballozik addig, amíg nem futballozik legalább közepesen."

Feltettük a kérdést: mit tegyen hát az a futballista, aki közepesen nem tud futballozni és sehogyan sem akar?

A SZÖSZ-delegáció vezetője szerényen elmosolyodott.

— Fáy utcai szavalókórusunk érdekes javaslatot tett ebben az ügyben. „Dol-goz-za-tok!" — kiáltotta több ízben is, igaz hittel a játékosok felé. Persze az ügy nem ennyire egyszerű, differenciálnunk kell ebben a kérdésben. Súlyosabb természetű, kemény megterhelést jelentő munkáról, mint amilyen teszem azt az ólombányászat, a mélyvízi búvárkodás, a tetőfedés, vagy a kettős könyvvitel, szó sem lehet. Ezt a mai edzettségi szint mellett a játékosok többségének fizikuma sem bírná. A bélyeggyűjtés, repülőmodellezés inkább megfelelne erőállapotuknak. Vonzó perspektívával kecsegtetne az énekes koldusi pálya, de az avart is gereblyézhetnék a pázsit közül. Így legalább a gereblyére támaszkodhatnának az élsportolói fizetés helyett.

— Már bocsánat, ki játszik akkor a csapatban?

— Nem gond. Amúgy is a profilváltások, átszervezések korát éljük. Természetesen az ily módon felszabadult munkaerőket irányítjuk a labdarúgásba. Bélyeggyűjtőket, repülőmodellezőket, énekes koldusokat. Egy közepes külföldi csapattól nullás vereséget szenvedni ők is tudnak. És mennyivel olcsóbban!

Az Alapokmány a továbbiakban gazdasági kérdésekkel foglalkozik. „A játékosok jövedelmének egyetlen forrása a jegyeladásból befolyó összeg legyen, amelynek húsz százalékát kell erre a célra fordítani. Húszforintos egységár esetén százezer nézőt számítva ily módon heti négyszázezer forint jut rájuk, amit a kutya sem sajnál tőlük, ha játékukkal ennyi embert képesek a nézőtérre csalogatni. Száz fizető néző esetén a tizennyolcas keret egy-egy tagjára természetesen csak heti 22 forint 22 fillér jut, de ilyenkor a SZÖSZ 18 vezetőségi tagja vendégül látja őket a fürdőszobájában. Nehogy azt mondhassák: a melegvízre valót sem keresték meg."

— Egy fontos kérdés: hogyan állapíthatják meg, ki alkalmas erre a pályára?

— Itt még nem tartunk. Viszont csalhatatlan tesztet dolgoztunk ki annak megállapítására, hogy ki nem alkalmas rá. Úgy gondoljuk, ez is hathatós segítséget jelent magasan képzett, kitűnő edzőink számára. Kérem, letesszük a labdát a SOTE új székházának tűzfala mögött a járdára. Aki húsz lövés közül egyszer sem találja el az ötvenemeletes épületet, abból sosem lesz klasszis játékos és legfeljebb szakosztályvezetőnek alkalmas. Még valamit. A SZÖSZ fenntartja a jogot, hogy egyes játékosokat lényegre törő, érzékletes becenévvel ruházzon fel. Béna, Pacni, Nyomott, Százlábú, Pléhfej, Tohonya... Ez történelmi hagyomány, hiszen a Cucu, Öcsi, Kocka, Öreg, Csikar is tőlünk származik.

— Bocsánat — szóltunk közbe —, nem bosszantják fel mindezzel a játékosokat?

— De kérem — méltatlankodott a delegáció vezetője —, ők tíz éve bosszantanak bennünket. Egyszer mi is labdába rúghatunk. Mi legalább el is találjuk.

A delegáció kibontotta zászlaját és elmasírozott. A szurkolók zászlaján ez állt:

„Nekünk senki se tegyen szívességet a pénzünkért!"

Peterdi Pál

DRÁMAI FORDULAT

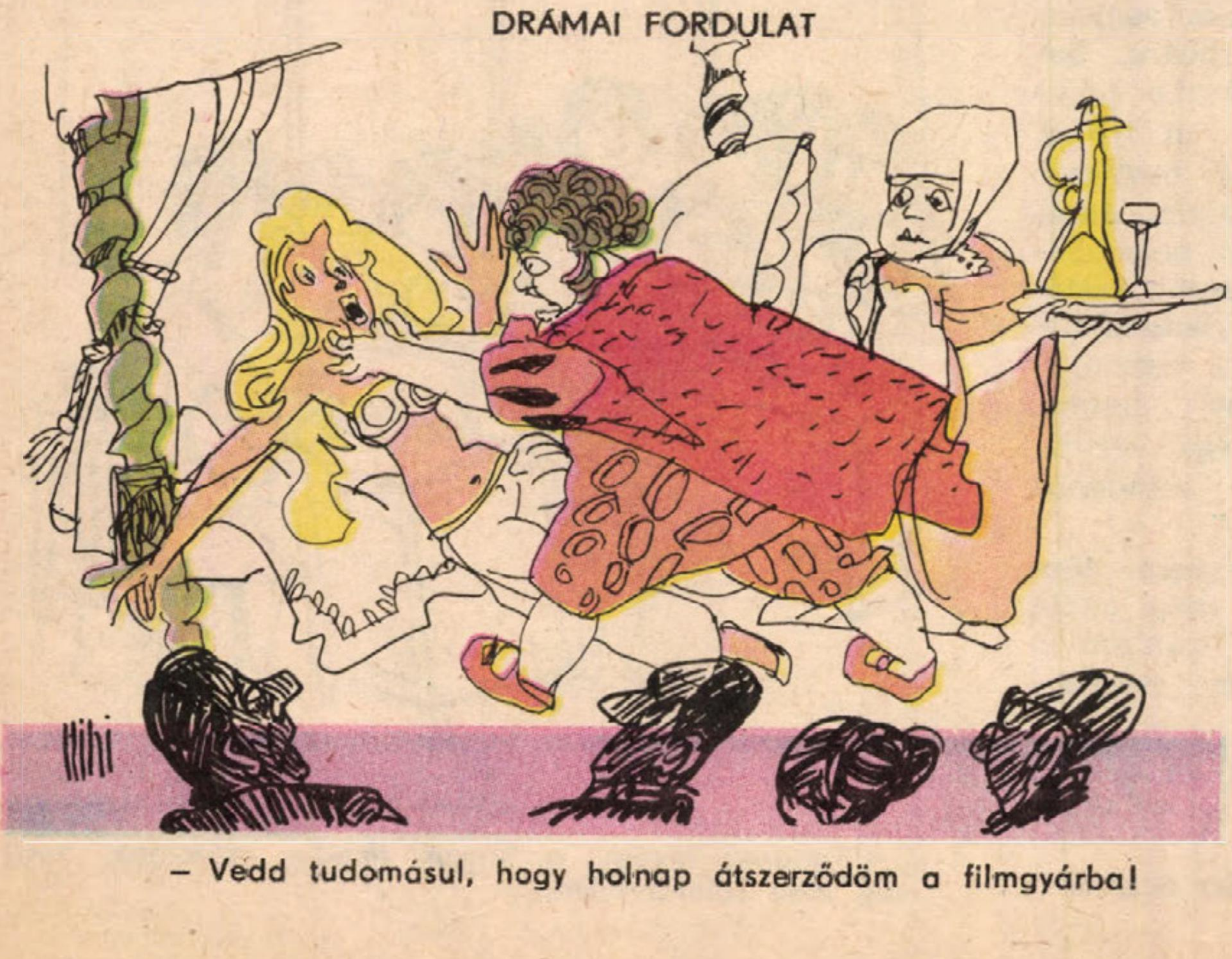

– Vedd tudomásul, hogy holnap átszerződöm a filmgyárba!

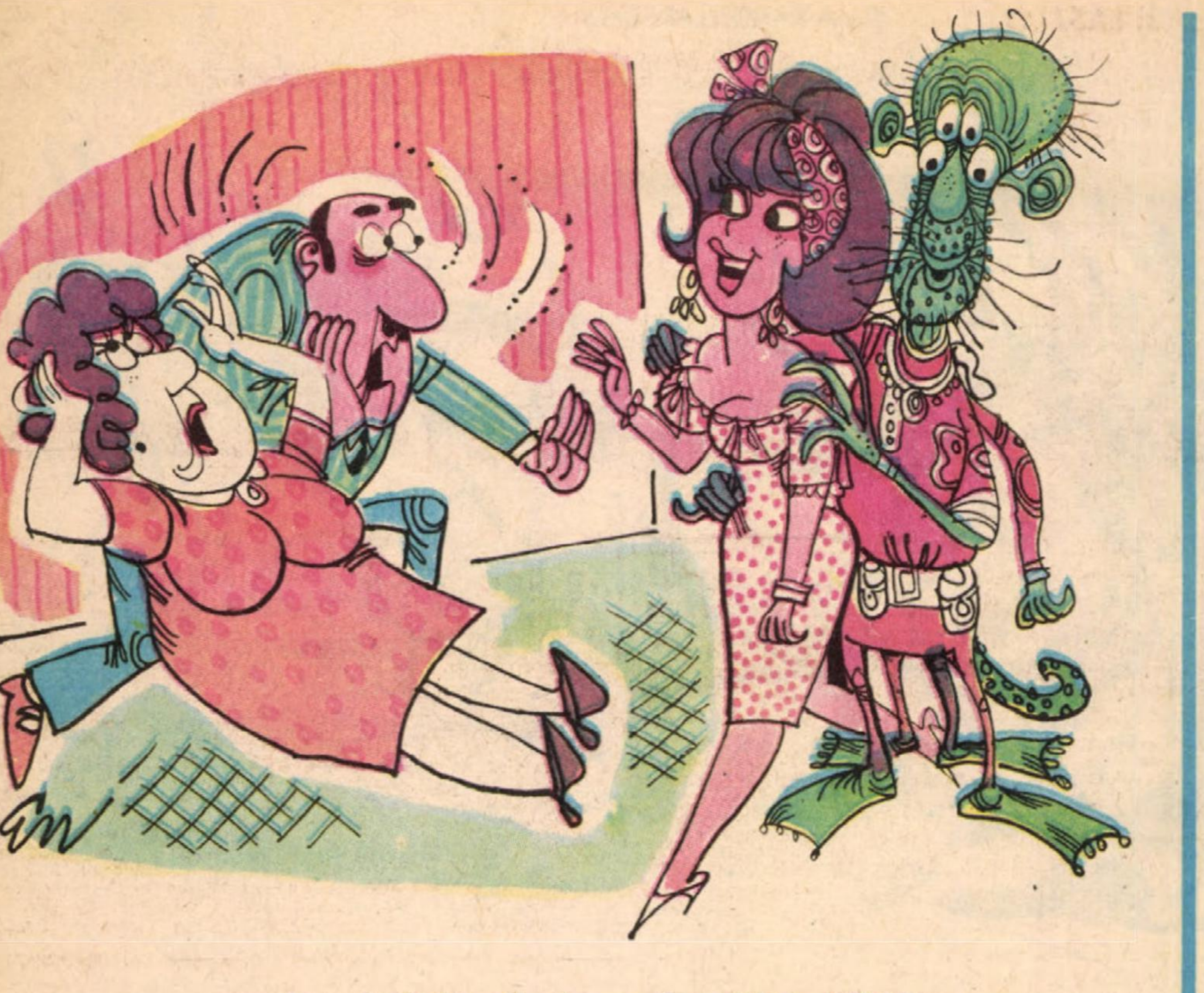

– Itt a legújabb vőlegényem. Garantáltan külföldi...

Irón IA

Novobáczky Sándor

Kérlel Nóra (hatéves, első osztályos) faragnám meg ceruzáit.

— De szépre, hegyesre, papa!

Imhol, ütött az óra! Itt a perc, életemet keserítő, önbizalmamat foszlató, lelkemet felbolygató.

Soha életemben nem tudtam tisztességesen ceruzát hegyezni. Sem hegyezővel, sem késsel, légyen az penicilus, tőrkés, bugylibicska. Nekem mindig minden beletört.

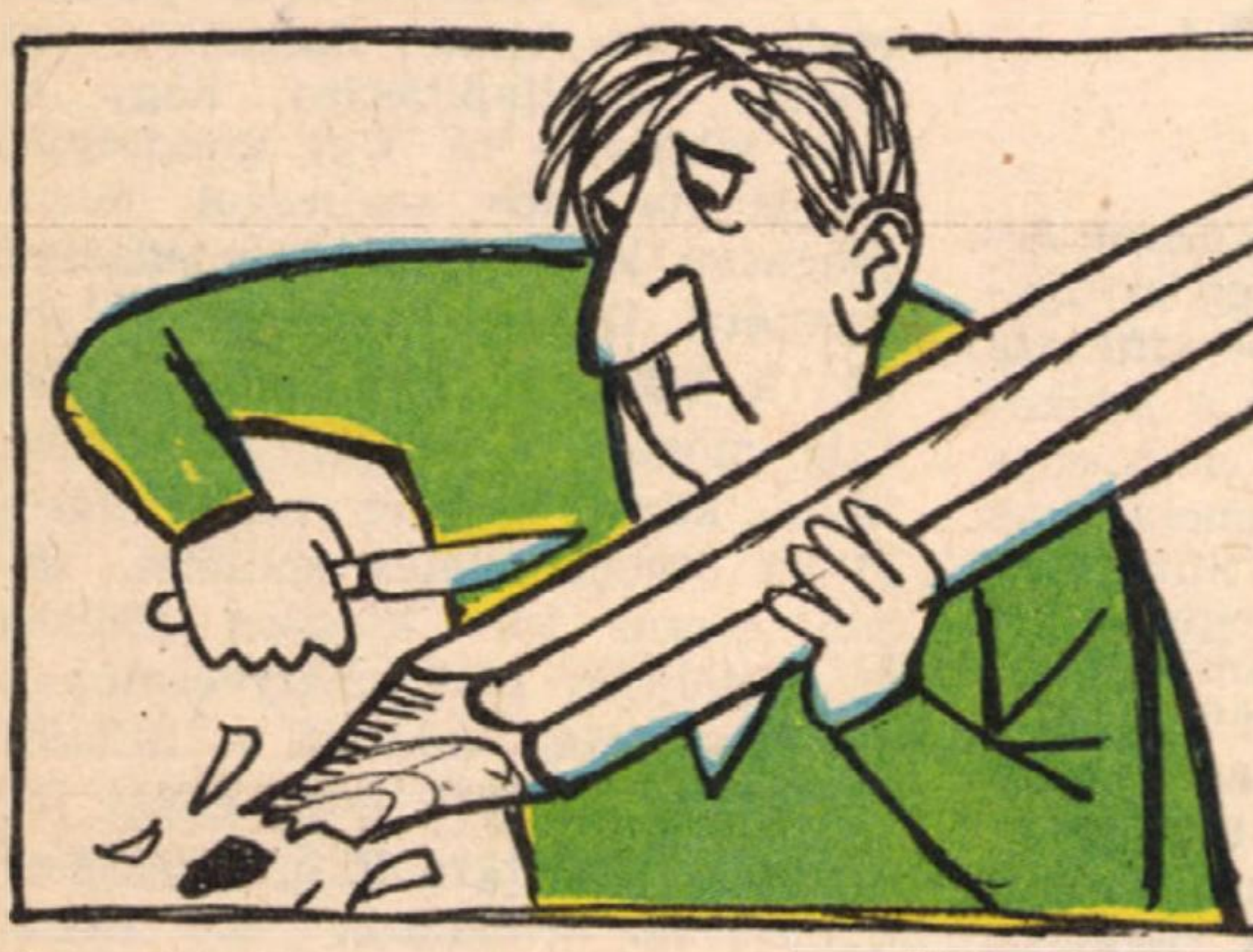

Iskolásként agyonfaragott, töppedt, csajla, bögös, csutak, nyomorék, ortopéd, bánatos ceruzákkal írtam. Majd apa lettem, egy fiúval, egy leánnyal, s azok megszámlálhatatlan sok ceruzáival. Jöttek hozzám gyermekeim, bizalmat sugárzón (hisz a gyermek szemében az apa a legerősebb, legbátrabb, legdélcegebb, szembeszáll akár az oroszlánnal is), jöttek, hogy hegyezzek szépre, tűhegyesre. Oroszlánnal megbírtam, csordányival is, de plajbásszal soha. Láttam gyermekeim szemében a csalódást. Az idealizált apa-kép — hasonlóan a ceruzához — szempillantás alatt torzóvá csonkult.

És most itt az unoka. Eleddig e kisleány tisztelt, becsült engem, szépnek, nagynak, erősnek látott, én voltam szemében az okos-ügyes nagypapa.

Egy frászt vagyok okos-ügyes nagypapa! Egy roncs vagyok. Sőt, rosszabb: roncsoló, ceruzagyilkos, irónpusztító, kétbalkezes szerencsétlen flótás!

Nekem mindig minden beletört!

Nekiveselkedem mégis, hátha most... Mennyi színes: piros, kék, barna, zöld! Mint a vadvirágos rét. Gyűlölöm a vadvirágos rétet. Törnek mint a nyavalya. Forgatom a hegyezőben, a ceruza kijön, a hegye-begye bentmaradt. Ide a kést! Faragom elölről hátra, hátulról előre, faragom asztalon, faragom a levegőben kurtítom emitt, megnyúlik amott, nyújtom amott, lóg a hegye emitt. Búvik fészkében, mint a kismadárka. Egyenesbe hozom, görbe lesz túlfelén, ráhúzok túlfelől, kihull hegye elöl.

Végre mégiscsak születik valami, egy korcs, nyamvadt, mihaszna, gnóm. De fog! Fog!!! Bárha Nóra is honorálná.

— Papa ez nem hegyes! Ez egy pattanás. A hegyes ceruza nem ilyen. Szép hosszú egyenletes, olyan mint a tű!

— No jó, add vissza!

Ravaszkodni kezdek. A vacak kis grafitpattanásról visszafelé kapirgálom a fát, hogy hosszabbnak tűnjék a hegy. Lesz hegy, de körülötte a fa — ülőgumó, mint a páviáné.

— Ez nem jó papa. Ronda. A Feri papa olyan egybőlszépet csinál.

No tessék! Feri, papa (a másik nagyapja) bálványként magasodik fölém. Ő egybőlszépet csinál, én kettőből rondát. Ami nekem marad: a megszégyenülés, keserű önvád, kudarc.

Most döbbenek rá, egész életemben csak egyre vágytam igazán. Nem vagyonra, rangra, hírnévre, hanem arra, hogy ne törjön bele mindig. Tudjak ceruzát hegyezni, férifasan, keményen, dacosan. De mert ez nem adatott osztályrészemül, csalódott, frusztrált, önbizalmában megingott, reményevesztett ember lettem. Egész életem egy ceruza, amely mindig mindenbe beletört.

De nem, mégsem. Van remény! Csak még addig legyen elnéző irántam e gyermek, amíg nagyobbacska lesz.

Golyóstoll, jöjjön el a te országod!

Novobáczky Sándor

ELMEOSZTÁLYON

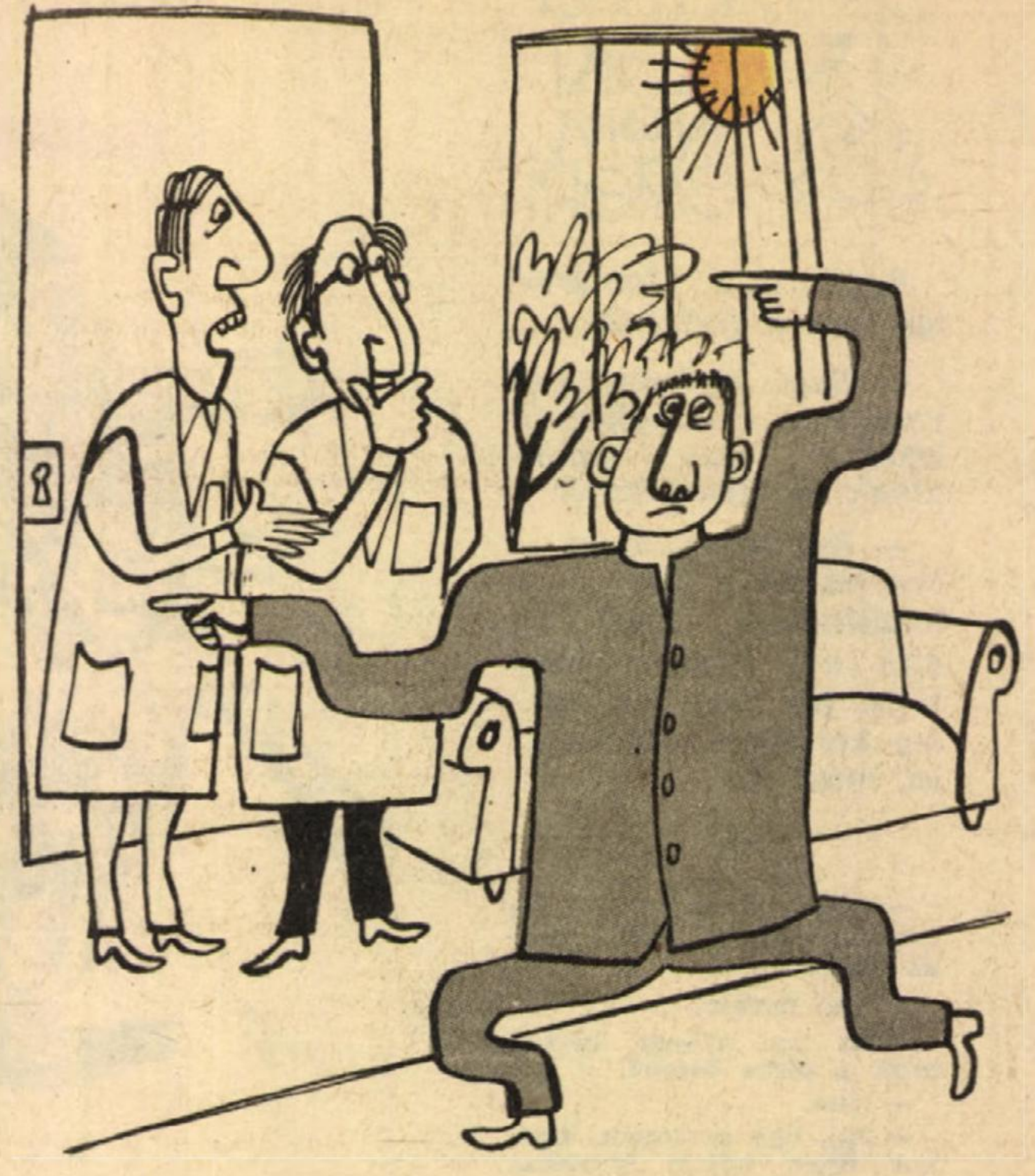

– Ez az új betegünk, professzor úr. Terelőútnak képzeli magát...

TÉVÉTORNA

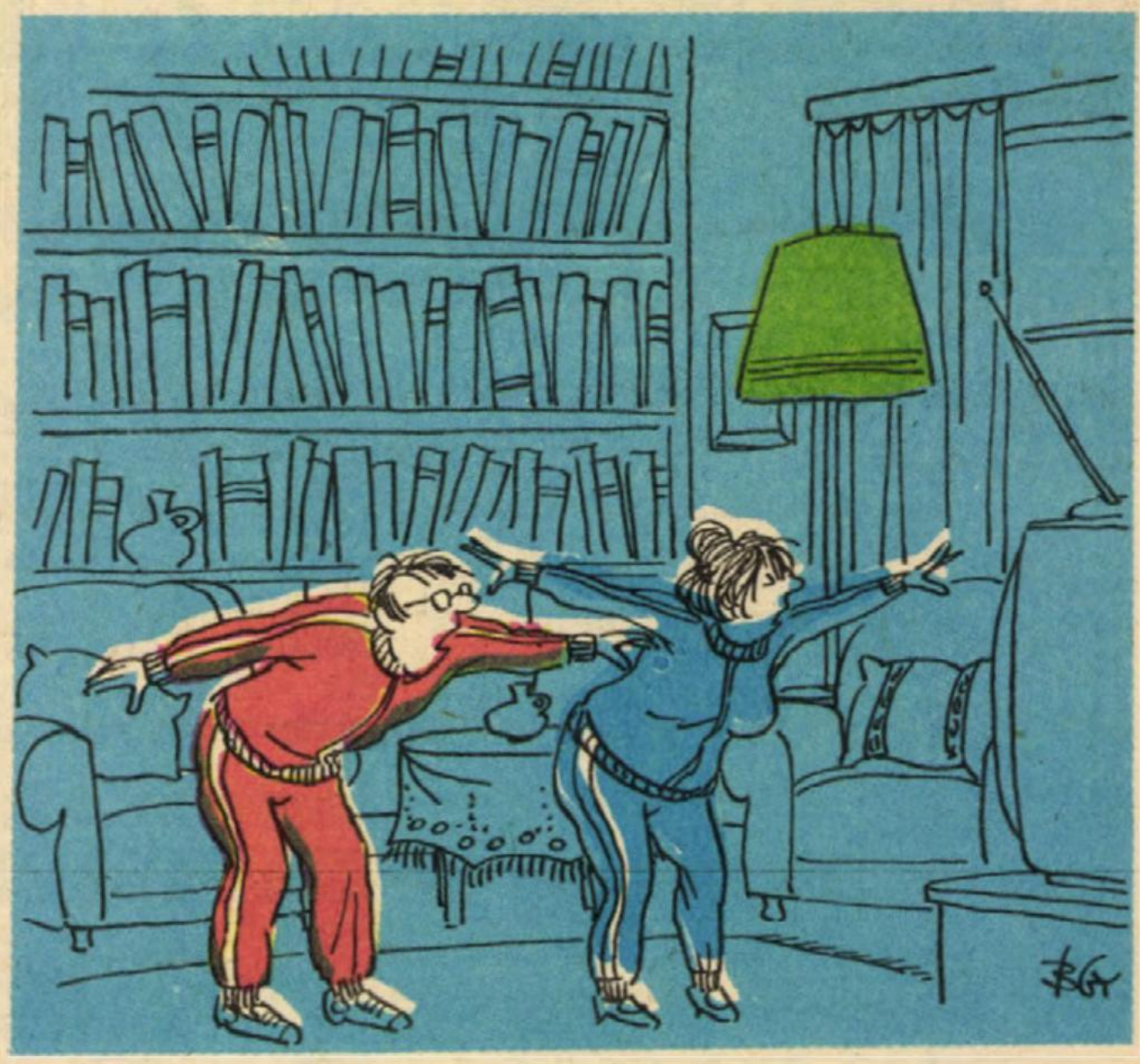

– Ma biztos kényes kommentárok lesznek a híradóban, hogy ennyire kifárasztanak...

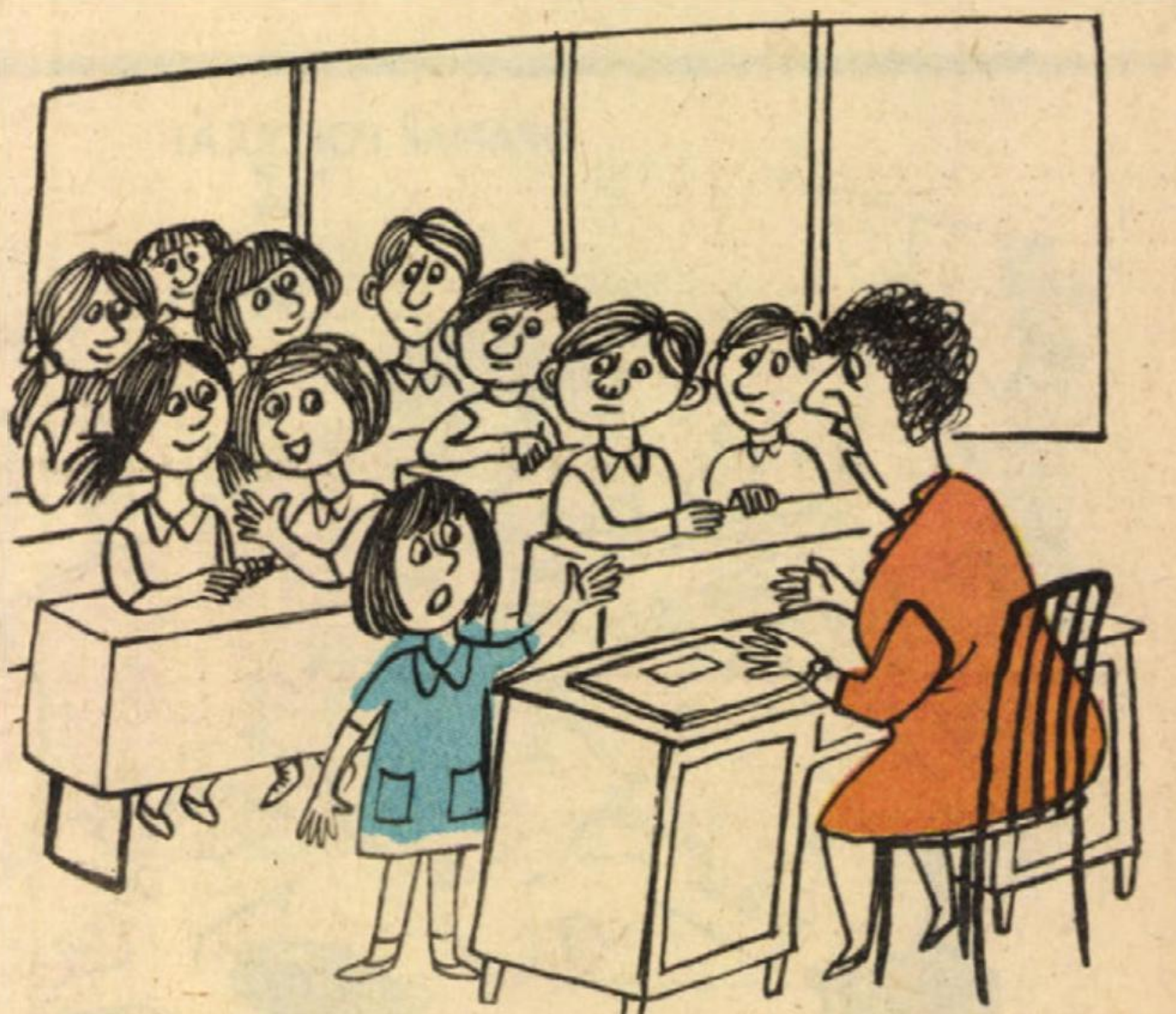

– Tanárnő kérem, a lányok mindig csúfolnak, hogy még nem voltam fiúval...

SZAKÍTÓFELÜLET

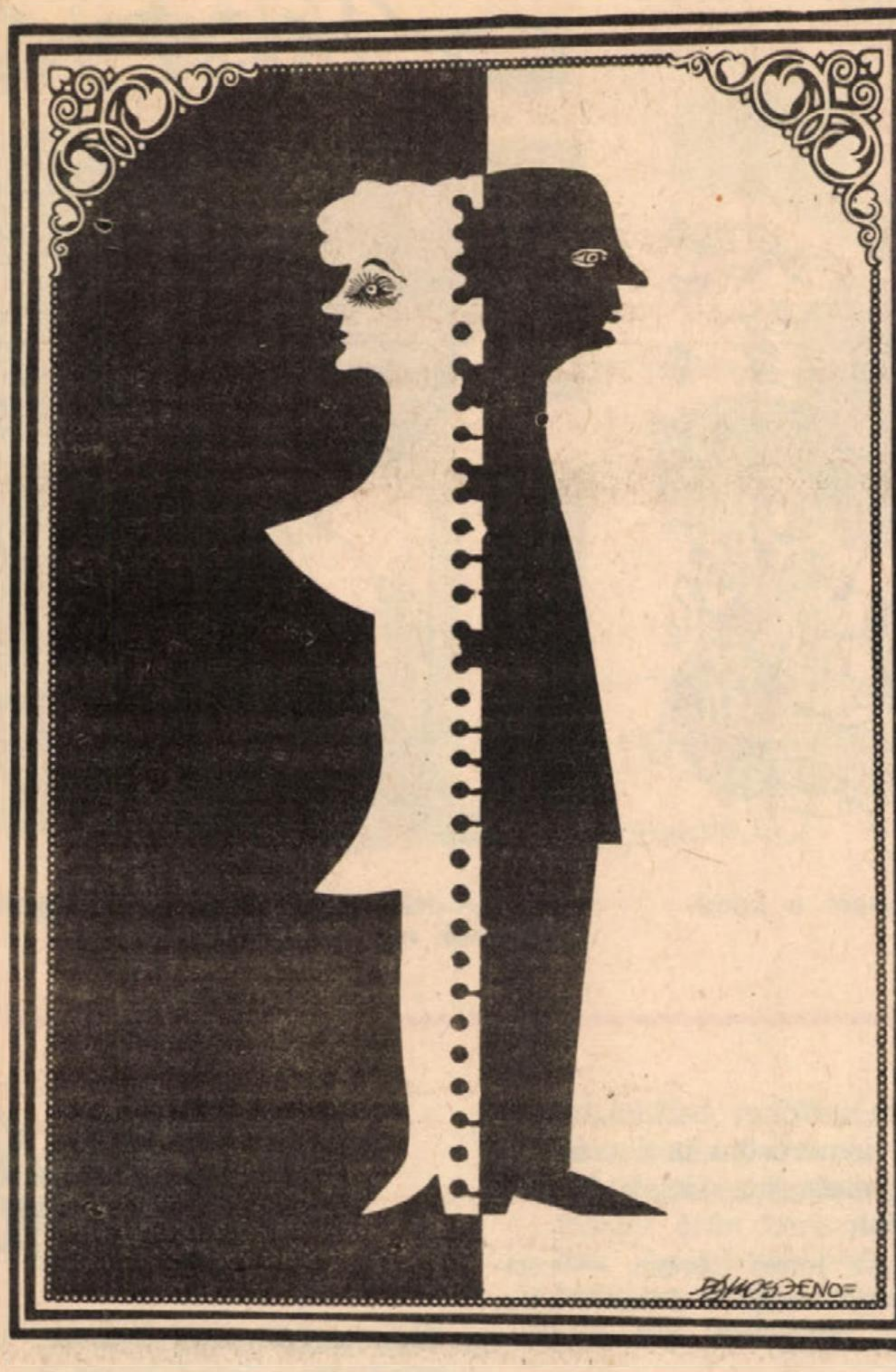

LAKÓTELEPI SZOMSZÉDSÁG

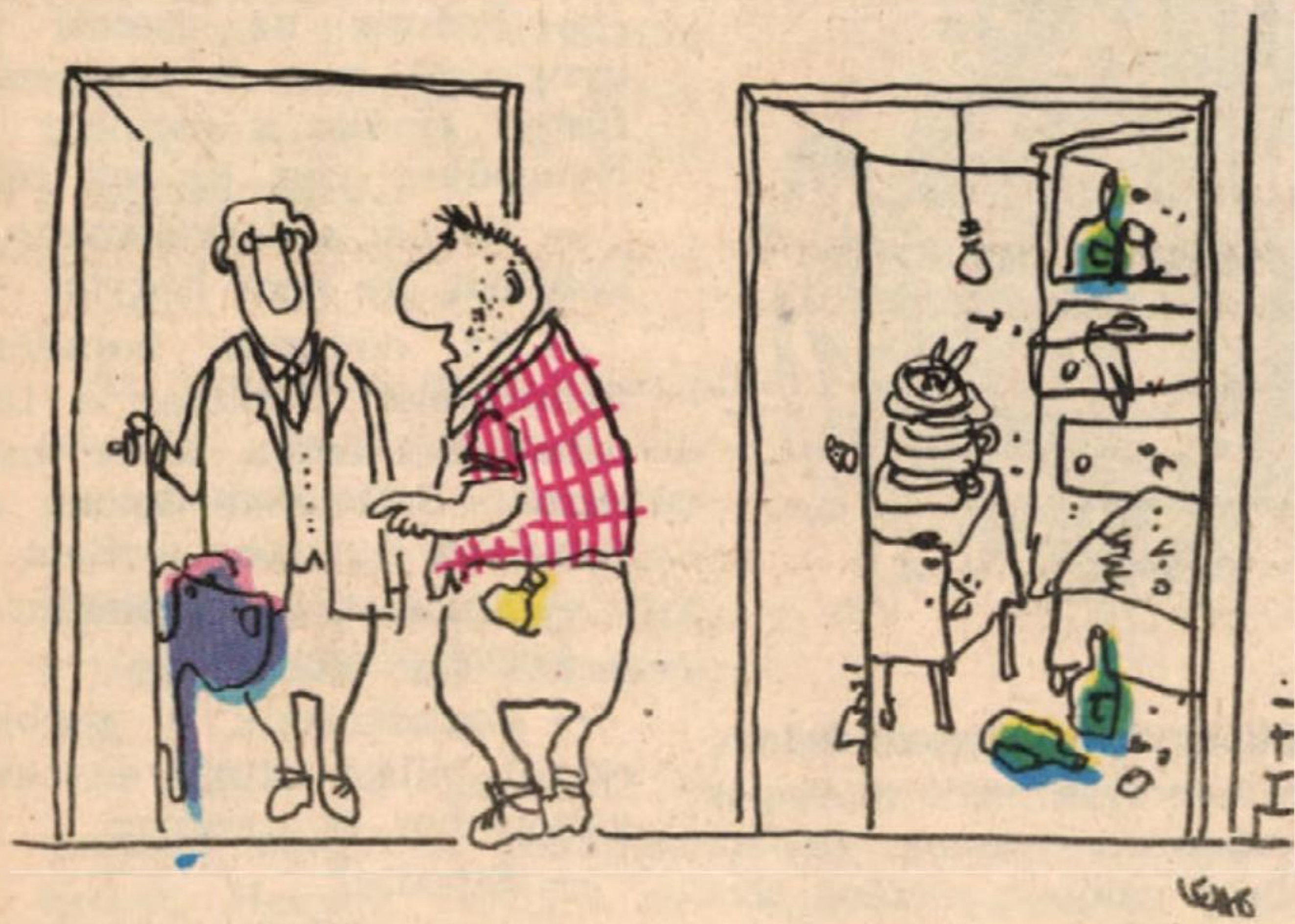

– Pfúj! Maguk kutyát tartanak a lakásban?!

PECH

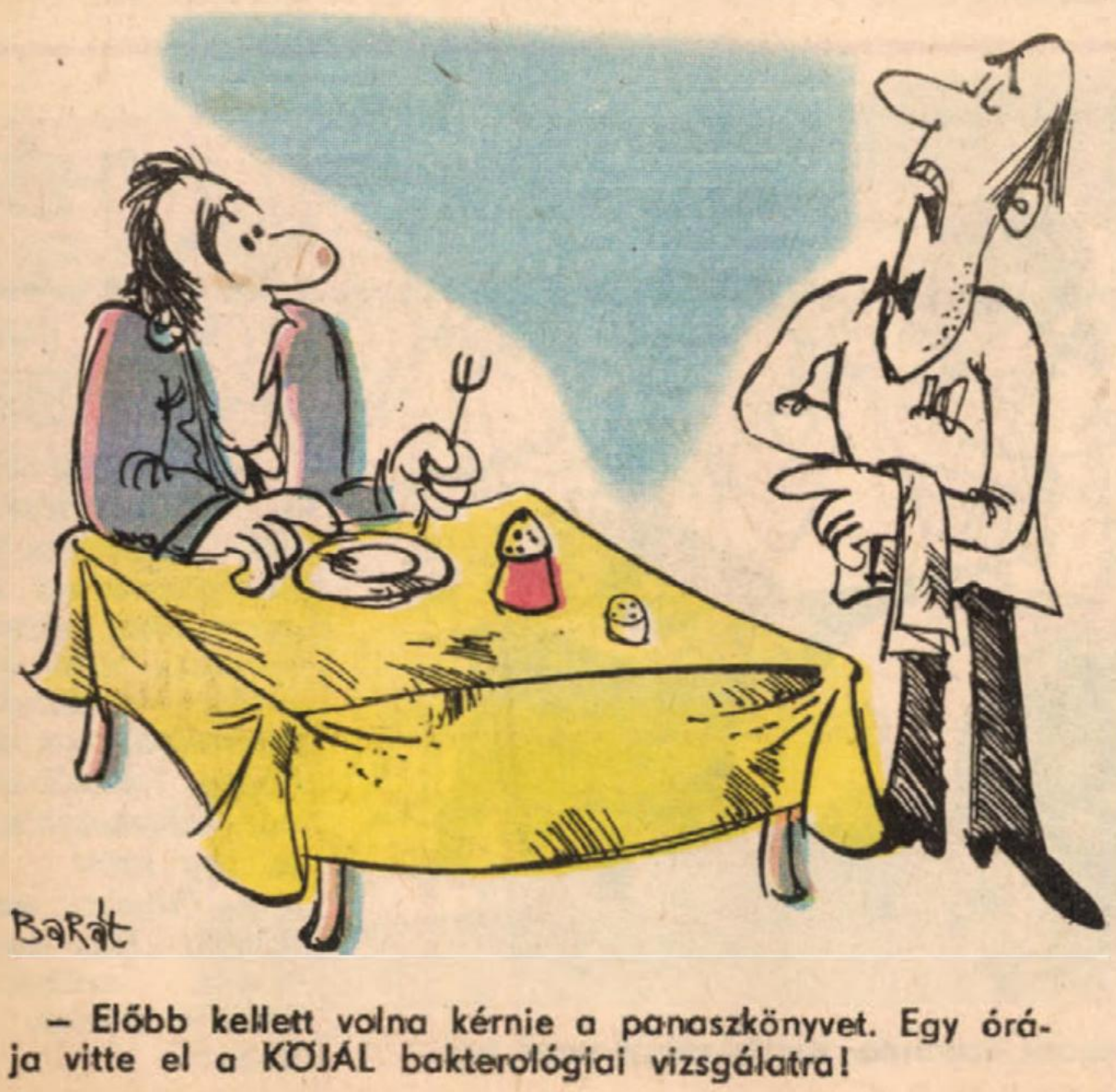

– Előbb kellett volna kérnie a panaszkönyvet. Egy órája vitte el a KÖJÁL bakterológiai vizsgálatra!

TABI LÁSZLÓ:

HUMORESZK

Ez aztán furcsa álom volt!

Azt álmodtam ugyanis, hogy a rólam elnevezett budapesti utcában sétálok. Ezen még ne tessék mosolyogni s főleg ne tessék valami nagyravágyó természetre következtetni belőle; mindenki álmodhat mindenfélét. Egyébként megnyugtatásul: nem mint eleven ember sétáltam az utcában, hanem mint afféle kísértet, aki lát és hall mindent, miközben őmaga láthatatlan. Csak a teljesség kedvéért említem meg, hogy nem fehér lepedőt viseltem, hanem fekete télikabátot, kalapot és fülvédőt, mert bizony hideg volt éppen. Mentségemre szolgáljon még az is, hogy az a bizonyos utca nem a főváros belterületén volt, hanem valahol kint, jóval túl Pesterzsébeten. s nem volt jelentékeny utca, még felásva sem volt, villamos sem járt benne.

A legszélső ház falán nem tulságosan nagy márványtábla díszelgett, rajta aranyozott betűkkel a nevem, s alatta ez a két évszám: 1910—2003. S a két évszám alatt néhány sor: „Ügyes amatőrsakkozó, pontos adófizető. Karcolatokat és egyéb bohóságokat írt, amelyekből az utókorra semmi sem maradt fenn. Emlékére ezt az utcát nevezte el a Fővárosi Tanács helyett ő maga."

Egy kis koszorú is lógott a tábla alatt, nyamvadt és színtelen. Szétmálló leveleit már csak a rozsdás drót tartotta össze úgy-ahogy. Pirulva nézegettem, mert úgy rémlett, hogy egy hűvös szeptemberi éjszakán, nem sokkal a halálom előtt én magam akasztottam oda a koszorút, sőt, a táblát is jómagam szögeztem fel egy hokedlira állva, amit gyalog cipeltem oda, mert a villamosról leszállítottak vele. Most hirtelen már arra is emlékezni kezdtem, hogy mindjárt másnap reggel elballagtam a kis utcába s közömbös arcot vágva figyeltem a járókelőket, hogy mit szólnak az utcácska vadonatúj nevéhez. Általában egykedvűen vették tudomásul, a legtöbbje vállat rándított, csak néhányan csóválták a fejüket, azok sem rosszindulatúan, inkább csak csodálkozva. Az utcát eladdig Tőzeg utcának hívták s akadtak néhányan, akik örömmel vették tudomásul, hogy ez az unalmas és semmitmondó elnevezés végre a hatályát vesztette. Majd megszokják a többiek is — gondoltam magamban és hazasétáltam, ahol orvosaim azzal a szomorú hírrel fogadtak, hogy a műtét elkésett, fájdalom meghaltam.

Most, hogy mindezek után tizenhét évvel újra itt sétáltam a kis utcácskában, örömmel állapítottam meg, hogy a tábla még a helyén van s vésett aranyozott felirata is pompásan olvasható, sőt jobban, mint valaha, mert fakó aranyát az évtizedes por sötétje váltotta fel. S a kis koszorú is, mely annak idején teljesen szagtalan volt (hiszen papírból készült), most már a rothadás mélabús temetői illatát árasztotta. Pironkodásomat így aztán csakhamar elnyomta a kegyelet ájtatos érzése s egy-két percig levett kalappal álldogáltam a táblám alatt. Ám kisvártatva fázni kezdett a fejem és tovább baktattam, zsongó s egyben megnyugvó lélekkel. Íme — gondoltam — mégiscsak megtaláltam a módját annak, hogy nevem ne enyésszen el nyomtalanul. S ha búsongtam is némileg, hogy a halhatatlanság ily ügyeskedő módjára fanyalodtam, megvigasztalt az öröm, hogy időközben egyetlen közhivatal sem vétette le a táblát, megállapítván, hogy az szabálytalan körülmények között került oda. A sarkon vettem öt sült gesztenyét, mert nagyon fázott a kezem, azután még kétszer végigsétáltam az utcámon s indultam vissza. Az utolsó ház előtt jártam már, amikor egy tízévesnyi kisfiú jött velem szembe. Elhaladt mellettem s a hátam mögött megállított egy öregasszonyt, aki botjára támaszkodva nagy szatyort cipelt.

— Néni kérem — csilingelt a gyerek hangja — ugye ez a Tőzeg utca?

— Ez, édes fiam, persze, hogy ez... — szólt az öregasszony és botjával az én márványtáblámra mutatott — hát te még nem tudsz olvasni?

S most azt kellene írnom: „Amikor itt tartottam álmomban, felébredtem." De én nem akarok hazudni. Az igazság ugyanis az, hogy amikor itt tartottam álmatlanságomban, bevettem egy altatót s a falnak fordulva nagy keservesen elaludtam.

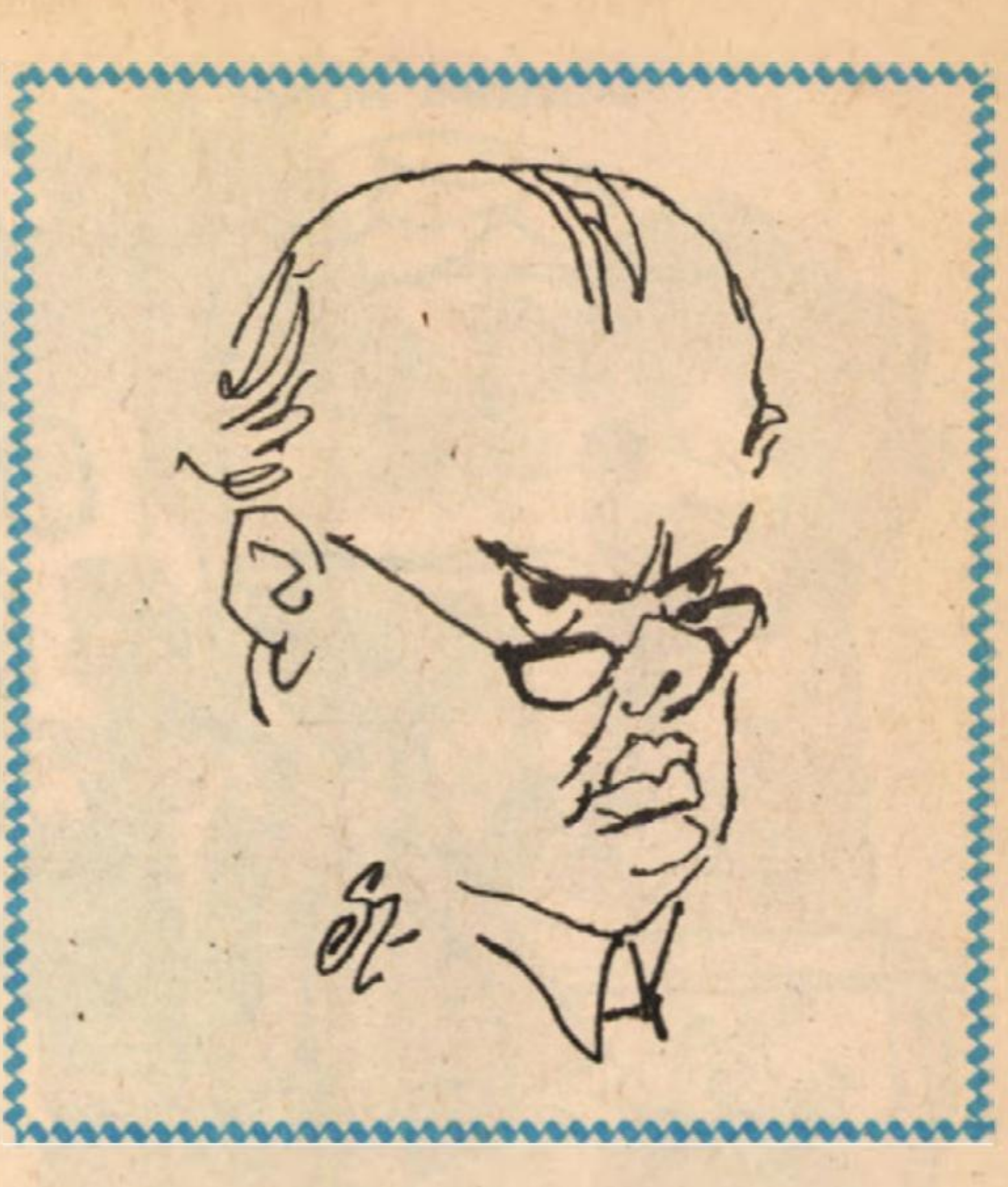

Szeretettel köszöntjük kedves kollégánkat, a kitűnő írót, hetvenedik születésnapján.

ENERGIAFORRÁS

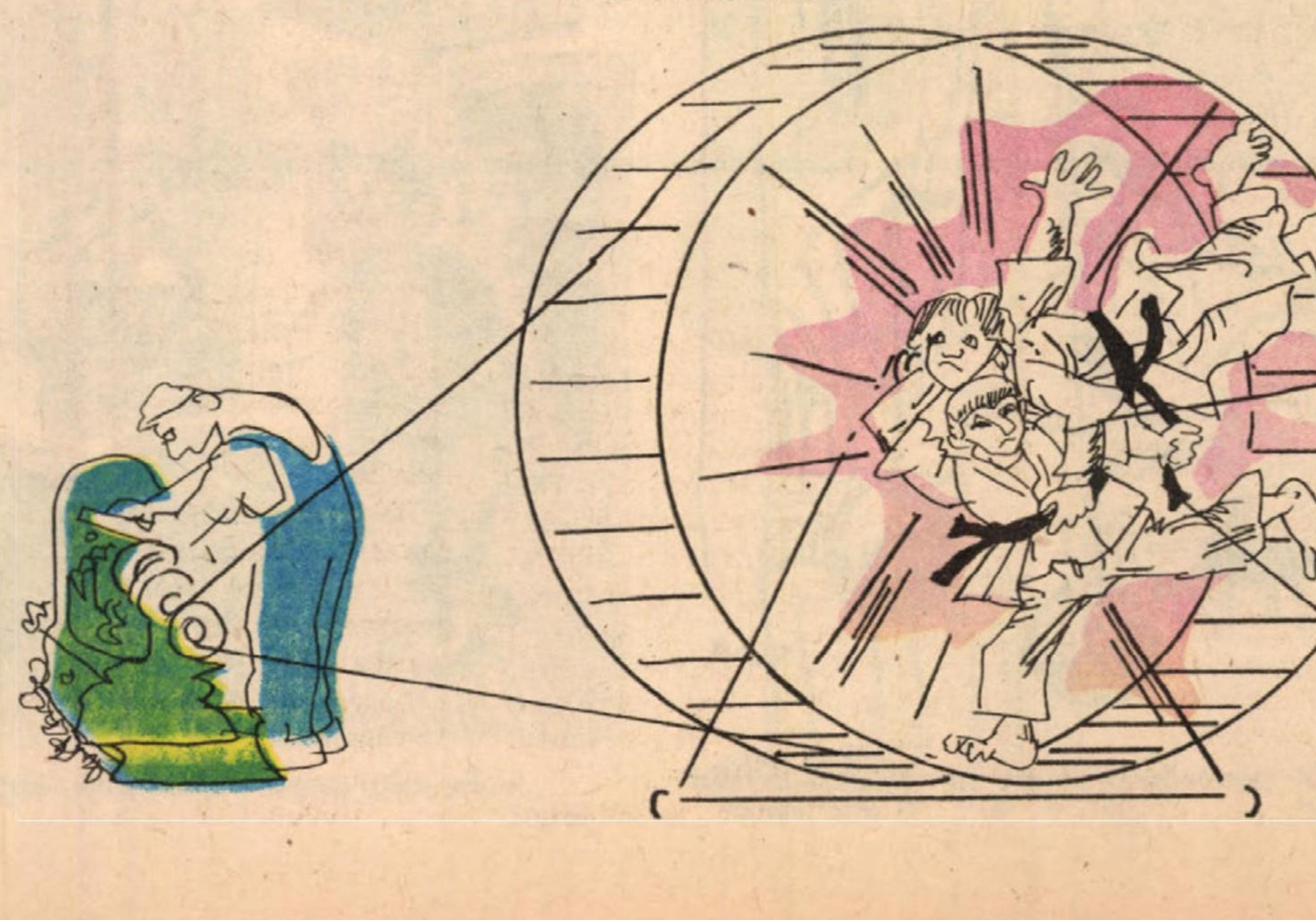

MÚZEUMI HÓNAP

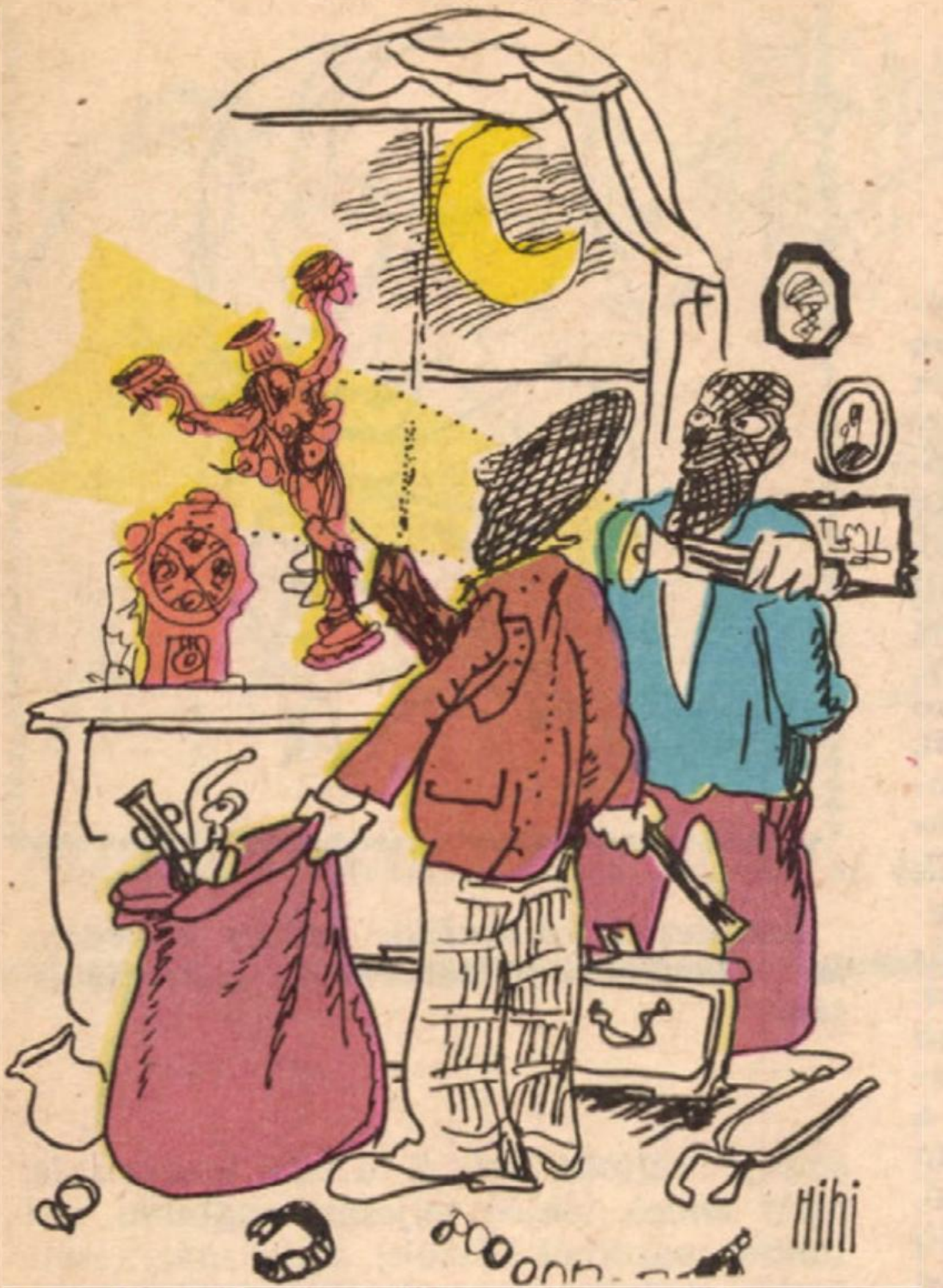

– No nézzük csak, a hónap műtárgya . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy férfi panaszkodik a barátjának:
— El sem tudod képzelni, hogy milyen ostoba a kutyám! Ha azt mondom neki reggel, hogy hozza ide a papucsomat, rohan a konyhába és elkezdi főzni a kávét!

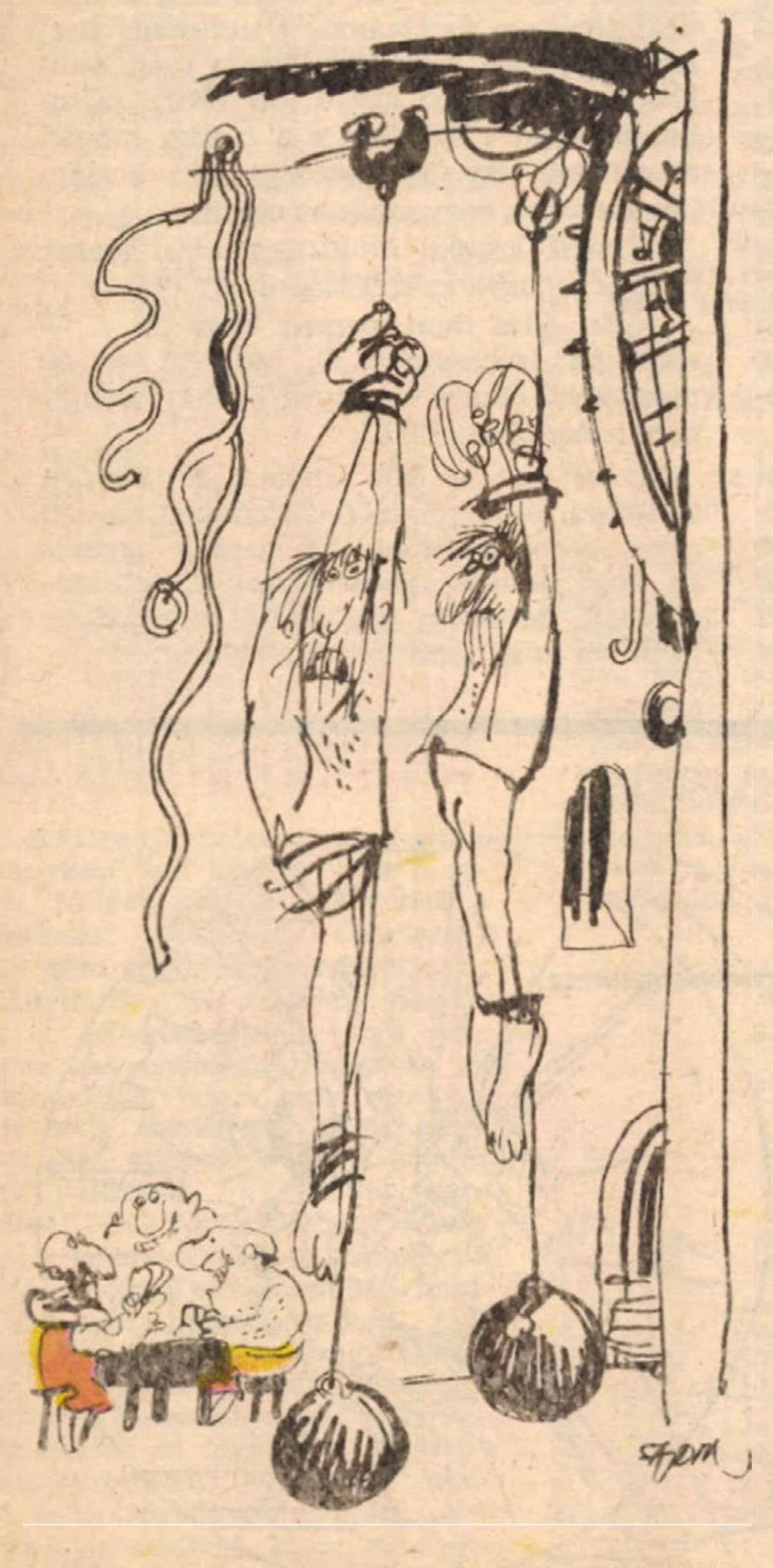

– A börtönőrök mindig így bánnak a kibicekkel . . .

Akkor szüret...

SZŐLŐCSŐSZ

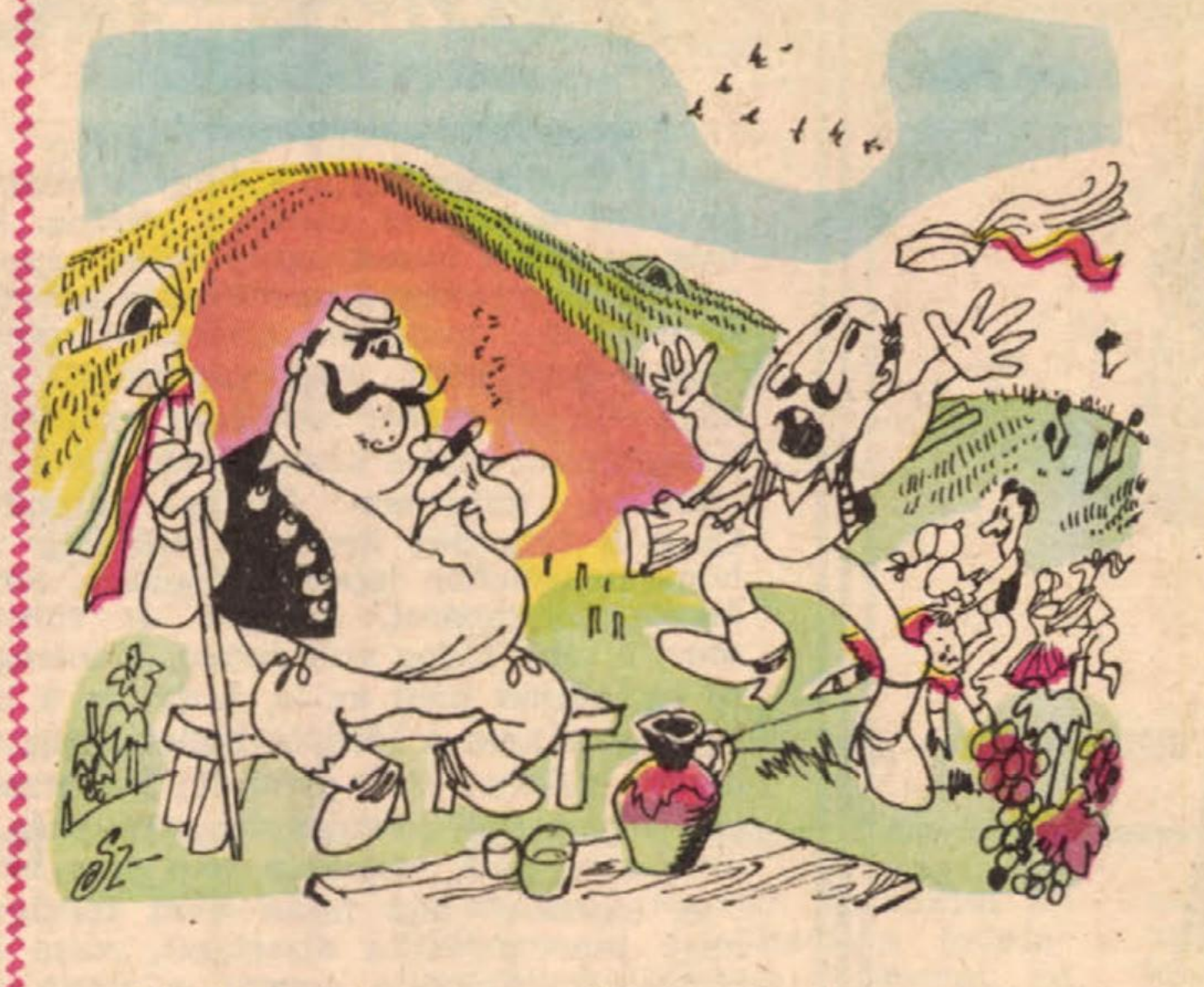

– Elnök elvtárs, nem a szőlőt lopják, hanem a kocsikat!

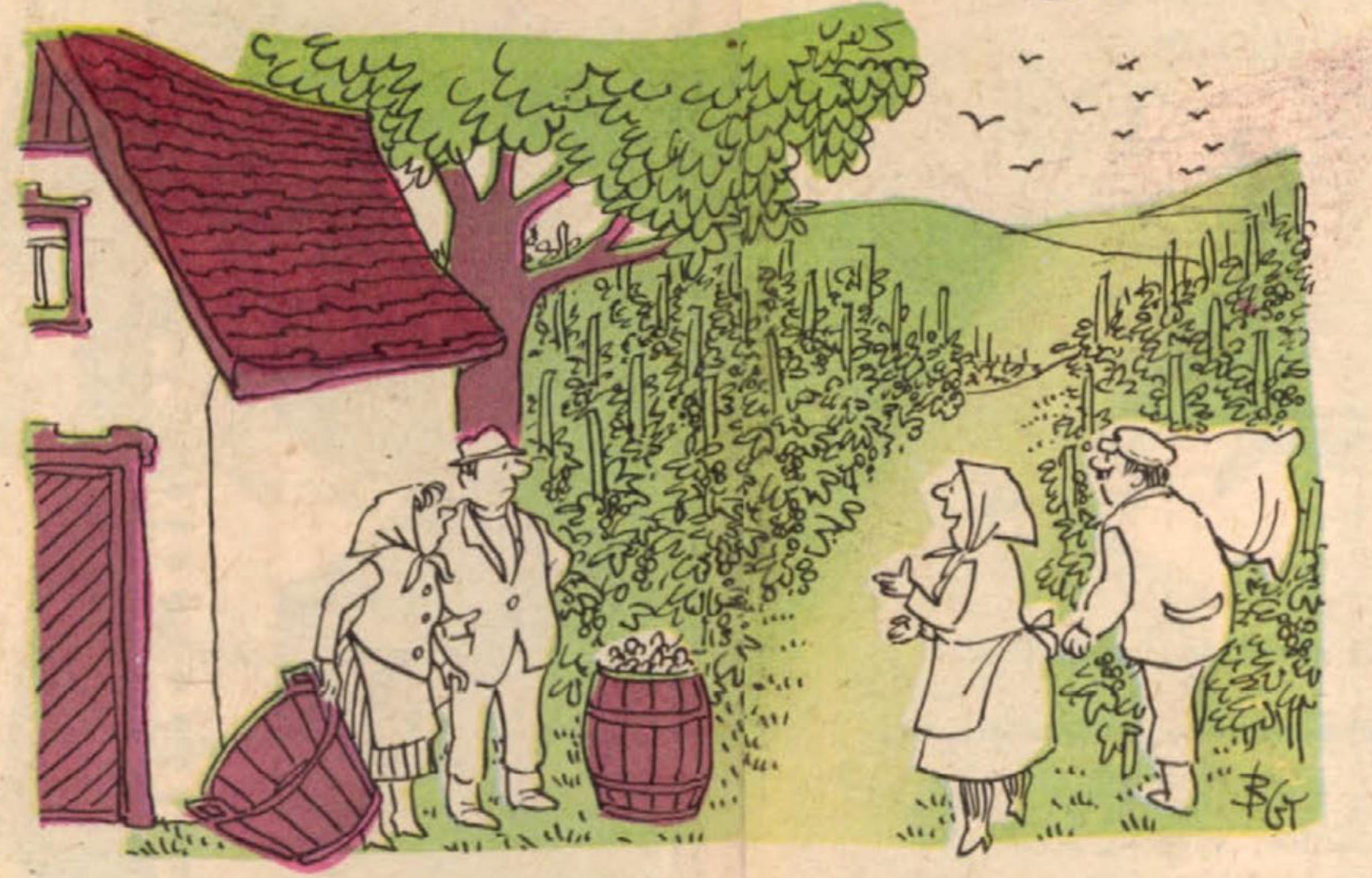

– A mi szőlőnk meg olyan savanyú, hogy kiteszünk mellé a seregélyeknek egy kis cukrot!

HAZAFELÉ A SZÜRETRŐL

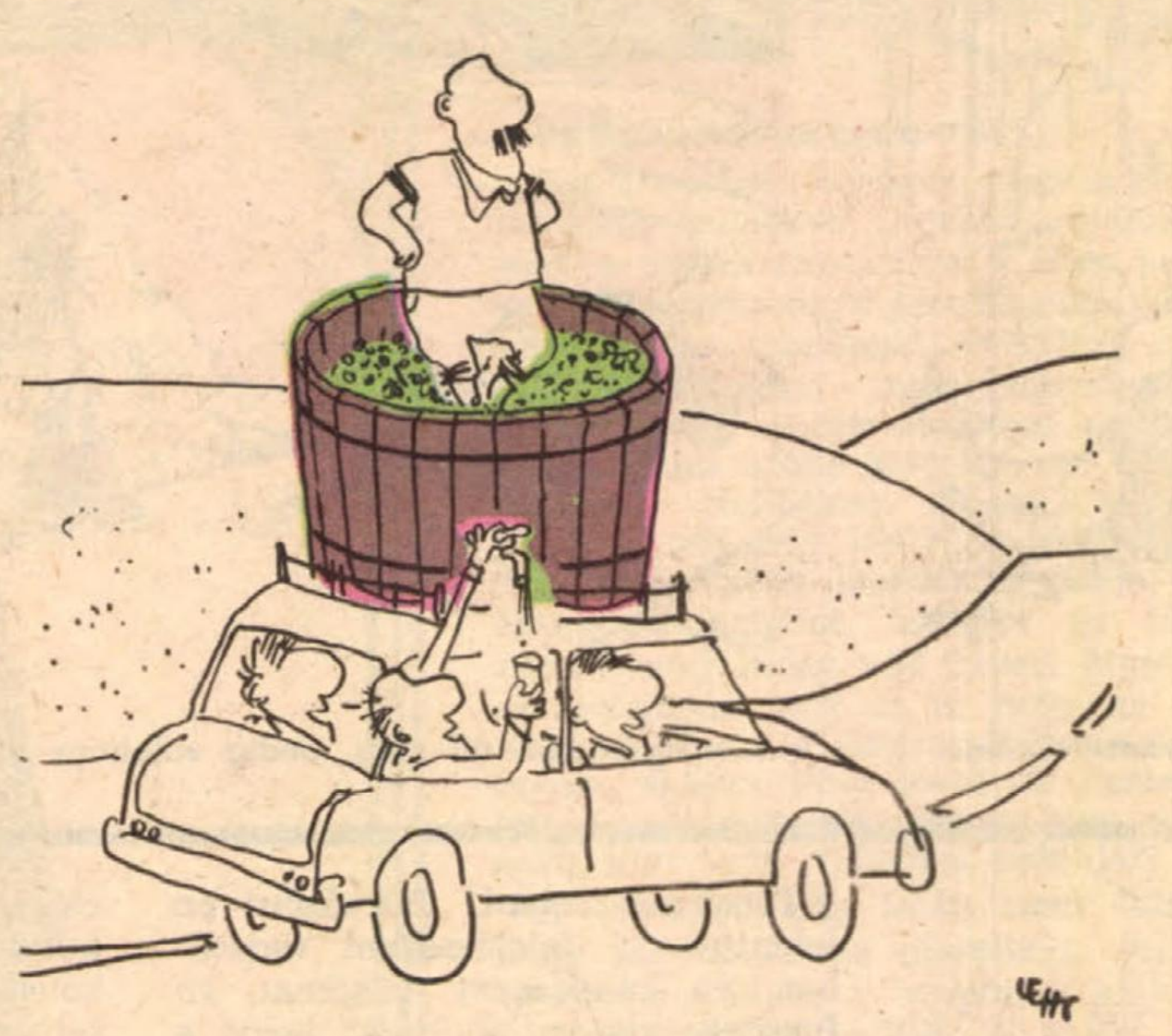

Elefánt

Hallotta? — kérdezte Csámcsogi néni, aki kicsit rosszul hallott és egy személyben képviselte a magyar közvélemény egy részét.

— Az UFO-t? — kérdeztem, mert még élénken emlékeztem a néhány héttel ezelőtti valamire, ami kedden UFO-nak indult, szerdára légballon, csütörtökre pedig barkácsballon lett.

— Ugyan — mondta Csámcsogi néni és legyintett, mint aki elhiszi a saját szavait. — Az elefántot. Többen is látták a Dob utcában, bár Ferihegy nem jelezte.

*

— Valóban — mondta Dőre Lajos a Dob utcai elefántmegfigyelő állomás beosztott megbízottja. — Műszereink nem jelezték az elefántot. A kérdéses időszakban mindössze három rinocéroszt és két kengurut észleltünk. Aggodalomra azonban semmi ok — tette hozzá az ismert szakember.

— Nagyon megnyugtatott — mondtam, hogy eloszlassam a redőket homlokáról. — Több ismerősöm is azt állítja, hogy elefántot láttak a Dob utcában.

— Az lehet kérem — ráncolt egy végsőt Dőre Lajos, majd, mint aki jól végezte a dolgát, kezet fogott velem. — Műszereink néhány napos fáziskésésben vannak, de ha az illető valóban elefánt, akkor legkésőbb a jövő hét végéig észlelni fogjuk.

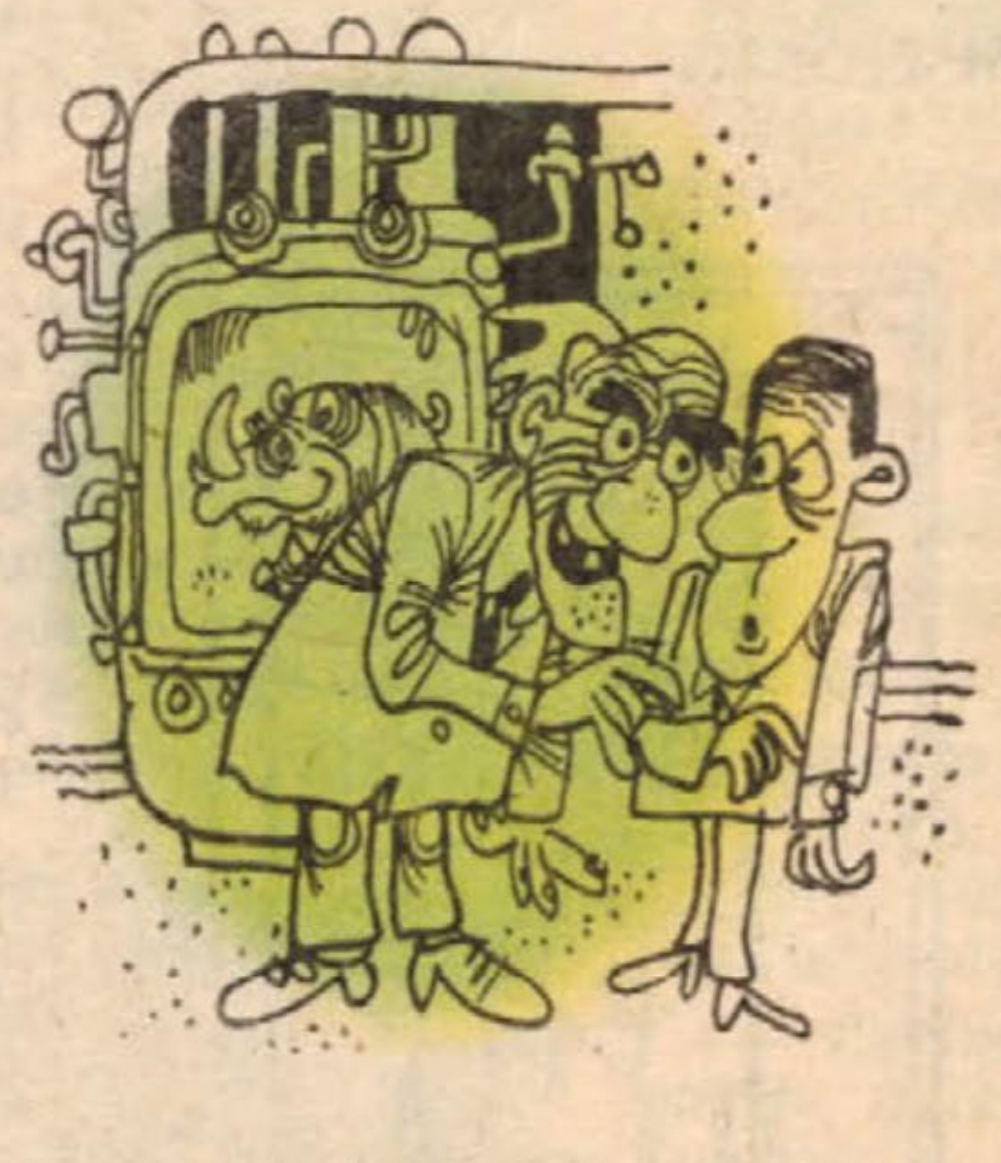

*

Nem hagyott nyugodni az ügy, amely már-már egy felfújt léggömbhöz kezdett hasonlítani. Így jutottam el Nagy Gáspár őrszázadoshoz, a kiváló elefántelhárítóhoz.

— Tudunk az esetről — nyugtatott meg és cigarettafüsttel kínálta a szemem. — Nyugodjon meg, tudunk róla.

— De hát a közvélemény — kezdtem, de nem hagyta.

— Az emberek beszélnek mindenfélét! Állítólag a Dunában két napja tiszta vizet láttak. Szerintem kacsa az egész, az itta meg a vizet . . .

— Elnézést, de az elefánt és a közvélemény!

— Foglalkozunk a problémával, álláspontunk egyelőre, változatlan és ugyanaz.

— Éspedig?

Idegesen dobolt az ujjaival az asztal mellett, majd hirtelen mozdulattal a fülembe súgta:

— Az elefánt nem külföldről jött!

— Nem? — kérdeztem egy olyan ember arckifejezésével, mint amilyen én vagyok. — Hát honnan?

— Most nem mondhatok többet — mondta az őrszázados. Poharat vett és ittunk a medve bőrére.

*

Az elefánttal csak másnap sikerült találkoznom. Egy porcelánbolt előtt ült a járdaszélen, várta a nyitást. Karján kis kosár volt, úgy tűnt, a légynek sem árt. Hozzáléptem.

— Utálom a legyeket — mondta, miközben feltápászkodott. Hetedik kerületi akcentusa volt. — Egyébként Olinka vagyok.

— Örvendek — mondtam, mert zavarban voltam.

— Ugyan már — mondta az elefánt. — Enyém a megtiszteltetés.

Így beszélgettünk vagy másfél órán keresztül, a boltban áruátvétel volt, amikor hirtelen témát változtattam.

— Azt mondják, hogy látták magát a város fölött repülni. Szerintem csak a gyerekek szórakoznak, mert kezdődik az iskola és unatkoznak, de azért, ha lenne olyan kedves és megmagyarázná.

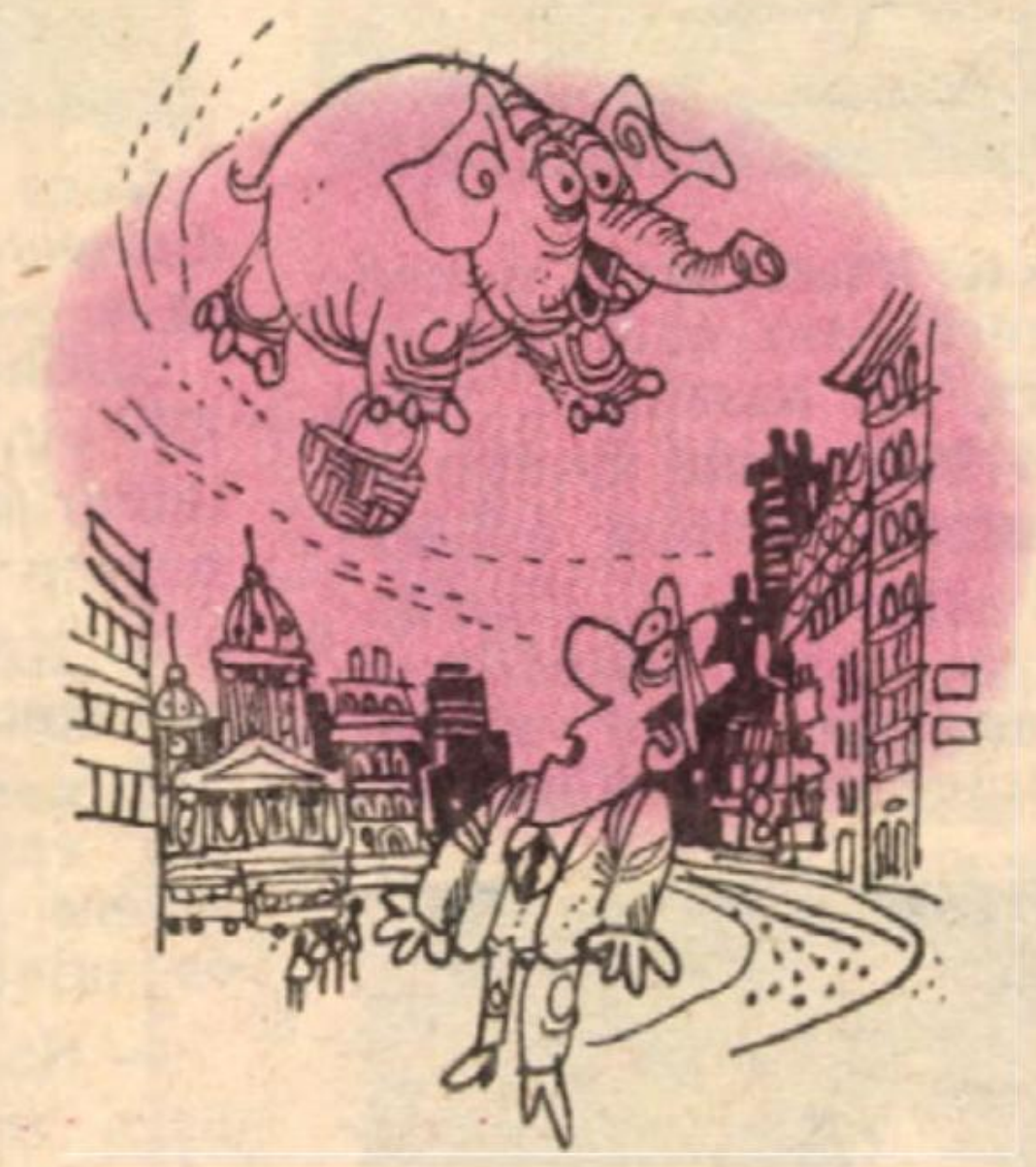

Olinka barátságosan mosolygott, egyik lábamról a másikra lépett.

— Hadd legyen ez az én titkom — mondta és felemelkedett. Teste kecses volt és karcsú, mint egy pisztrángé, majd eltűnt a Bazilika fölött.

— Na, mi van? — kérdezte Csámcsogi néni izgatottan — Mi van az elefánttal?

— Milyen elefánttal? — kérdeztem és kezet csókoltam neki.

— Hát Olinkával — mondta a lakosság egy részének képviselője.

— Elefántok pedig nem léteznek — zártam le a vitát, mint a közvélemény egy másik része. — S ha valaki mégis lát egyet, az csak kivétel, amely erősíti a szabályt.

Az utolsó szavaknál a levegőbe emelkedtem és lassú, ám erőteljes könyökcsapásokkal elindultam felfelé. Csámcsogi néni egy darabig még nézett utánam, majd azt is abbahagyta. Rövidlátó volt.

Föld S. Péter

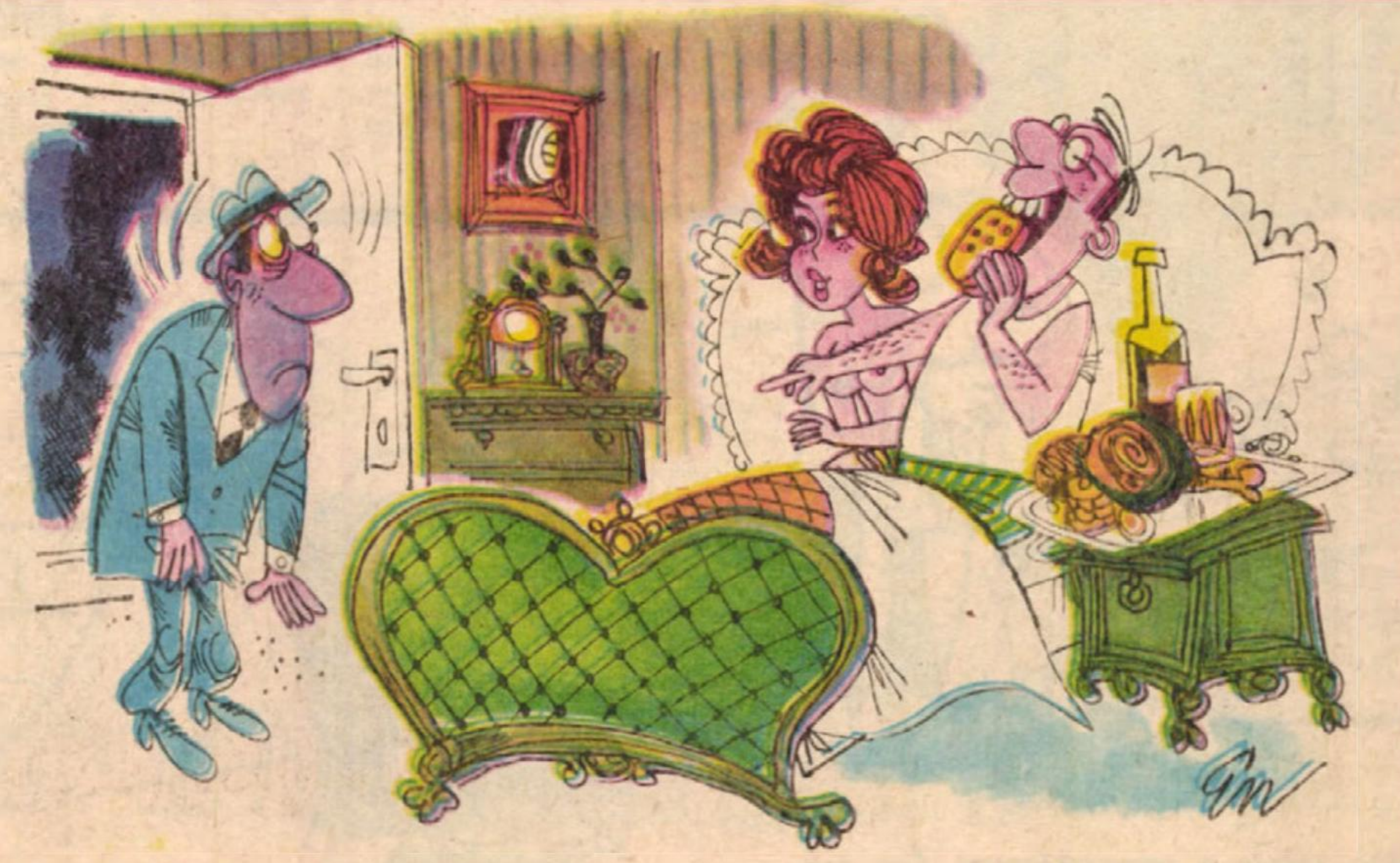

– És még maga panaszkodik, hogy ez az aranyos kis felesége nem tud főzni?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Annak ellenére, hogy a közlekedési lámpa már zöldre váltott, egy középkorú nő nem nagyon akar elindulni. A mögötte álló kocsi vezetője türelmetlenül nyomkodja a dudát. A hölgy kiszáll a kocsiból, odamegy a férfihez és így szól:
— Olyan unalmasan dudál! Ha megadja a címét, születésnapjára küldök önnek egy kisdobot!

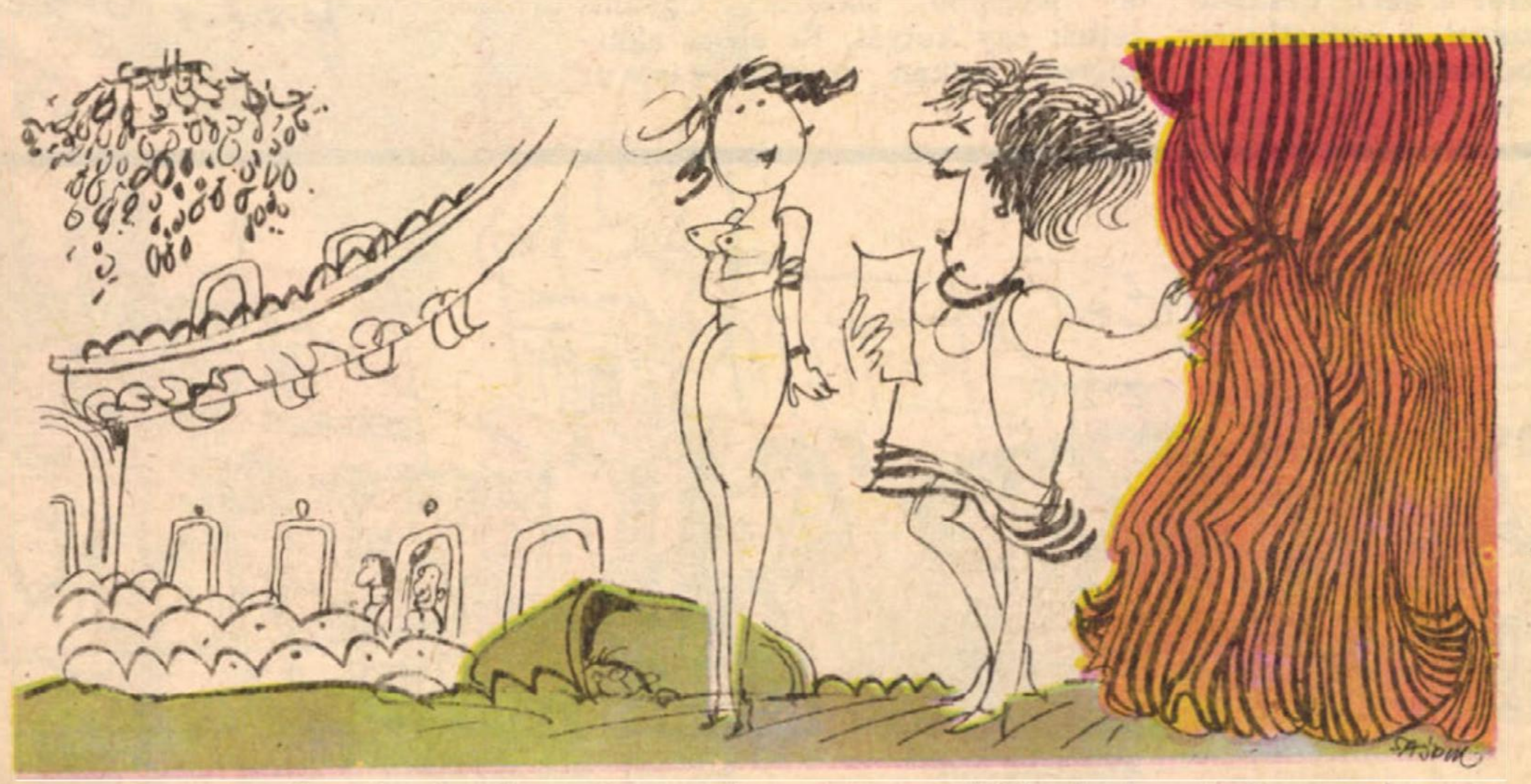

– Én már rég túlvagyok azon, hogy folyton a közönség kegyeit keressem!

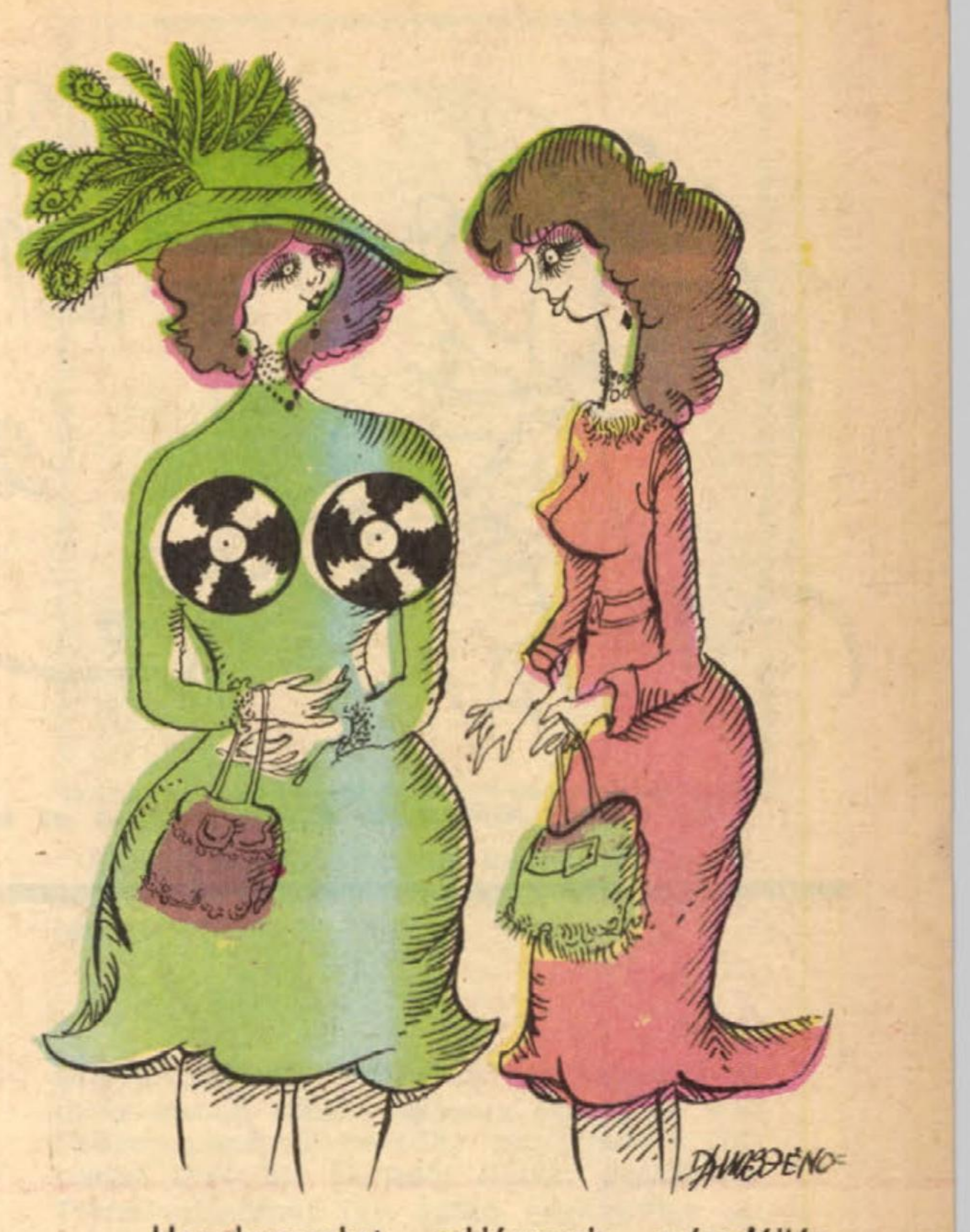

– Hanglemezeket reklámozok másodállásban . . .

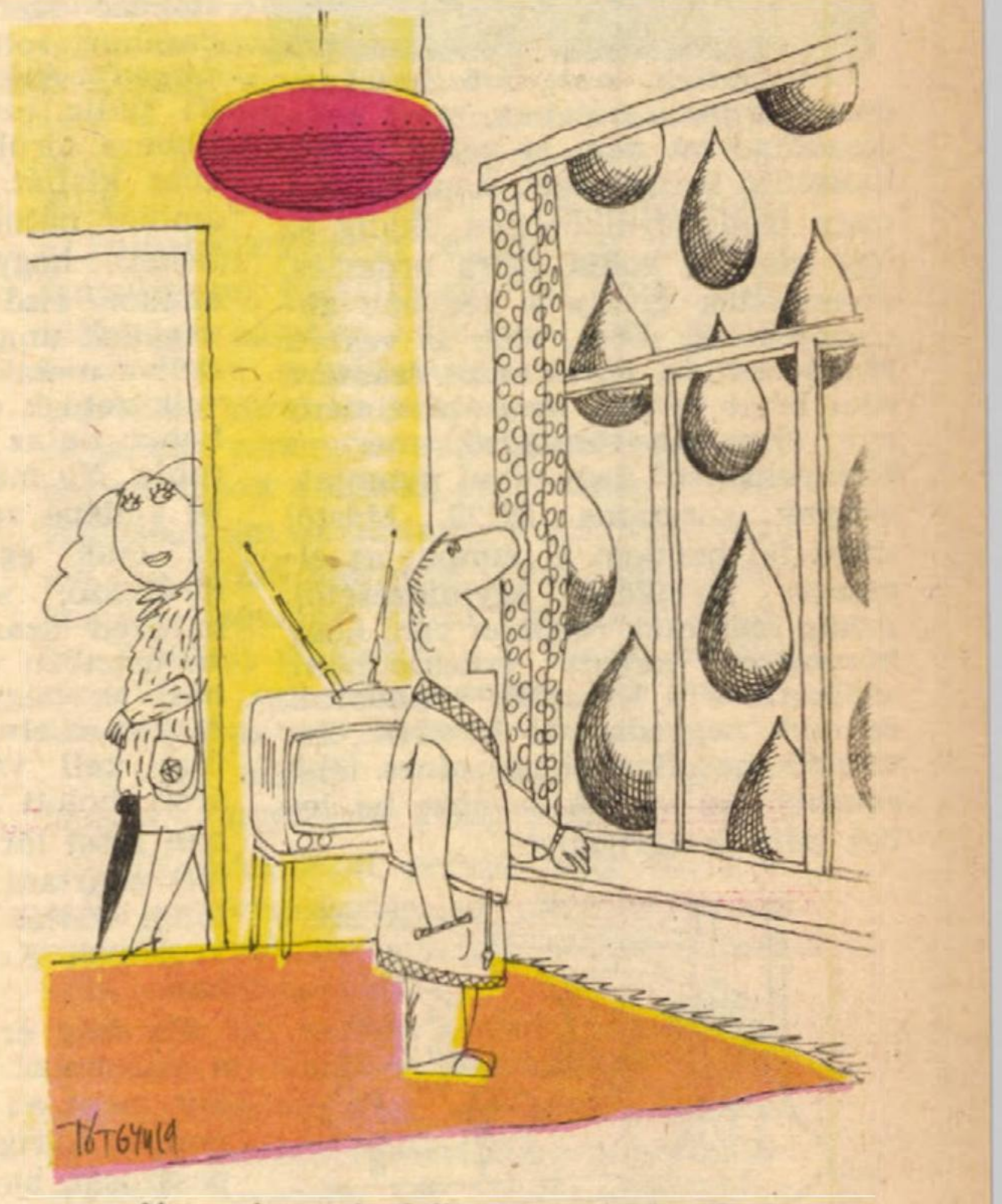

– Nyugodtan elindulhatsz esernyő nélkül, már csak csöpög az eső . . .

TÚLTERHELT GYEREK

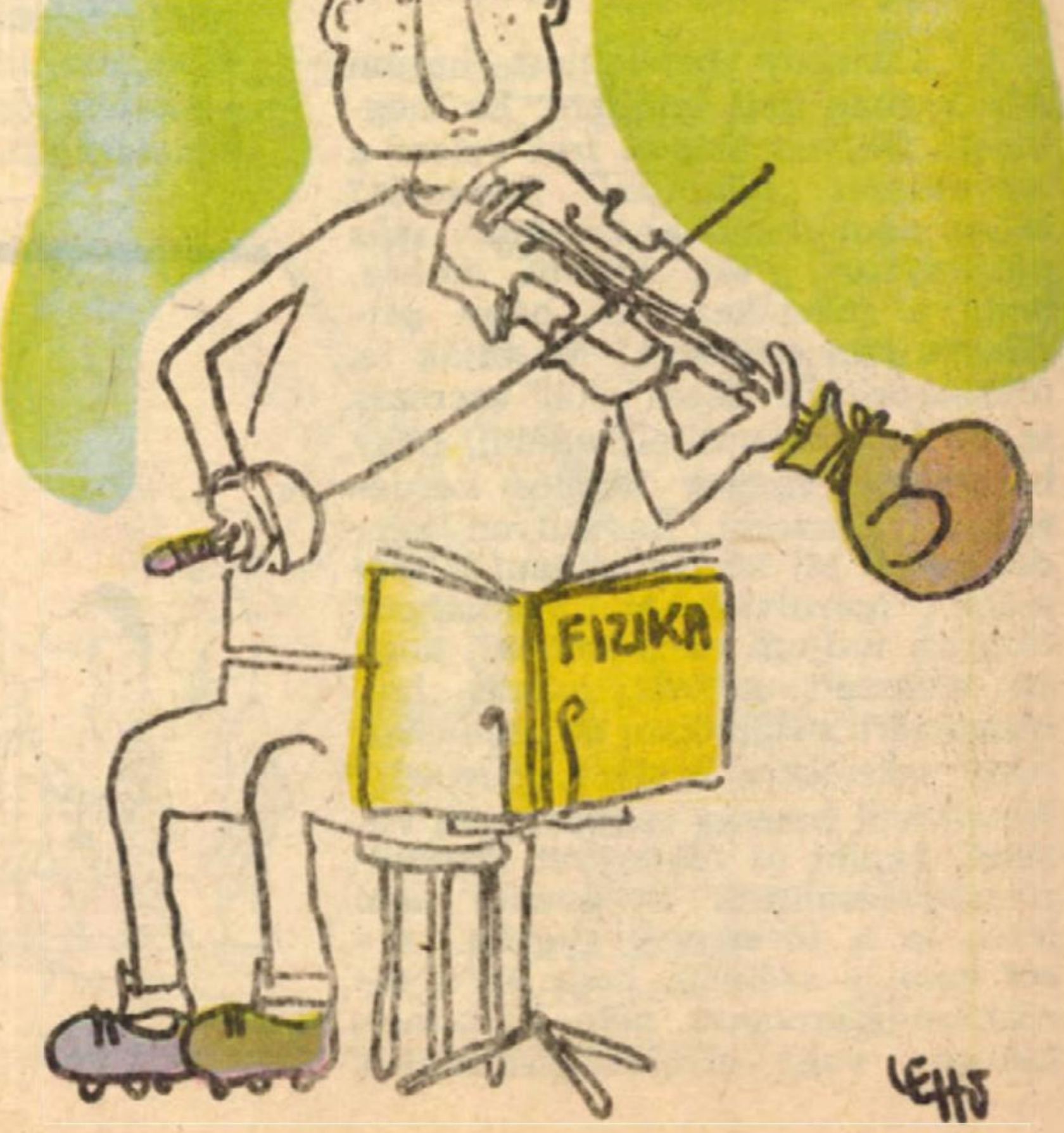

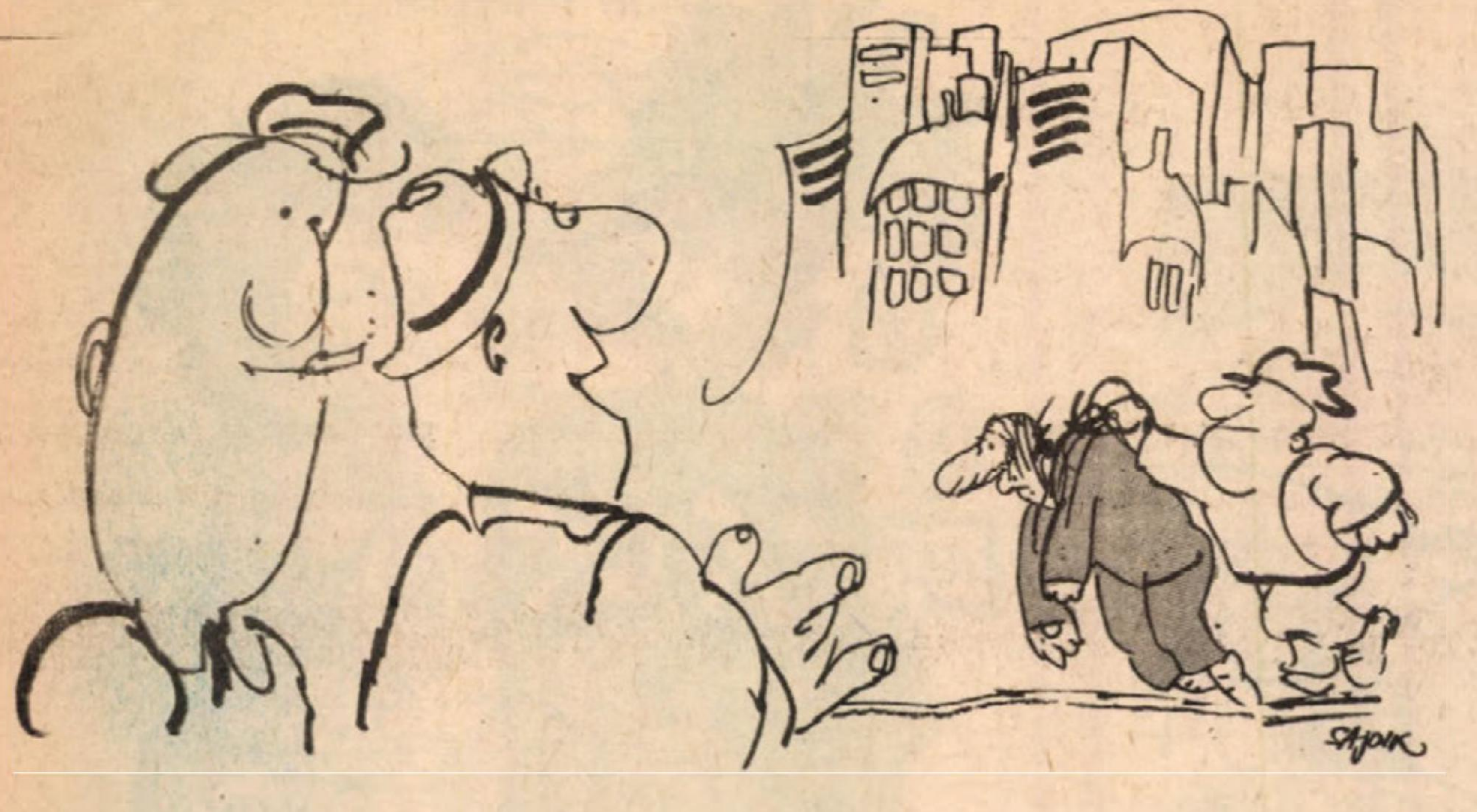

– Egy nyelvőr rajtakapta, éppen rongálta az édes anyanyelvünket!

ŐSZI BETAKARÍTÁSI GONDOK

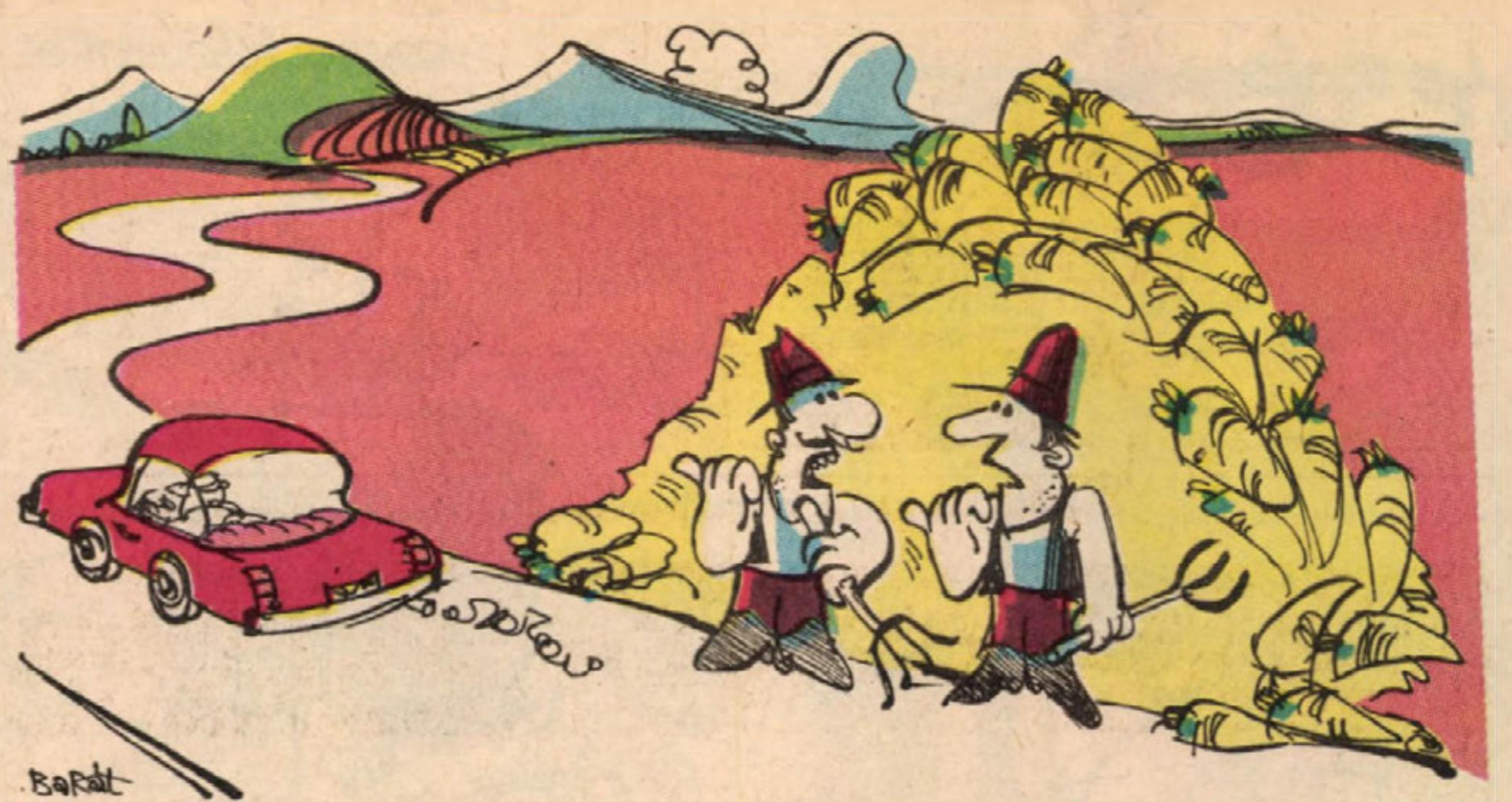

– Egyik sem áll meg, pedig valahogy el kell szállítani a cukorrépát!

Csak úgy firkálgatok

TÖRÜLKÖZŐ

Elvesztették, nem ám zsebkendőmet, mint a nótában, mert zsebkendőmosást nem is vállal a Ruhatisztító Szövetkezet, hanem szép, nagy frottírtörülközőmet. Eddig az ügy nem is volna szóra érdemes, elvesztették tavaly a kedvenc abroszomat is, sebaj, több is veszett Mohácsnál. A szövetkezet számára sem lehet valami megrázó élmény egy elveszett törülköző, mert a Hiányelismerő Jegy című nyomtatványuk sorszáma 99128. Mástól ment fel bennem a pumpa: az elveszett törülköző ügyintézésétől. Addig még csak rendben van, hogy háromszor kellett érdeklődnöm, előkerült-e a lemaradt ruhadarab, és csak negyedszerre közölték, lemondó mosollyal, hogy nincs több remény, ne várjak tovább, be lehet adni a kárigényt.

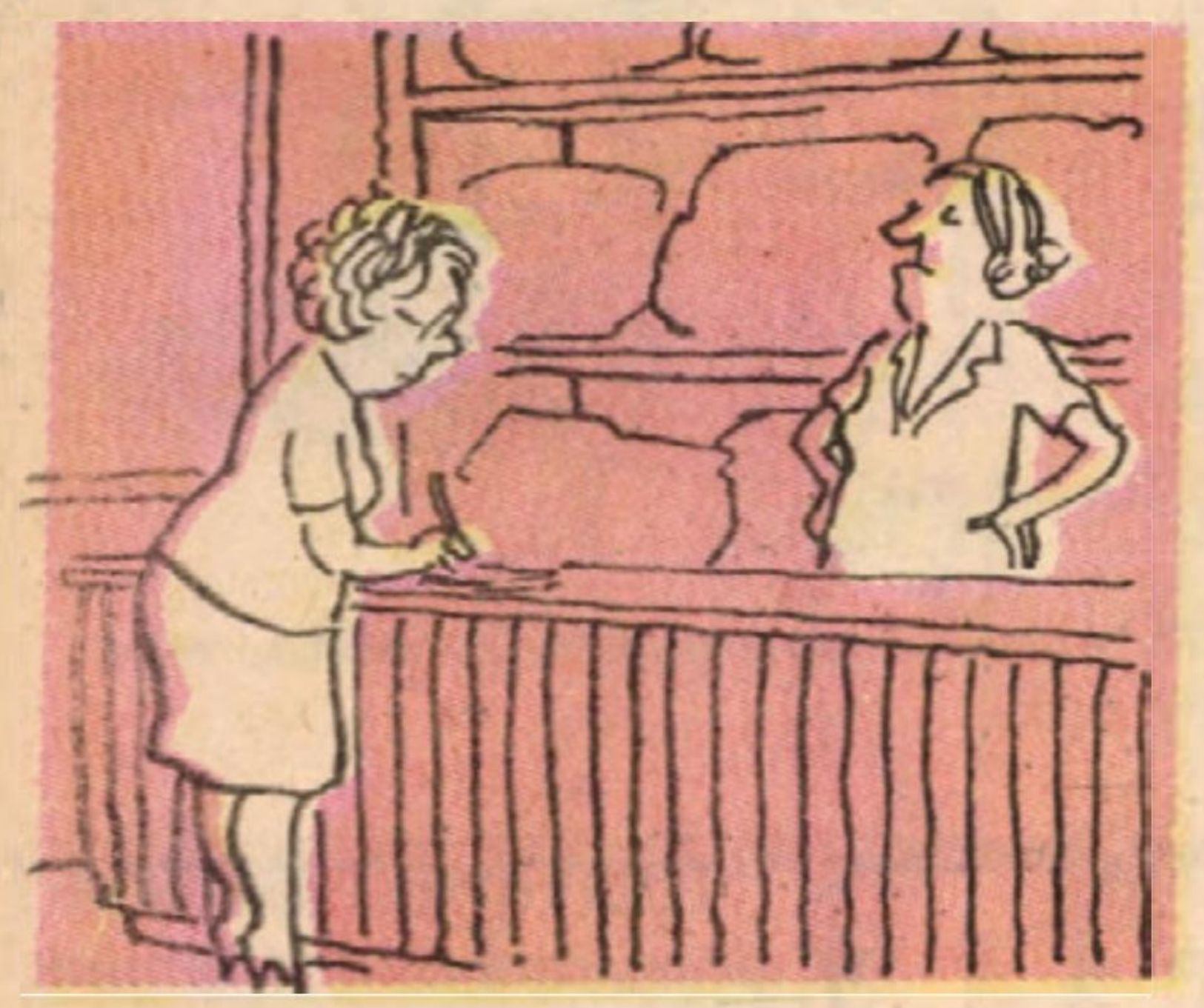

A Kárigény bejelentést három példányban kell kitölteni. Ez meglepett. Milyen alapon írat velem a szövetkezet büntetési feladatot? Miért nem íratja le mindjárt száz példányban? Mi közöm ahhoz, hogy a szövetkezetnek hány példányra van szüksége? Másolják le, sokszorosítsák tőlem akár ezerszer is, de hogy merik elrendelni, hogy háromszor vagyok köteles kérdéseikre válaszolni. És milyen kérdésekre!!! Mi közük például a személyi igazolványom számához? Hogyan tudjam megmondani, hogy az elveszett göncöt mikor, hol, mennyiért vásároltam és beadáskor hány százalékos értéket képviselt? Rendkívül hanyag vagyok, nem vezetek naplót és főkönyvet törülköző-vásárlásaimról és évente nem írom le a törvényes avulást. Arról nem is szólván, hogy ez a törülköző számomra nem harminc-, hetven- vagy nyolcvanszázalékos értéket képviselt, hanem érzelmi okokból ezer százalékot. Ez a törülköző szerény kelengyém díszdarabja volt, nevem kezdőbetűit szegény édesanyám hímezte bele. Ki tudja ezt nekem megtéríteni? Ebbe a törülközőbe csavartam húgom kisfiát, az egyéves Lacikát, amikor nálunk volt vendégségben. Lehet, hogy ebbe törülköztem, amikor első vígjátékom, a Nem vagyunk angyalok premierjére készülve mosakodtam. A tisztelt szövetkezetnek csak egy darab rongy. Lehet, de az én életemnek egy darabja. No mármost azt is tekintetbe kellene venni, hogy lehet, hogy ez csak egy nyolcvanszázalékos törülköző, vagy egy négyegész hattized százalékos törülköző, de az üzletben nincs se nyolcvan, se hat, se négyszázalékos törülköző, nekem az elveszett helyett vadonatújat kell vásárolnom, vadonatúj áron, holott nem volt szándékomban most törülközőt vásárolni, tejfölt akartam venni és sóskát, töltőtoll tintát és Mozart zongoraversenyét Kocsis Zoltán előadásában.

De még ez sem hozott volna ki a sodromból. A vérnyomásom akkor ment az égig, amikor elolvastam a Kárigény bejelentés utolsó passzusát, amely szól imígyen:

Felelősségem tudatában kijelentem, hogy amennyiben a beadott ruhanemű harminc napon belül előkerül azonos minőségben, úgy kötelezem magam, hogy a saját tulajdonomat képező darabokat átveszem, illetve a kártérítésként kifizetett összeget a szövetkezet pénztárába befizetem.

Tetszenek érteni? Búcsúzóul én jelentem ki felelősségem tudatában, én kötelezzem magamat, én fizessek vissza, ahelyett, hogy a Szövetkezet kötelezné magát, elismerné hibáját és mélységes megbánással bocsánatot kérne. Nem, a szövetkezet még annyit sem mond, hogy ezúttal jobban vigyázok, hogy az ilyesmi máskor nem. Még azt sem tartja szükségesnek, hogy mossa kezeit. Igaz, mibe törülné?

A NAGY ÉJSZAKAI ZABÁLÁS

Néhány hete írtam arról a kedves barátnőmről, aki évek óta fogyókúrát tart, de hasztalan, mert éjfélkor nem bírja már tovább az üres teát, száraz pirítóst és férjével együtt kisurran a konyhába, kinyitja a mama hűtőszekrényét és dagadtra falja magát, megeszi a hideg töltött káposztát,

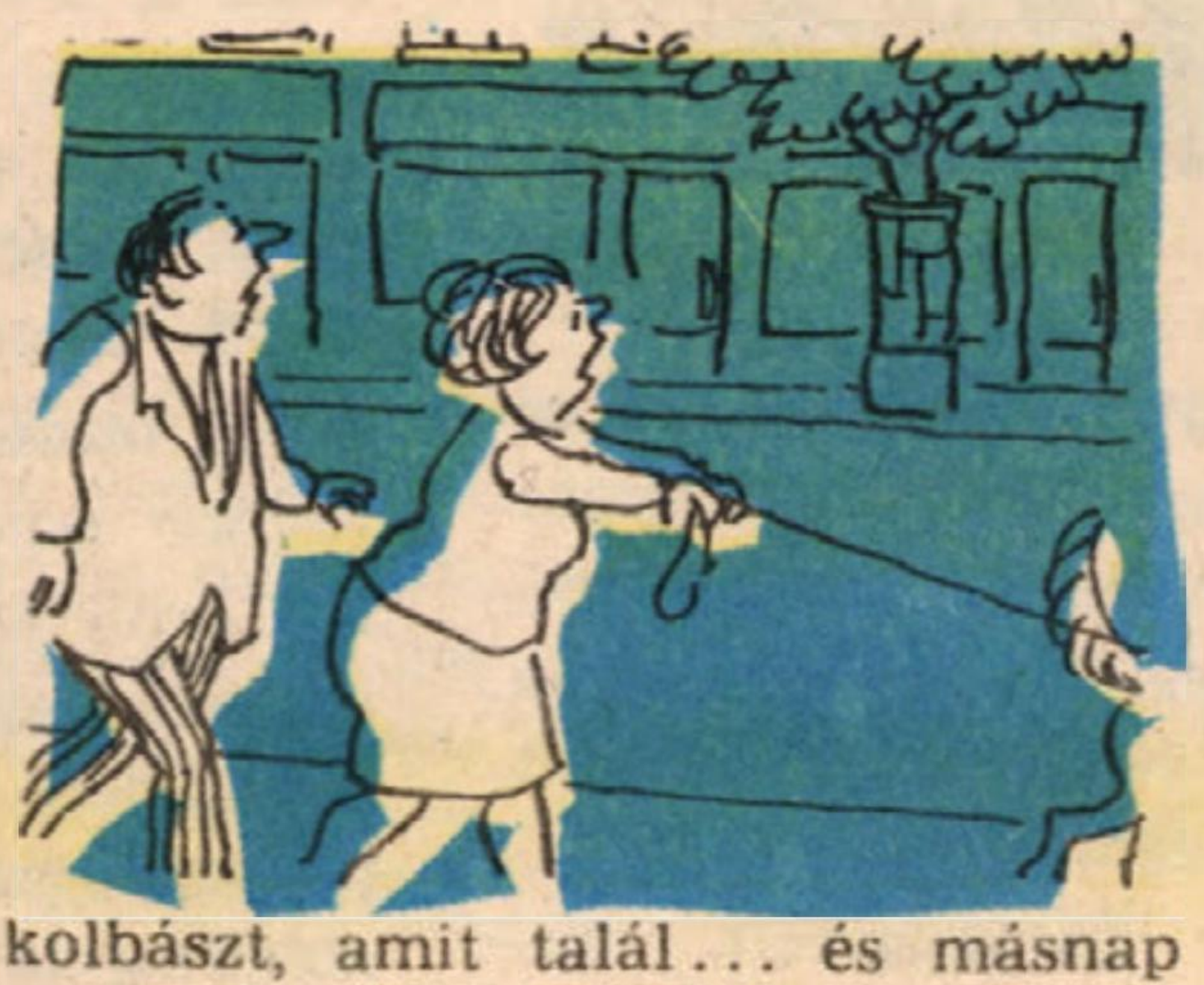

kolbászt, amit talál... és másnap szenved újra, kezdődik a fogyókúra.

A kis írásra levelet küldött egy kedves olvasó. Megírta, hogy náluk is ilyen fogyókúrázás folyik, de nagyobb sikerrel. Ugyanis vettek egy kutyát. És azóta akármilyen halkan osonnak is az éléskamra felé, az éber farkaskutya utánuk ered és vonítva követeli az éjszakai sétát. A kis sétából viharos futás lesz, mire lihegve, izzadva visszaérnek, már le is adták a súlyfelesleget. Javasolja tehát a fegyelmezetlen fogyókúrázóknak: tartsanak kutyát.

Gondolom, még hatásosabb volna a fogyókúra, ha az eb nemcsak sétáltatná a gazdikat, hanem el is enné előlük a kolbászt.

GÖRÖGDINNYE

Vége a nyárnak. A sötétzöld dinnyehegyekből lassan már csak ez a két emlékem marad:

Színhely: zöldségesbolt. Idősebb nő jön be, fél dinnyét kér. Az udvarias eladó az ajtó felé bök: hozzon ide egyet.

— Kérem, én nem bírom ezt emelgetni.

Életerős ifjú ember, egy másik vevő, áll a pult elé. Segítségére siet. Mármint az eladónak és udvariasan ezt mondja:

— Szedje csak nyanya. Miért, haza talán nem maga fogja cipelni?

Más.

Színhely: gyümölcselárusító bódé. Dinnyehegy.

— Kérek egy fél dinnyét.

— Fél dinnye nincs.

— Hogyhogy?

— Most lopták el a késemet a kedves vevők.

Fehér Klára

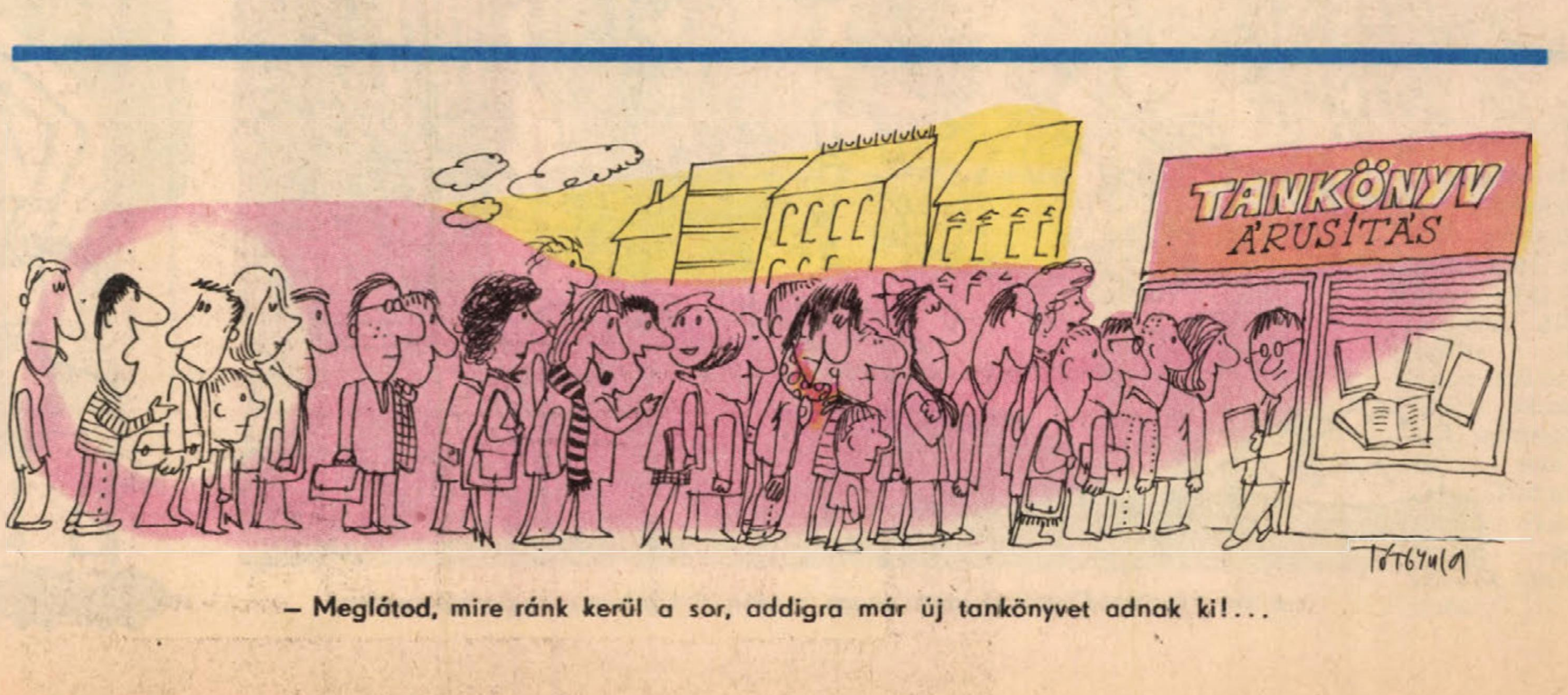

– Meglátod, mire ránk kerül a sor, addigra már új tankönyvet adnak ki!...

HEGEDŰS,
LEHOCZKI,
DALLOS,
VÁRNAI,
FÜLÖP

FENT

LENT

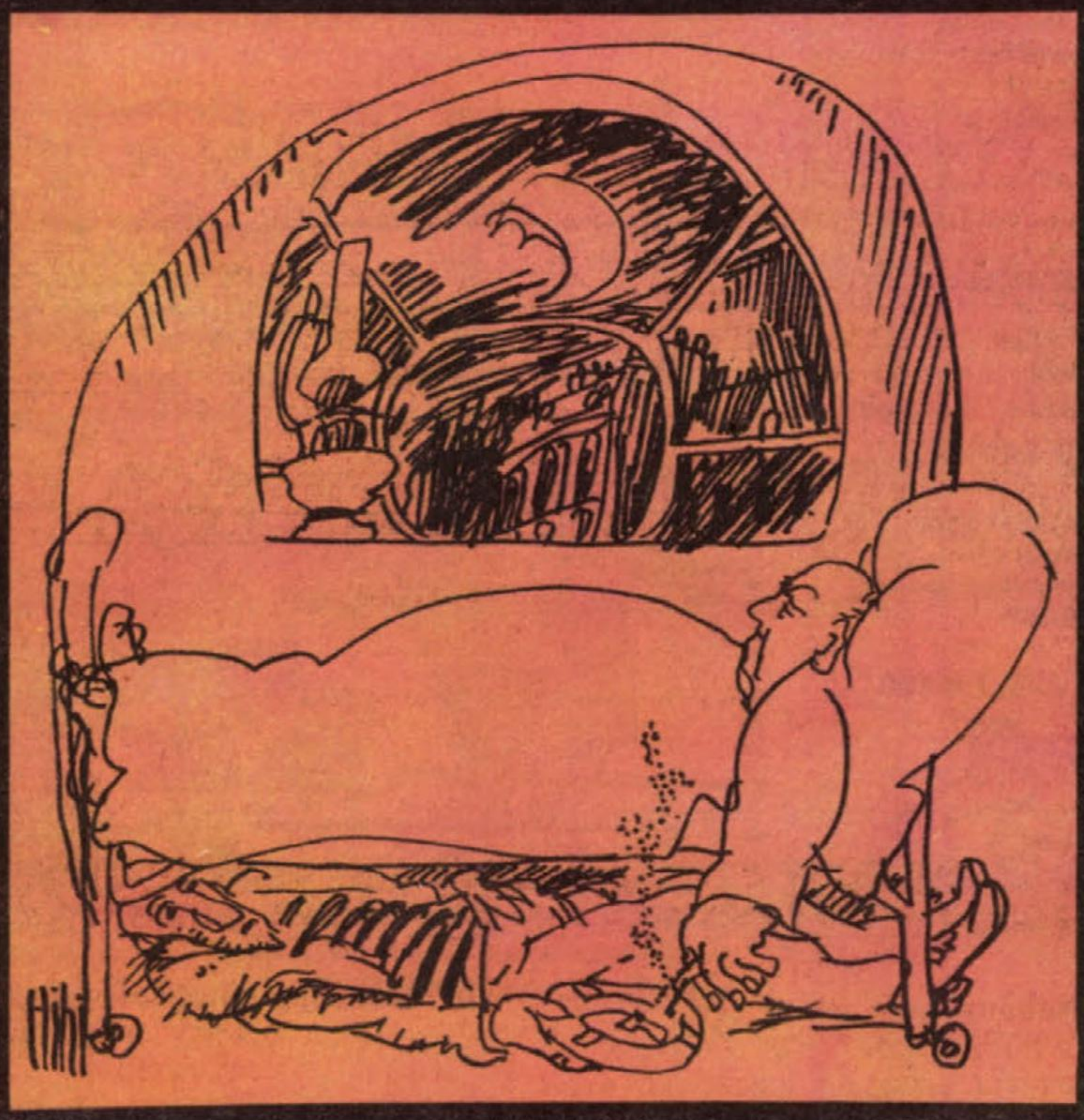

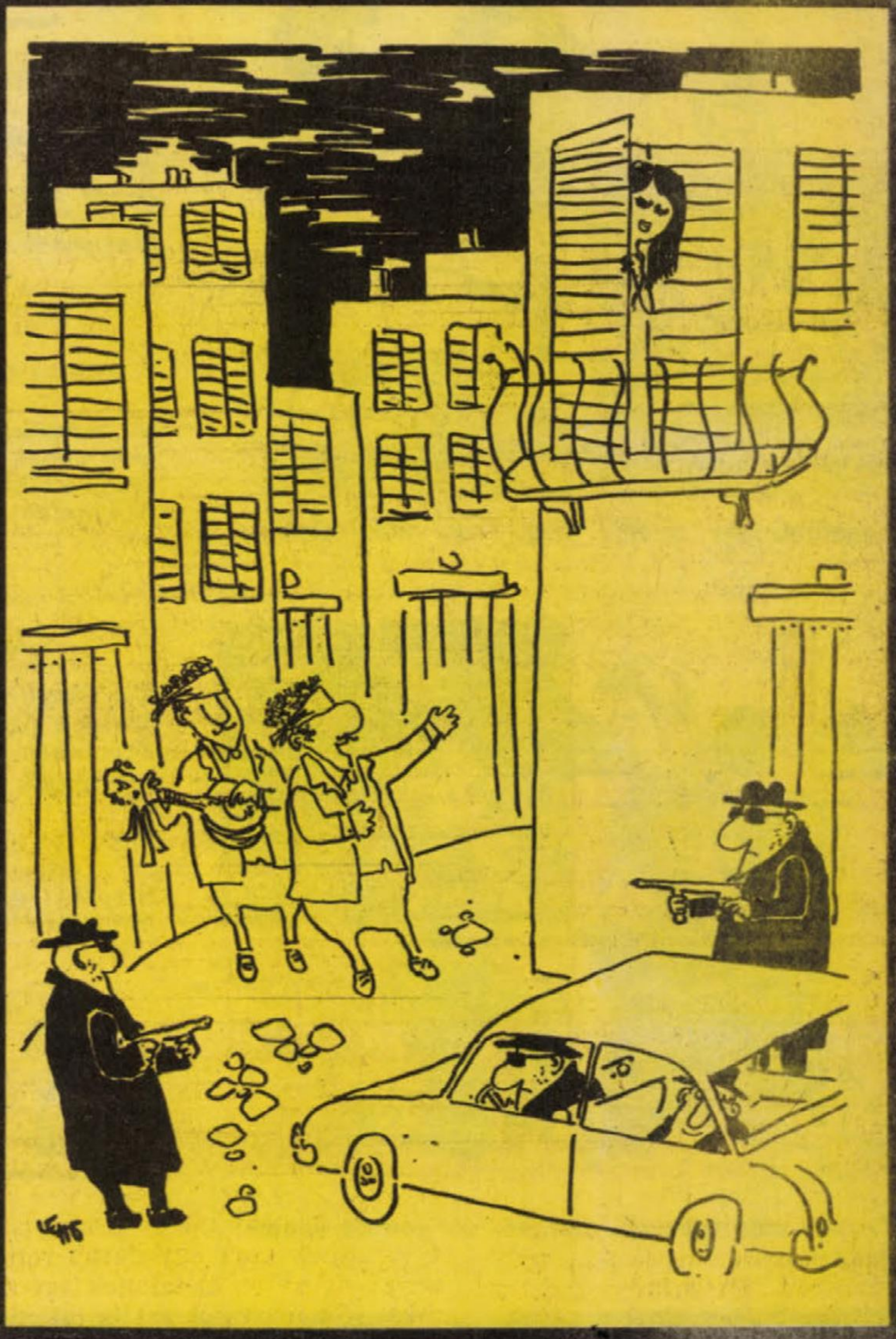

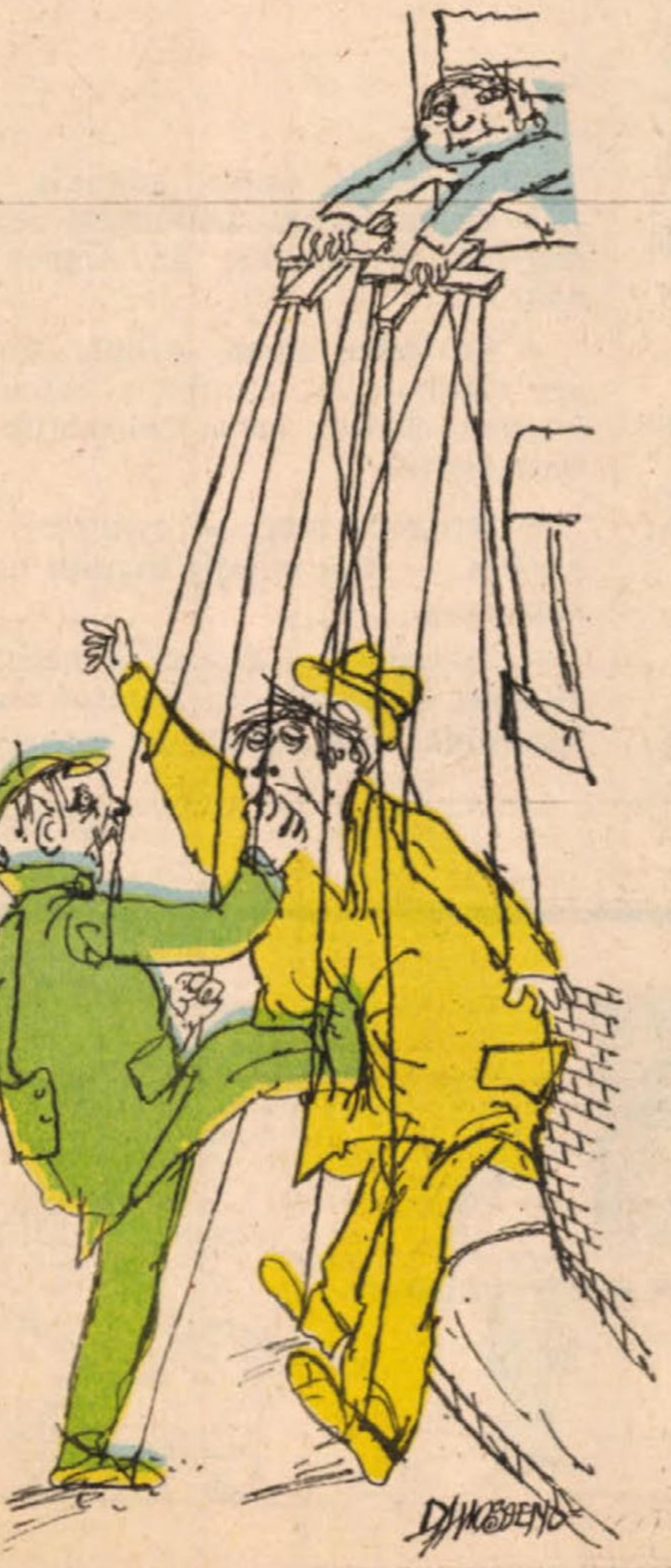

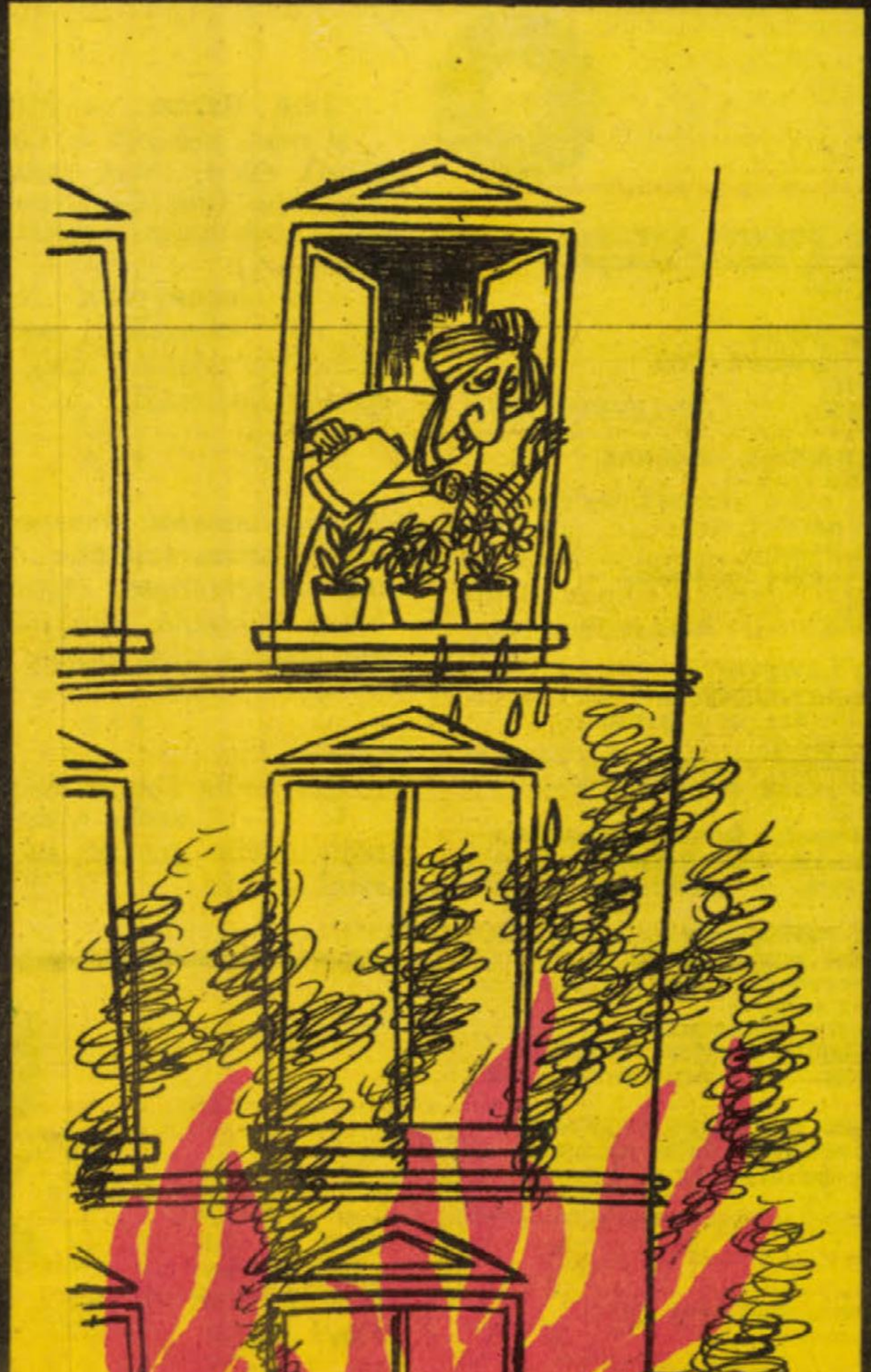

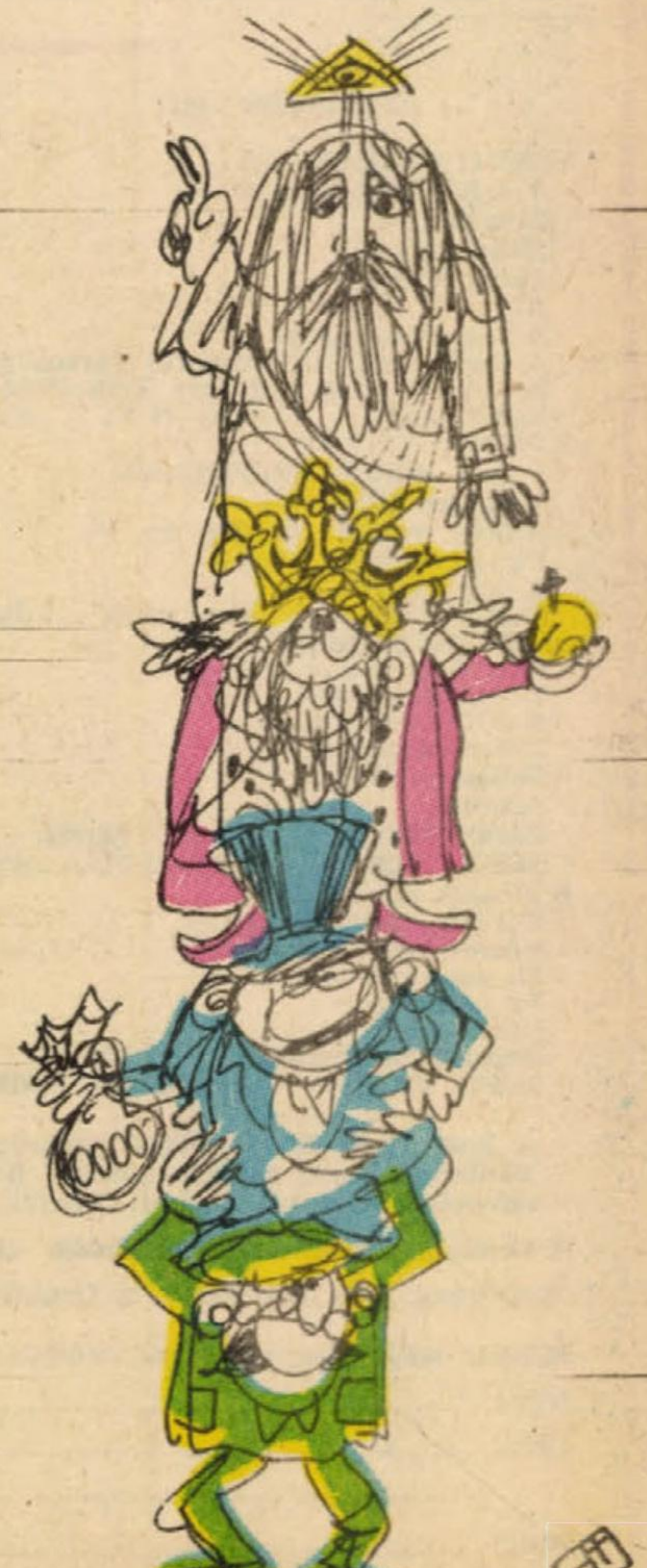

LESZÁLLÍTOTT IGÉNY

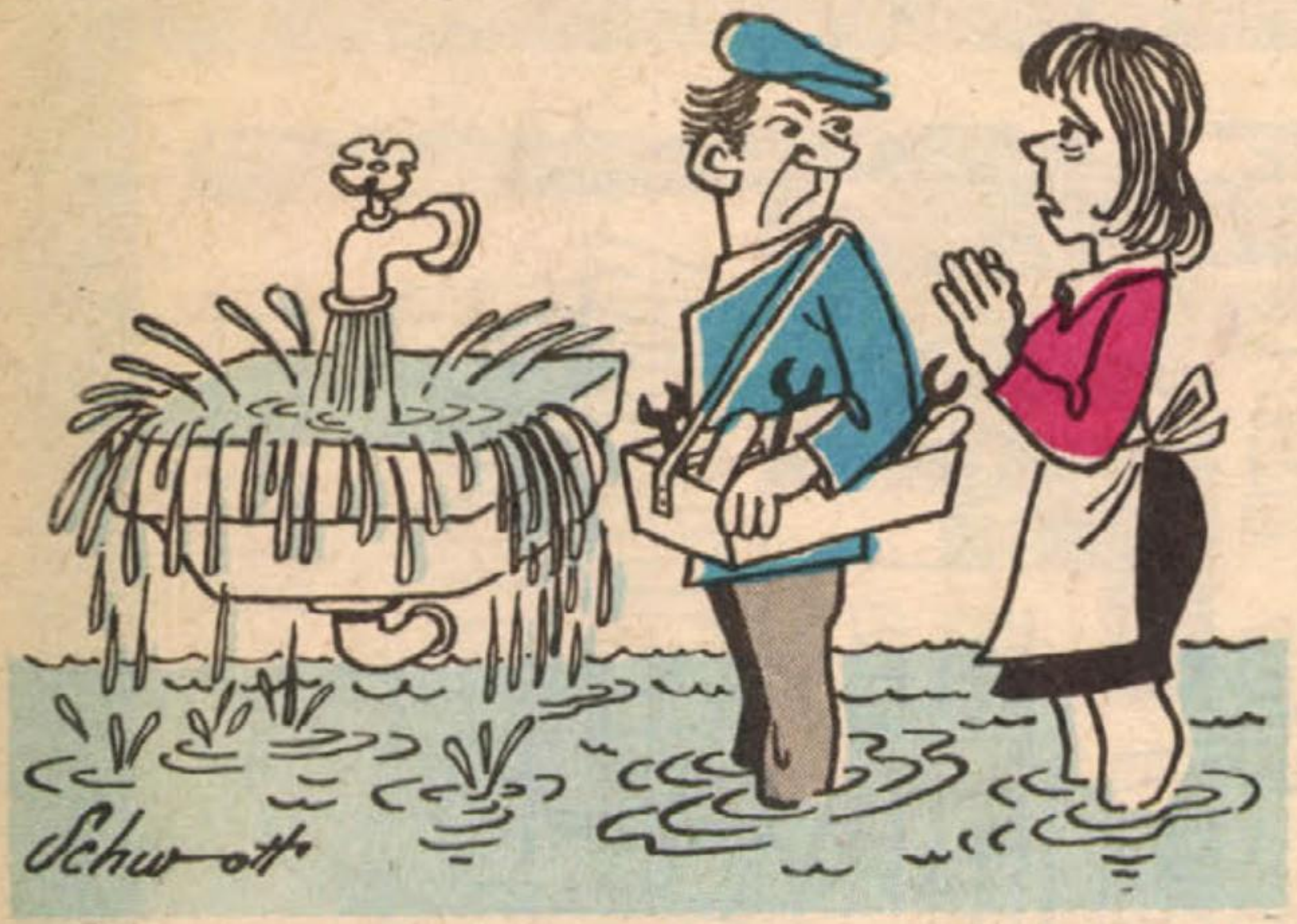

– Legalább úgy csinálja meg, hogy csak csöpögjön...

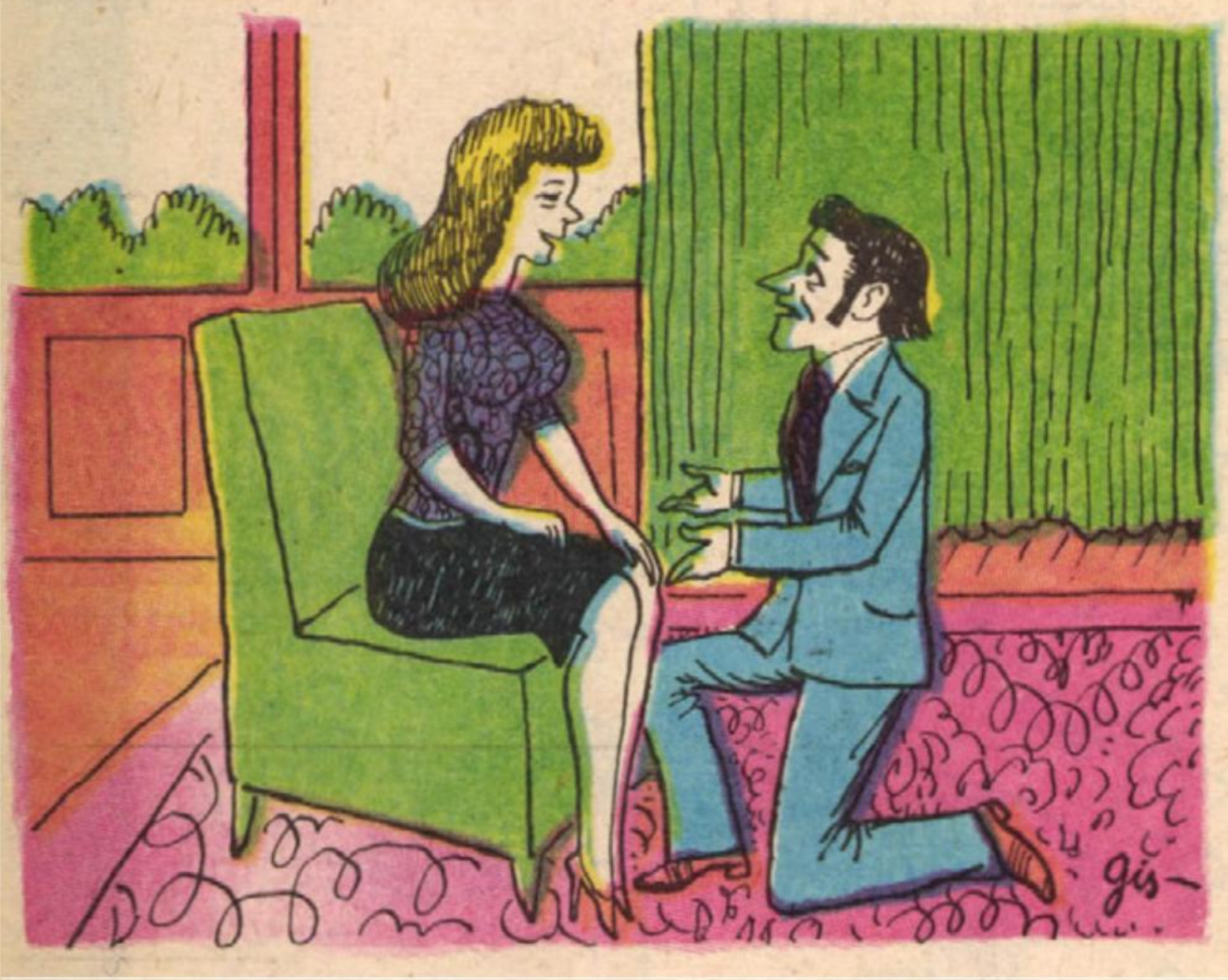

– Én már felkelnék, Bözsike, de görcsöt kapott a lábam...

RÍMHÍREK

MAI ALTATÓDAL

Tente baba, tente,
Aludj, kis levente,
Kapsz cumikat, jókat,
Mert az eladókat
Mamácskád megkente.

NÉPMŰVÉSZETI IGÉNYEM

Népművészeti hagyományra
nem vonok én sose vállat,
Írtam vidéki komámnak;
Küldhetnél egy komatálat.

KARATE KRACH

Kit bunyóra hajt a vére,
Szokjon rá a karatére,
Támadhat majd bátran, kekken,
Odavágják, csak úgy nyekken.

Hogy jön majd a visszavágó,
És ő talpraállni vágyó,
Hivathat doktort, hivathat bábát,
Nem találja saját lábát.

Hidvéghy Ferenc

A KENGYELFUTÓ GYALOGKAKUKK

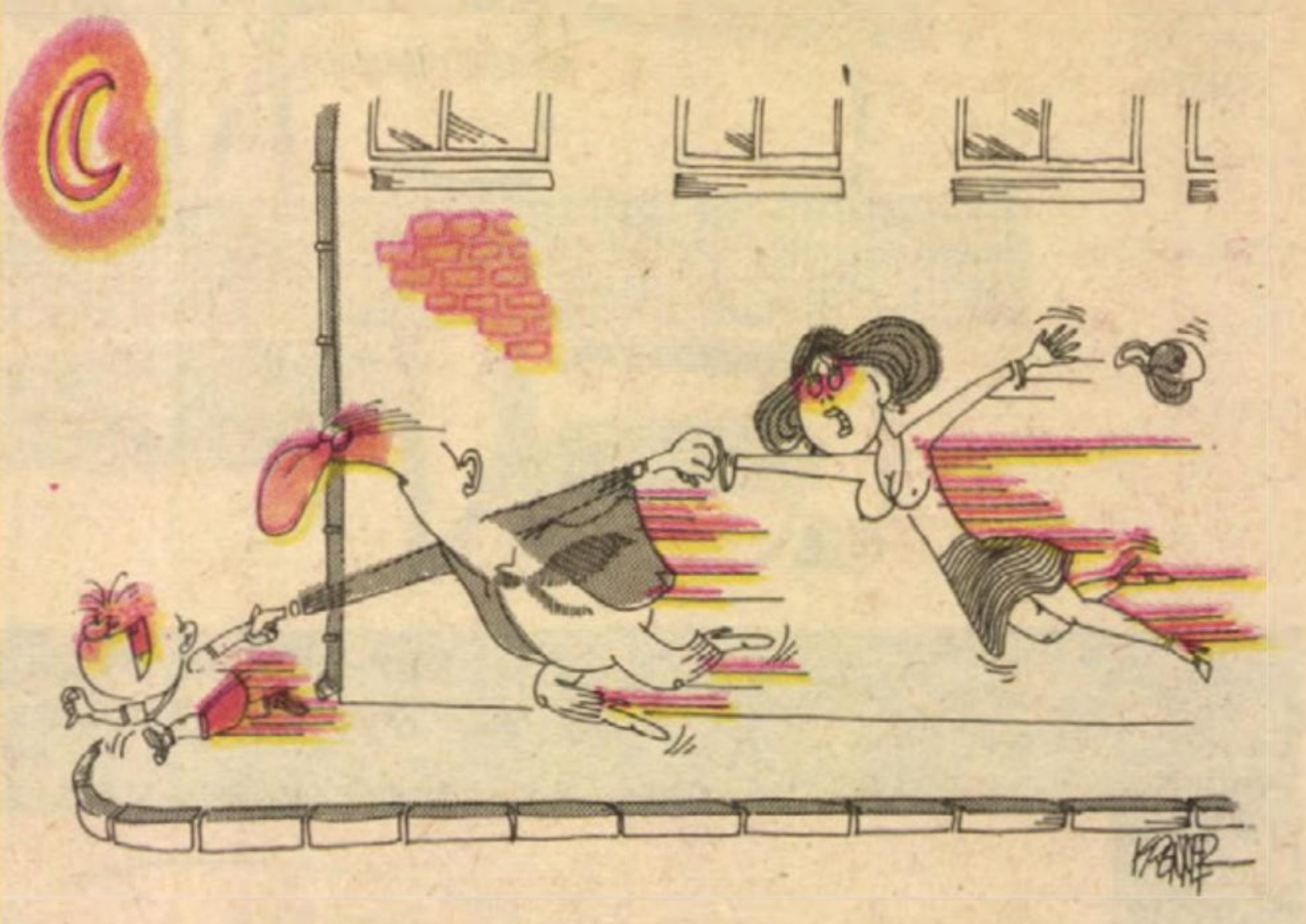

– Siessünk, mert már elkezdődött...

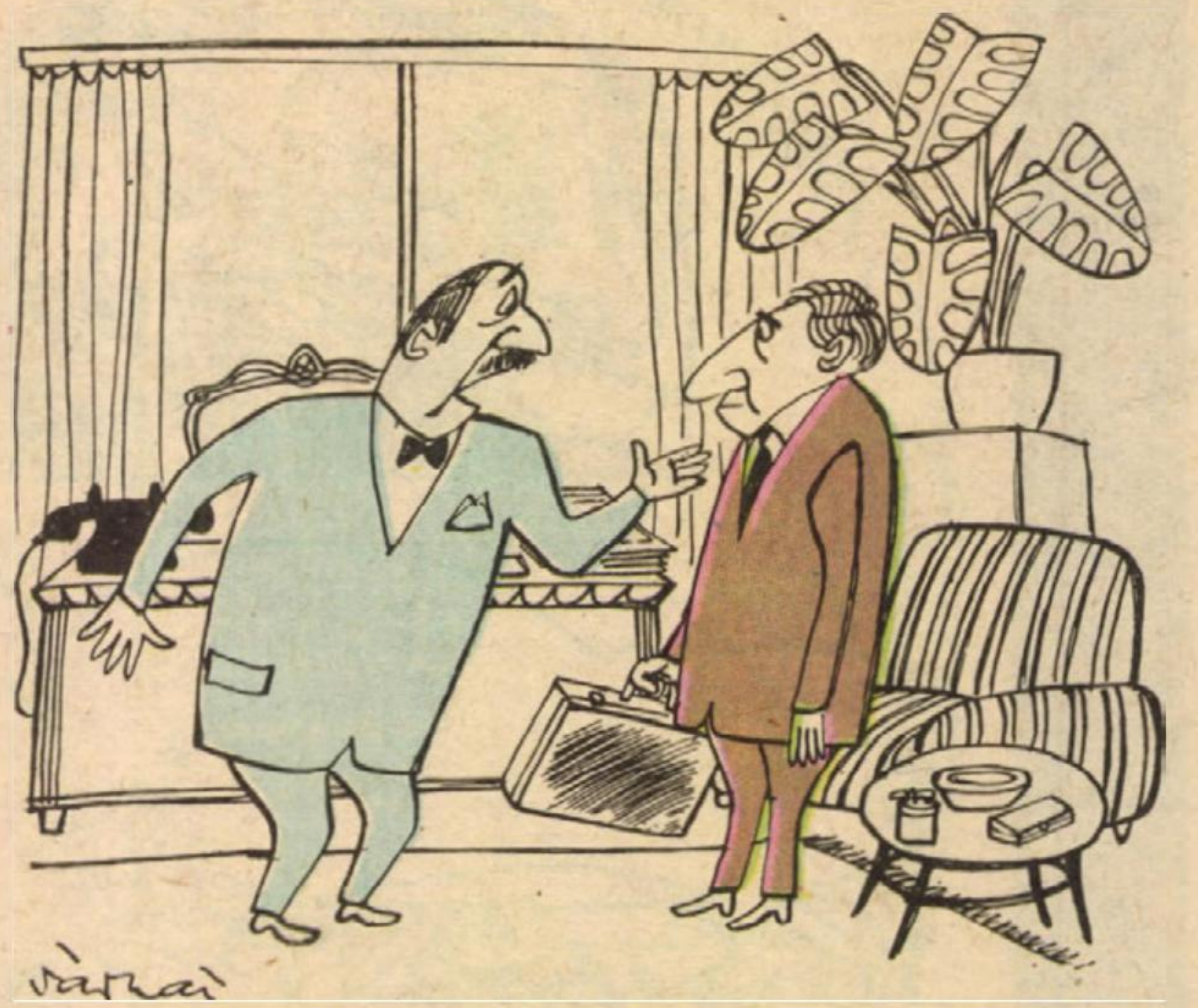

– És azonkívül, hogy a feleségét elszerette Párizsban egy francia, sikerült valami exportüzletet csinálni?

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

LEMEZPOSTA

BUDAPEST, 1817

VERDI: NYITÁNYOK
A szicíliai vecsernye –
Traviata –
Nabucco –
Luisa Miller –
Aida –
A végzet hatalma.
A Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara, vez.: Karolosz Trikolidis.
SLPX 12142. Ára: 70 Ft ... db

KORDA GYÖRGY –
– ÉN MEGÁLMODTALAK
Még egy éjszakát –
Akkor voltam boldog én –
Ugye, szeretsz még? –
A nap kapujában.
SLPX 17517. Ára: 90 Ft ... db

ÉNEK AZ ESŐBEN
Ezer évig várod rád –
Pedro kocsmája –
Holdfény-szerenád –
Titkos szerelem –
Csillagpor –
Jezabel.
Záray Márta és Vámosi János.
SLPX 17626. Ára: 90 Ft ... db

KOVÁCS KATI TÍZ
Kérdés önmagamhoz –
Gőzmozdony –
Én sohasem búcsúzom –
Az én időm –
Nálad –
Önmagam vagyok.
SLPX 17630. Ára: 90 Ft ... db

SIMÁNDY JÓZSEF ÉNEKEL
Részletek A mosoly országa,
a Friderika,
A madarász,
a Marica grófnő
és a Legénybúcsú című
operettből.
SLPX 16581. Ára: 90 Ft ... db

FELEKI KAMILL ÉNEKEL
Az öregfiú dala –
Negyven évvel kezdődik az élet –
Hol az a dal –
Hajmási Péter –
Egy ötvenéves agglegény –
Gólyadal.
LPX 16617. Ára: 90 Ft ... db

LÁNYOK, LÁNYOK, SIMONGÁTI LÁNYOK
Három kislány ül a padon –
Sárga a rigó –
Piros pünkösd napján –
Száz forintnak ötven a fele –
Akácos út.
Dóry József, Kovács Apollónia, Szalai László, Jákó Vera.
SLPX 10110. Ára: 90 Ft ... db

MAGYAR NÓTÁK ÉS CSÁRDÁSOK
Keresztúri nagyvásárból –
Rózsabokorban jöttem a világra –
Madár az ágon –
Felszállott a vadgalamb.
Solti Károly, Kovács Apollónia.
LPX 10114. Ára: 90 Ft ... db

A hanglemezek utánvéttel megrendelhetők. A 250 Ft értéket meghaladó küldeményeink portómentesek. Kérje katalógusunkat, a teljes Hungaroton-készletből válogathat. Kérjük, szíveskedjék bekarikázni a válaszát.

A Lemezpostától most rendelek először.

Korábban már rendeltem a Lemezpostától.

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat Lemezposta, Budapest 1817.

Név: ....
Cím: ....
....
Kelt: ....
aláírás

TRIBÜN

John Barnes, a kitűnő szélső nem játszott a norvég válogatott ellen, mert aznap volt az esküvője. Ron Greenwood, az angolok szövetségi kapitánya dühöngött:

– A legnagyobb felelőtlenség. Én egy válogatott meccs napján nemhogy nősülni, még válni sem lennék hajlandó.

* * *

Jó mondatot olvastunk Hellmut Walters tollából:

– A reménység olyan, mint egy bátor bokszoló. Legkésőbb kilencnél mindig újra talpon van.

* * *

Ezt pedig Danny Kaye mondta:

– A zsoké olyan lovas, aki néha előbb jut át az akadályon, mint a lova.

Peter Taylor, a Nottingham Forest másodmenedzsere elárulta a sikeres csapatépítés titkát.

– Mielőtt egy új játékos szerződését aláírnánk, mindig kifaggatjuk: mi a gyengéje? Nők? Ital? Kártya? Aztán nem írjuk alá.

* * *

A Tottenham eladta kapusát, a válogatott Pat Jenningset legnagyobb riválisának, az Arsenalnak.

– Ez éppen olyan – dühöngött egy szurkoló –, mintha a háború közepén eladtuk volna Churchillt a németeknek.

– Nyugodj meg – csitította a barátja. – Még mindig maradt hat kapusunk.

– Stimmel! – kiabált a másik. – Most a hét minden napjára van kapusunk, csak szombatra nincsen.

(p. p.)

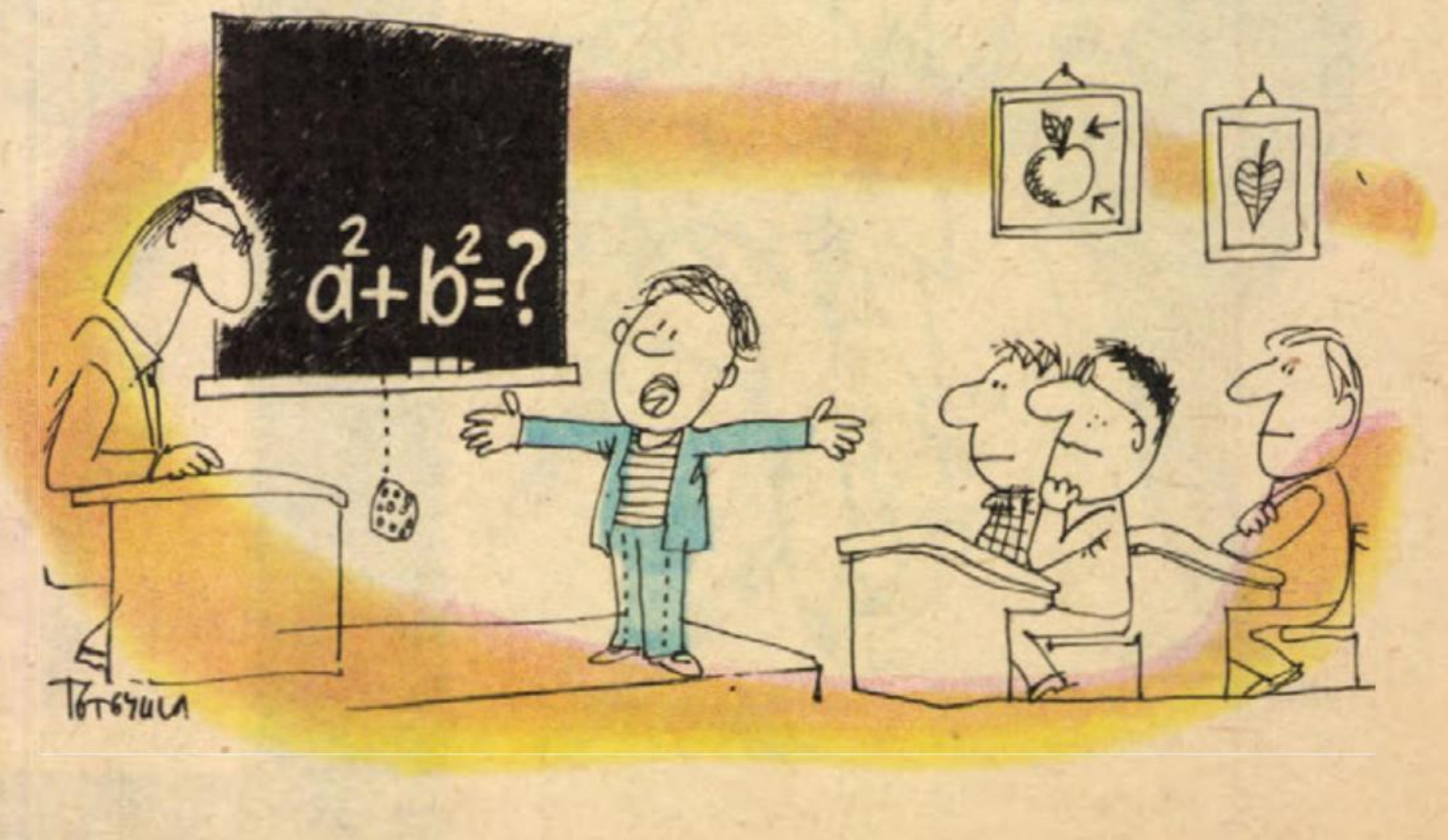

– ...de a tanár úr sem tudná felsorolni a Pink Floyd együttes tagjait!

AZ OLVASÓ OLDALA

VÍZ, VÍZ...

①

A BEKÖTÉS DÍJA

A Pest megyei Víz- és Csatornamű Vállalat érdi kirendeltségén befizettem az ivóvízbekötési díjat, elvállalták, hogy harminc napon belül bekötnek. Nem tették meg, s amikor érdeklődtem, azt mondták: nincs csövük. Magam az érdi vasboltban láttam olyan csövet, amilyen kellene, kérdem hát tőlük: mi lenne, ha megvenném azt a csövet, ők avval bekötnék a vizet és a csőért befizetett összeget visszafizetnék nekem? Ezt a megoldást elutasították, erre levelet írtam a vállalat igazgatójának, az válaszra sem méltatott, tehát az a helyzet, hogy sem a vizet nem kötik be hozzám, sem az ezért befizetett összeget nem juttatják vissza.

Marosvölgyi László
Érd, Rizling u. 39.
2030

②

A MELEG VÍZ ÁRA

Távfűtéses új lakásunkba 1978 márciusában költöztünk be, a fűtés-melegvíz díjat csekken fizettük be, majd a pótfűtési díjat is. Aztán felszólítás érkezett 125 forint „elmaradt" fűtési díj befizetésére. Csekkek összeszedése, ellenőrzése, ide-oda mászkálás után az Ingatlankezelő Vállalat tartozásunkat (?) 125-ről 89 forintra módosítota. Ha ez a (nálunk levő) csekkekből félreérthetetlenül kiderült, miért nem tudták a (náluk levő) csekkpéldányokból ugyanúgy eleve kideríteni? S mi van azokkal, akik nem jártak utána a dolognak és szó nélkül befizették a rájuk kirótt pótösszeget? Végül is hogyan dolgozik a Nyíregyházi Ingatlankezelő és Szolgáltató Vállalat (Tokaji út 3)?

Csávás Józsefné
Nyíregyháza, Árok u. 12.
4400

SZERELŐ ÉS SZAKTUDÁS

Televíziónk hangja elromlott. A Ramovill szerviz szerelője 68 forintért kiszállt és vizsgálata után közölte, hogy a javítás kb. 5—600 forintba kerül majd és a készüléket be kell szállítanom műhelyükbe. Sokalltam az összeget, hívtam egy maszek szerelőt is, aki helyben, a lakásomon megjavította tévém hibáját — 160 forintért. Ezek szerint: 1. a maszek szerelő nem ért a tv-hez —, de ez valószínűtlen, mert a készülékem ismét jól működik; 2. a maszek szerelő a saját zsebe ellen dolgozik, de ez még valószínűtlenebb, mert... (indoklás kézenfekvő); 3. az állami szerelő nem ért igazán a tv-hez; 4. ért hozzá, csak tévedett (de ekkorát lehet-e, szabad-e vajon tévedni?); 5. ért is hozzá, nem is tévedett, csak — izé — próbálkozott..., nodehát ezt az utóbbi lehetőséget vegyék úgy, hogy nem mondtam, még csak nem is gondoltam ilyent egy állami vállalat állami alkalmazottjáról!

Farkas Tamás
Bp., Alpári Gyula u. 10. — 1051

TÜZELŐ ÉRDEN

Nem elég, hogy Érden képtelenek megszervezni a normális tüzelőszállítást, azaz mázsánként 15 forinttal többet fizetünk, mint a budapesti lakosok, ráadásul e plusz összeg fejében is csak a kapu elé öntik. Lehordásért külön kell fizetni, mázsánként tíz forintot, ha ugyan vállalkozik rá valaki. Ennél is lényegesebb panasz, hogy szűken mérik a tüzelőt: az érdi telepen legutóbb azt mondták, legfeljebb 5 mázsa fát adnak a szénhez, de jelenleg az sincs! Szeptember vége van, a szenet már régen hazahozattuk, jöhet a hideg, mivel gyújtsunk be, ha fát nem kapunk? Szóval: a tüzelő (mindennel együtt) drágább is Érden, mint Pesten, meg nehezebben is beszerezhető. Miért? Miért vagyunk mi rosszabbak, mint a fővárosiak?

Horváth Margit
Érd, Hortenzia u. 3.
2030

ROKKANTKOCSIK PARKOLÁSA

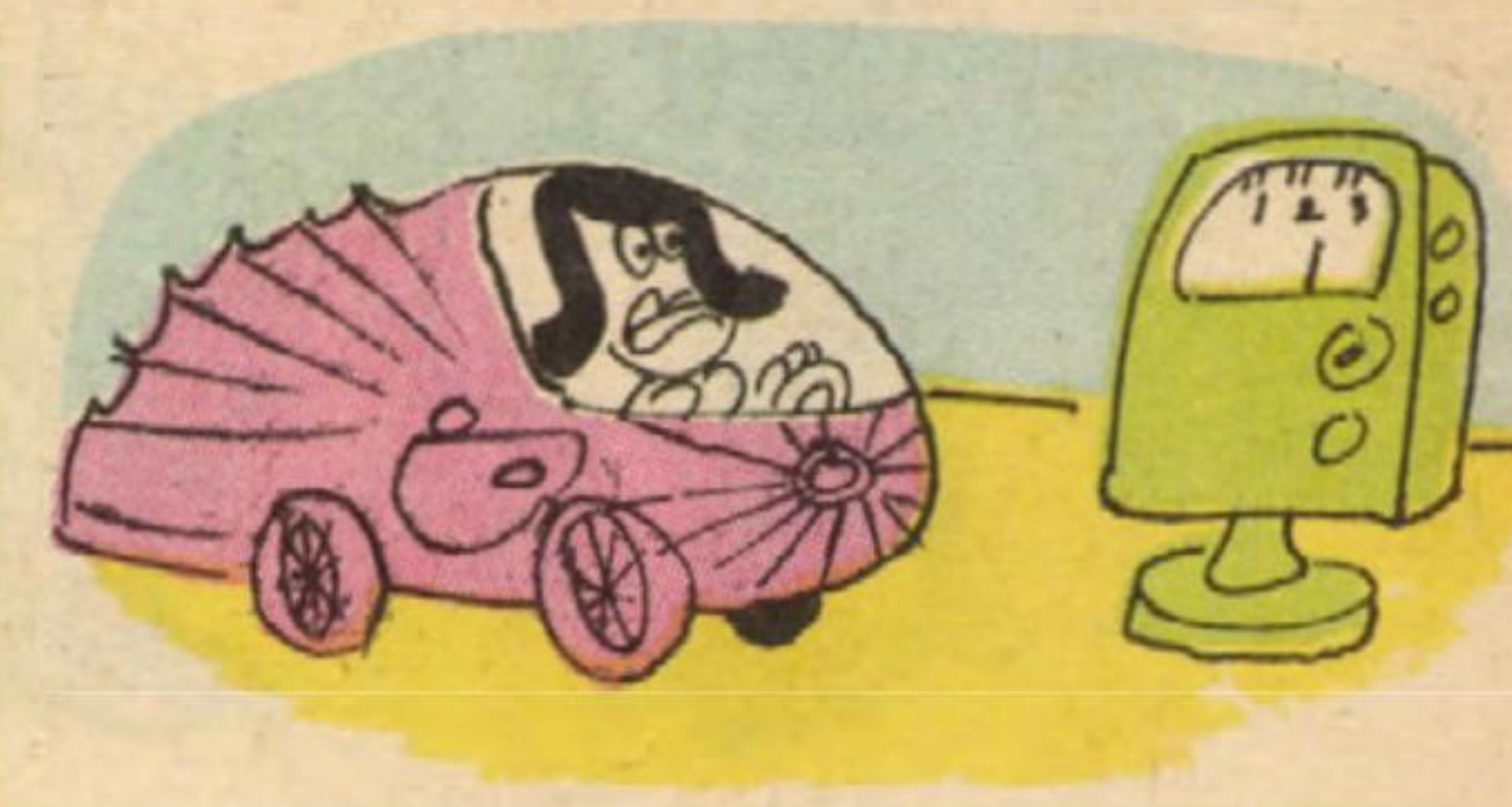

Az ENSZ 1981-et a Rokkantak Évének minősítette, fokozottan irányul tehát most majd a figyelem a csökkentképességűekre az Egyesült Nemzetek Szervezete minden tagállamban. Hazánkban sok mindent tesz az állam a rokkantakért. A rokkantgépkocsikhoz például benzinjegyet juttat, amelynek ára mérsékelt, az állami dotációnak köszönhetően. Most egy lépéssel tovább kellene menni: jelenleg ugyanis az a helyzet, hogy e rokkantgépkocsikkal menni, keringeni lehet, megállni nehezebb. Igaz, a zsúfolt nagyvárosok fizető parkolóhelyein általában engedélyezik már a rokkantkocsik számára az ingyenes parkolást. Ez azonban nem vonatkozik a parkolóórás helyekre, amelyekből egyre több van. Itt vagy fizet a tulajdonos — általában a kis nyugdíjából — vagy továbbáll. Hogy hová? Az rejtély. Szegeden például a benzinjegyet személyesen kell átvenni a tanácsnál. Parkolni lehet szemben a parkolóóránál, tehát díjjal, a közelben sehol másutt. Gondoljanak a rokkantaknak erre a problémájára is az illetékesek.

Fráter Éva
Szeged, Odessza 232/B — 6726

(Tudomásunk szerint például Angliában minden rokkant mindenütt — természetesen parkolóóra tövében is — ingyen parkolhat, ezt a kocsiján levő jelzés igazolja. Nálunk is ezt kellene bevezetni. — A szerkesztőség)

A CÍMZETT VÁLASZOL

JÁTÉKOS METRÓSOK

(Ludas, 28. sz.)

Az ügyben vétkes két dolgozót fegyelmileg szigorúan felelősségre vontuk. Közülük az egyik ki is lépett vállalatunktól. Timár Katalintól személyesen és levélben is elnézést kértünk a történtek miatt, ezenkívül két színházjegyet biztosítottunk részére a Nemzeti Színházba. A jegyeket sértett utasunk a Metró üzemigazgatóságán személyesen vette át.

Sáfrán Andrásné
BKV Panasziroda vezetője

FOGYÓ LIPTON

(Ludas, 29. sz.)

A Lipton tea három automata gépen készül: a gépeken minden reggel ellenőrzik az adagoló berendezést, amely filterenként 1,5 grammot csomagol automatikusan. A művezetők és a minőségi ellenőrök naponta többször ellenőrzik az elkészült terméket, szúrópróbaszerűen kiválasztott csomagokat, a központi minőségellenőrzés pedig rendszeresen ellenőrzi az adagoló beállítást és esetenként a központi készáruraktárból kivett teákat is felbontja a minőség és a mennyiség ellenőrzése végett. Ilyen szigorú, zárt ellenőrzési rendszer mellett is előfordul egy tömegcikk termelésénél (1979-ben 170 millió db filterteát hoztunk forgalomba), hogy hibás termék keletkezik. Ennek megakadályozására, illetve csökkentésére számos intézkedést tettünk és a Lipton teával kapcsolatban évek óta — az árváltozás óta sem — egyetlen fogyasztói panasz, reklamáció nem érkezett.

Zeller Zoltán,
Füzes Iván
Compack Kereskedelmi
Csomagoló V.

TÜCSÖK és BOGÁR

A rakamazi „Győzelem" Mgtsz-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem háromszáz diákja szedi a megye értékes termékét — az almát. A sok ezer munkáskéz nagy segítséget jelent a tsz-nek *(MTI Fotó — Paál László felvétele)*

Világos, hiszen az ELTÉ-n már a felvételi bizottság gondosan ügyel arra, hogy a leendő egyetemistának legalább tíz keze legyen!

(A Népszavából ollózta Palotás Ferenc)

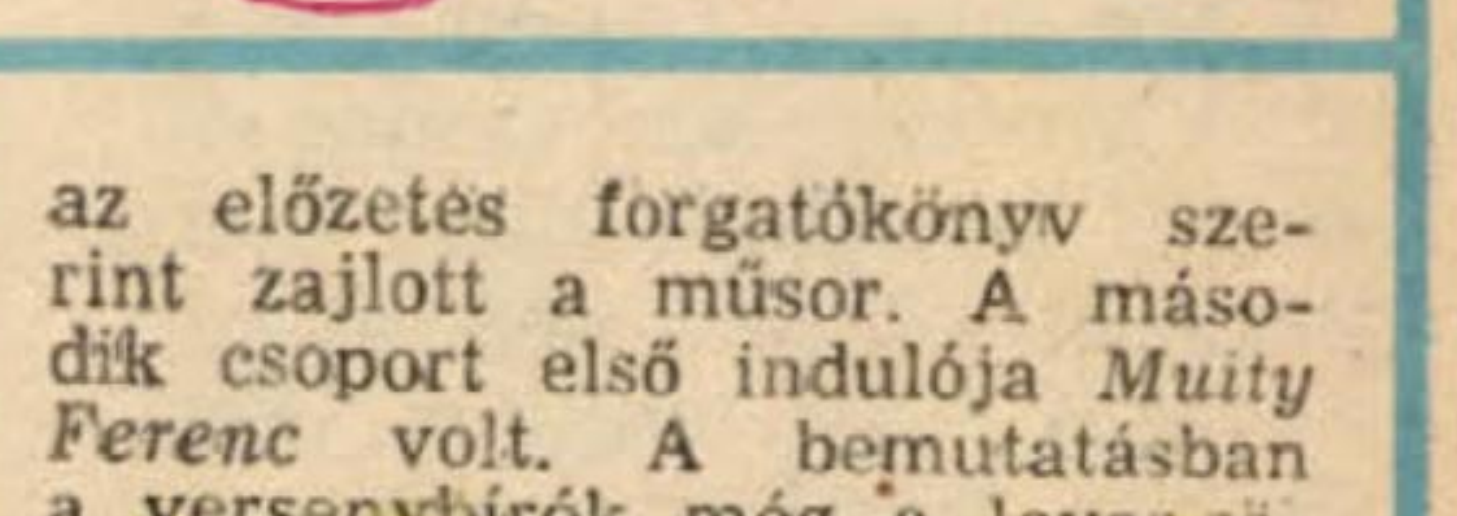

az előzetes forgatókönyv szerint zajlott a műsor. A második csoport első indulója *Muity Ferenc* volt. A bemutatásban a versenybírók még a lovas sörényei alá is benyúltak — de hiába, mindent rendben találtak, mégis 12 hibapontra érté-

Reméljük Muity Ferenc nem csiklandós.

(A Népsportban találta Sidó István, ajkai olvasónk)

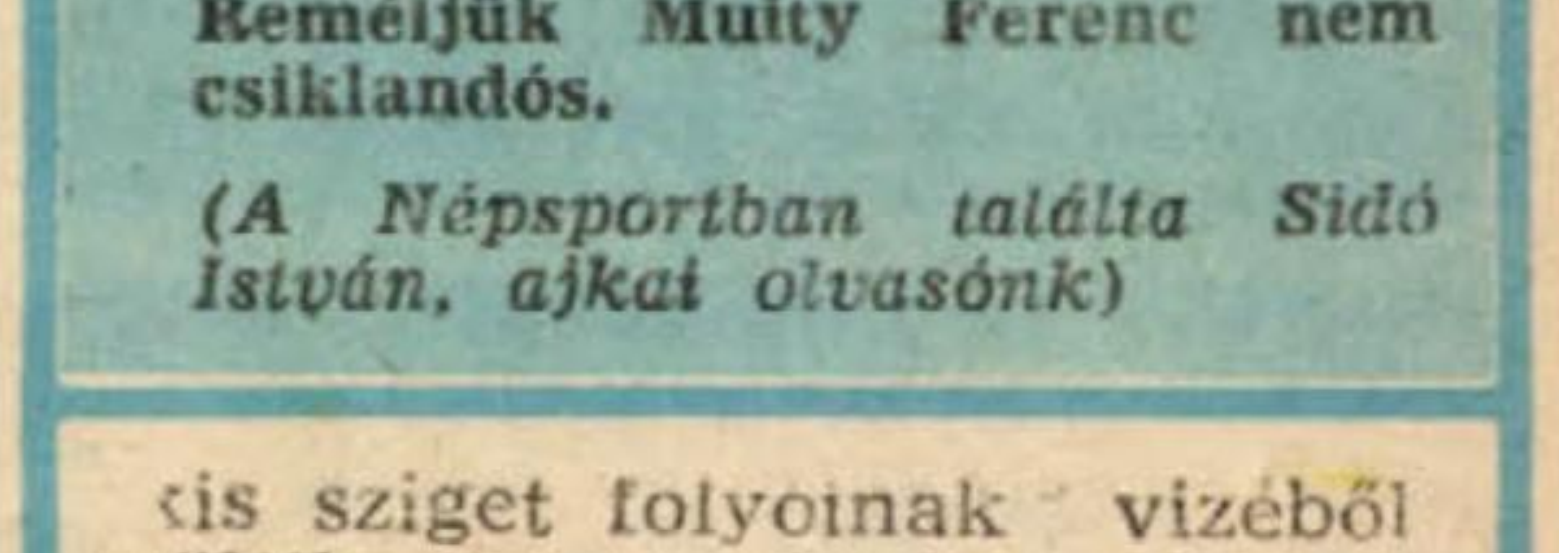

kis sziget folyóinak vizéből töltik meg, ahol a napi csapadék 10 ezer milliméter. A vállalkozó kedvű üzletemberek egy csapással két

Ha naponta csak nyolc méter eső esik, már aszálynak tekinthető!

(A Délmagyarország c. lapban észlelte Veres Ferenc, ásotthalmi olvasónk)

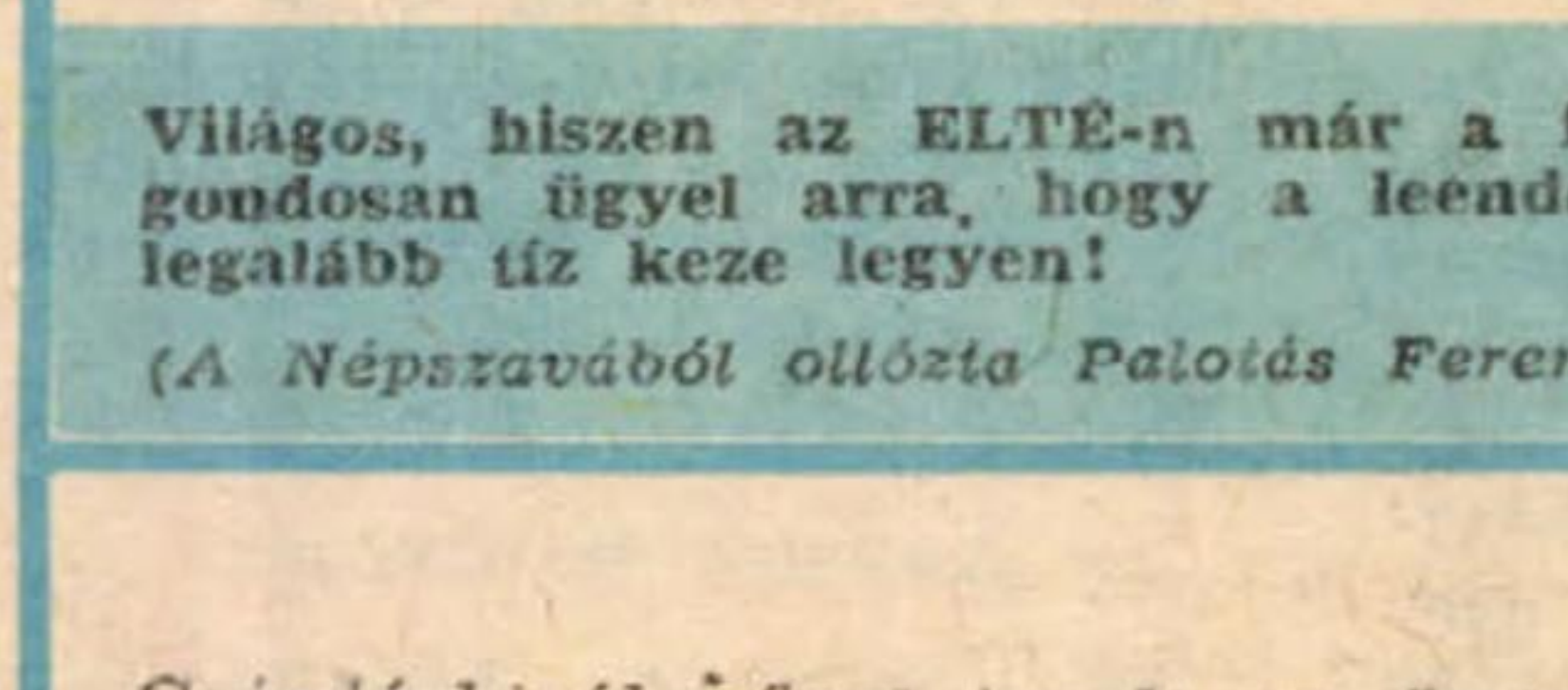

Csárdáskirálynővel kezdi az őszi szezont a *Fővárosi Operettszínház.* A mű jócskán túljutott már az 1000. előadáson, ám szombaton mégis premier lesz: jórészt új szereposztással láthatja a darabot a közönség. Nagyobb teret kaptak a társulat fiatal művészei, például *Hidvégi Miklós, Virágh József* és *Baksay Árpád.*

Baksay Árpád történetesen huszonöt éve a színház tagja. De hát — „nem az a fontos az ember hány éves..."

(A Népszabadságban bukkant rá Rátonyi Róbert)

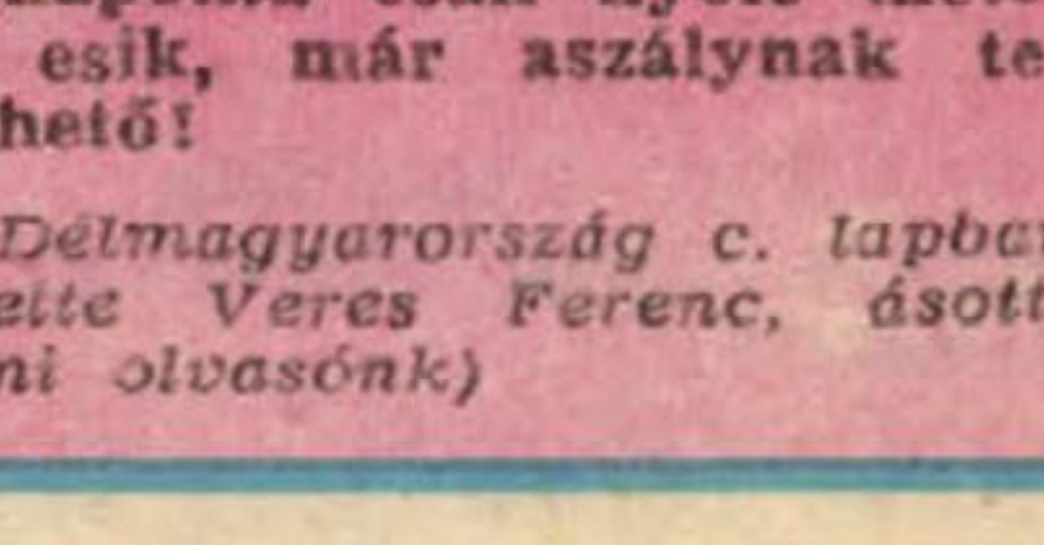

Zerge utca 1.

Kiadó egy jegényes férfi részére bútorozott albérleti szoba Cegléd, Szövetség ut-

Anyámasszony katonái kíméljetek!

(A Ceglédi Hírlap apróhirdetései között találta Gábriel Győzőné)

GENERÁCIÓVÁLTÁS

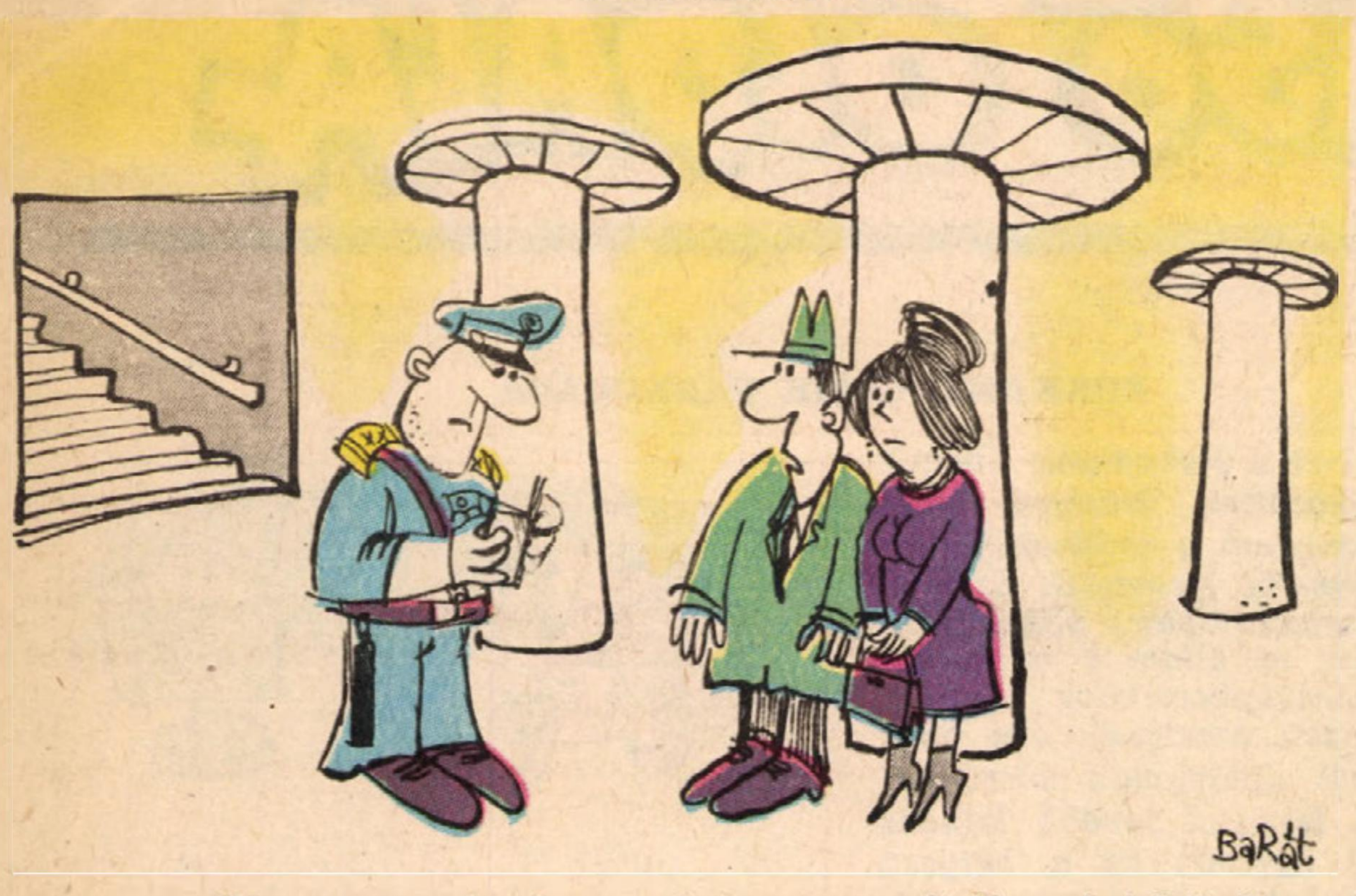

– Kérem, mi azért ácsorgunk itt, mert a kislányunk házibulit rendez a lakásunkban!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Már nem vagy olyan figyelmes hozzám, mint az esküvőnk előtt! — siránkozik az ifjú asszonyka.

— Te talán már láttál olyat, hogy valaki a vonat után fut, amikor már rajta ül?

HÁTTÉRIPAR

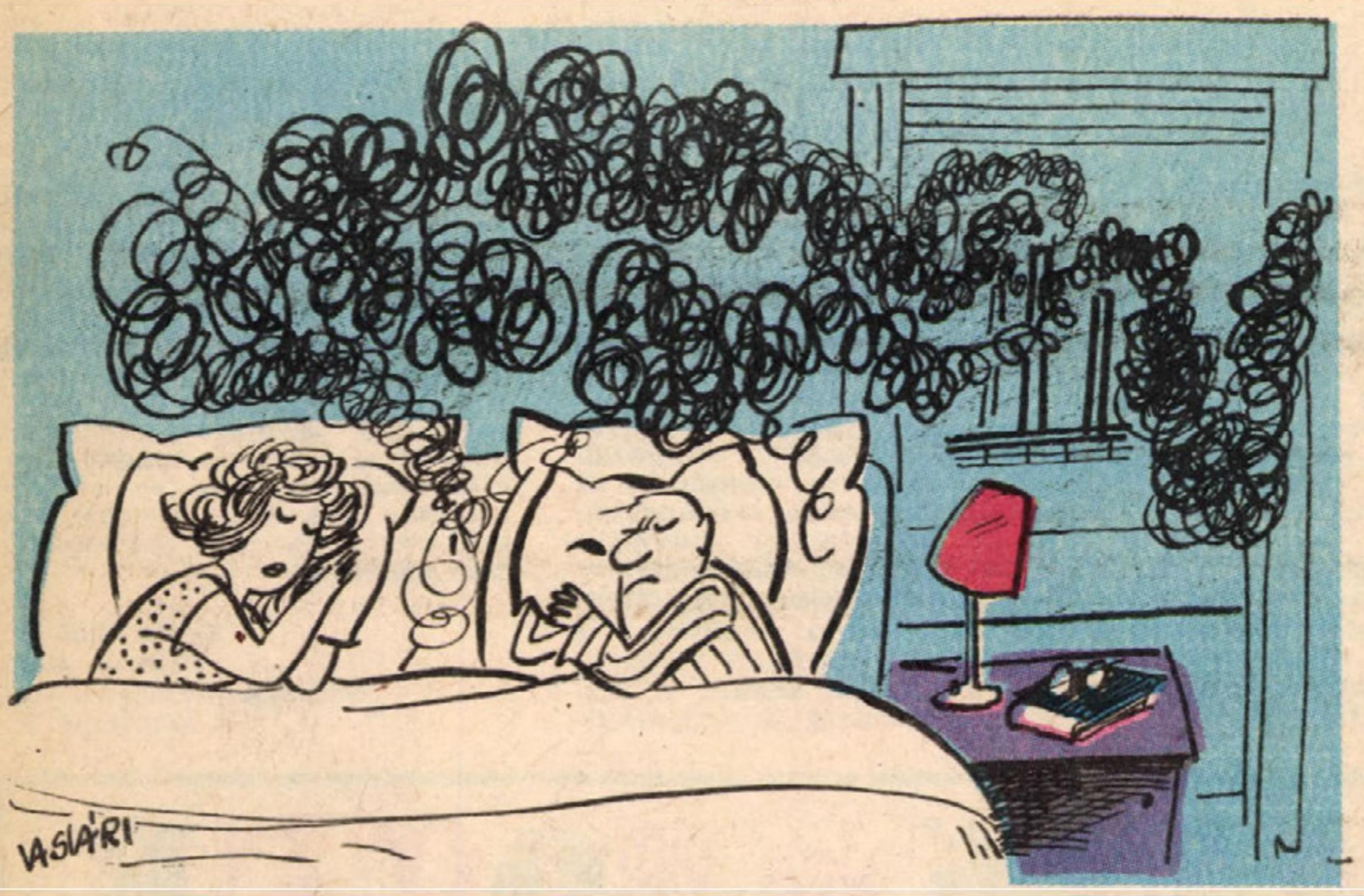

Villáskulcs

Azt álmodtam, hogy én vagyok az elnök. Ez persze nem lepett meg túlságosan, ezért máris diktáltam a titkárnőmnek:

— A hatvanadik számú elnöki utasítás a villáskulcs bevetéséről. Kettőspont, új bekezdés!

Haditechnikánk nagyarányú fejlesztése közben, tavaly év végén, tudomásunkra jutott, hogy a vörös lámpák nem VÉLETLENÜL kezdtek el villogni a légvédelem NORAD készenléti termében, mert nem vörös veszedelemről, csupán a számítógép műszaki hibájáról volt szó. Ez a tény már-már megnyugtatott minket, hogy nem kell töprengenünk, telefonálgatnunk, tanácskoznunk és éjszakákon át álmatlanul hánykolódnunk, hogy mikor robbantsuk ki az atomháborút, mivel egy ilyen esemény egyszerű üzemi balesetből is bekövetkezhet.

Azonban Hiroshima és Nagaszaki nem egy megzavarodott számítógép műve volt, így mégiscsak úgy döntöttünk, hogy a korlátozott nukleáris háborút nem bízzuk se VÉLETLENÜL villogó vörös lámpára, se VÉLETLENÜL villogó sárga lámpára, se VÉLETLENÜL villogó zöld lámpára, se VÉLETLENÜL villogó semmilyen lámpára, hanem inkább a műszakilag alaposan ellenőrzött MX-rakétákra, a Pershing—2 közép-hatótávolságú rakétákra és a szárnyas rakétáknak becézett robotrepülőgépekre.

Ekkor ért minket a hír, hogy felrobbant egy Titan—2-es interkontinentális ballisztikus rakéta a silójában, mert egy munkás VÉLETLENÜL a silóba ejtette a villáskulcsát. A villáskulcs szabadeséssel töltött idejét leszámítva, köztudott, hogy egy ilyen nukleáris robbanófejjel ellátott rakéta indítása és célbaérése között csupán négy-öt perc telik el, ezért az emberi civilizáció számunkra egészséges megtizedelése érdekében elegendőnek látszik, ha új potenciális célpontokat jelölünk ki a VÉLETLENÜL leejtett villáskulcsoknak, és egyben meghatározzuk a stratégiai fontosságú villáskulcsok használatának körét és mikéntjét.

Vagyis, ennek érdekében elrendeljük, hogy a rakétasilókban, vagy a más veszélyes helyeken VÉLETLENÜL sétálgató, szerelgető, barkácsolgató, nézelődő emberek háborús hisztéria esetén, de máskor is, VÉLETLENÜL mindig hordjanak VÉLETLENÜL lyukas markukban, vagy VÉLETLENÜL lyukas zsebükben egy villáskulcsot, hogy még VÉLETLENÜL se kelljen villásreggelinket megszakítani holmi interkontinentális ballisztikus rakéták kilövésének elrendelésével!

Tekintettel azonban, az egyes üzleteinkben jelentkező villáskulcshiányra, kivételes esetekben engedélyezzük, hogy a rakétasilókba esetenként VÉLETLENÜL villásdugót vagy villás őzbakot ejtsenek! Figyelembe véve a minket fenyegető nagy-nagy veszedelmet, az elnöki utasítás már a kihirdetés előtt hatályba lép!

Aláírás, az elnök.

Még jó, hogy az elnöki utasítás lediktálása után, VÉLETLENÜL éppen felébredtem, és így már ébren játszhattam tovább egy régi, mutogatós társasjáték újfajta változatát, hogy: Amerikából jöttünk, mesterségünk címere... És mutatom, hogy VÉLETLENÜL fejbe vágom magam egy villáskulccsal, aztán szép csendesen gombafelhőt öltök...

Tormai László

ZSÖLLYE

Mensáros László nem szíveli az autózást. Saját kocsija nincs, taxit vagy autóbuszt csak akkor használ, ha nagyon kell sietnie. Ezzel szemben nagyon kedveli a villamost. A múlt hét egyik napján a színházi próba után is villamosra szállt, hogy kijusson a pasaréti filmgyárba. Meglehetősen sokan várakoztak a megállóban és amikor kinyílt a kocsi ajtaja, megindult a roham, Mensárost valósággal bepréselték a kocsiba, ahol már moccanni is alig lehetett. Mensáros kissé szemrehányóan megjegyezte:

— Csak tudnám, ki nyomja olyan átkozottul a hátamat?!

Kissé borízű hang válaszolt:

— Gondolja, hogy jobb lesz, ha bemutatkozom?

*

Az Operaház megnyitásával kapcsolatos gondok igen nehéz feladat elé állították az intézmény vezetőit. Szirtes György igazgatóhelyettes valamelyik nap az Opera közelében levő eszpresszóban fogyasztotta reggelijét, amikor hozzálépett Seregi László, balettigazgató.

— Megengeded, hogy leüljek melléd egy feketére? Márcsak azért is, mert olyan gondterhelten ülsz itt az asztalnál! Megpróbállak egy kicsit jobb kedvre hangolni!

Szirtes nagyot sóhajtott:

— Nem hiszem, hogy ez most sikerülni fog, drága Lacikám! Nekem annyi gondom van, hogy ha most ebben a pillanatban történne valami nagyon bosszantó vagy megrázó esemény, csak két hét múlva lenne időm, hogy felizgassam magam!

*

A televízió egyik műtermében Major Tamás bosszankodva húzta végig az ujját a kellékként szolgáló földgömbön:

— Hogy lehet ilyet ideadni? Csupa por!

Major partnere, Dayka Margit, igyekezett lecsillapítani kollégáját:

— Hát persze, hogy poros lesz a kezed Tamáskám, ha az ujjaddal a földgömböt éppen a Szahara felett simogatod!

*

Tordy Gézának a napokban hivatalos ügyét kellett elintéznie. Az illetékes előadó ajtaján háromszor is kopogott, de választ nem kapott. Végül is benyitott a szobába, ahol az íróasztalra borulva egy fiatalember bóbiskolt. Tordy harsányan megszólalt:

— Nagyon egészséges!

A felriadt hivatalnok csodálkozva pislogott Tordyra:

— Mi egészséges?

Tordy rámutatott az íróasztalon levő vázában hervadozó szegfűkre:

— Virág a hálószobában!

Rátonyi Róbert

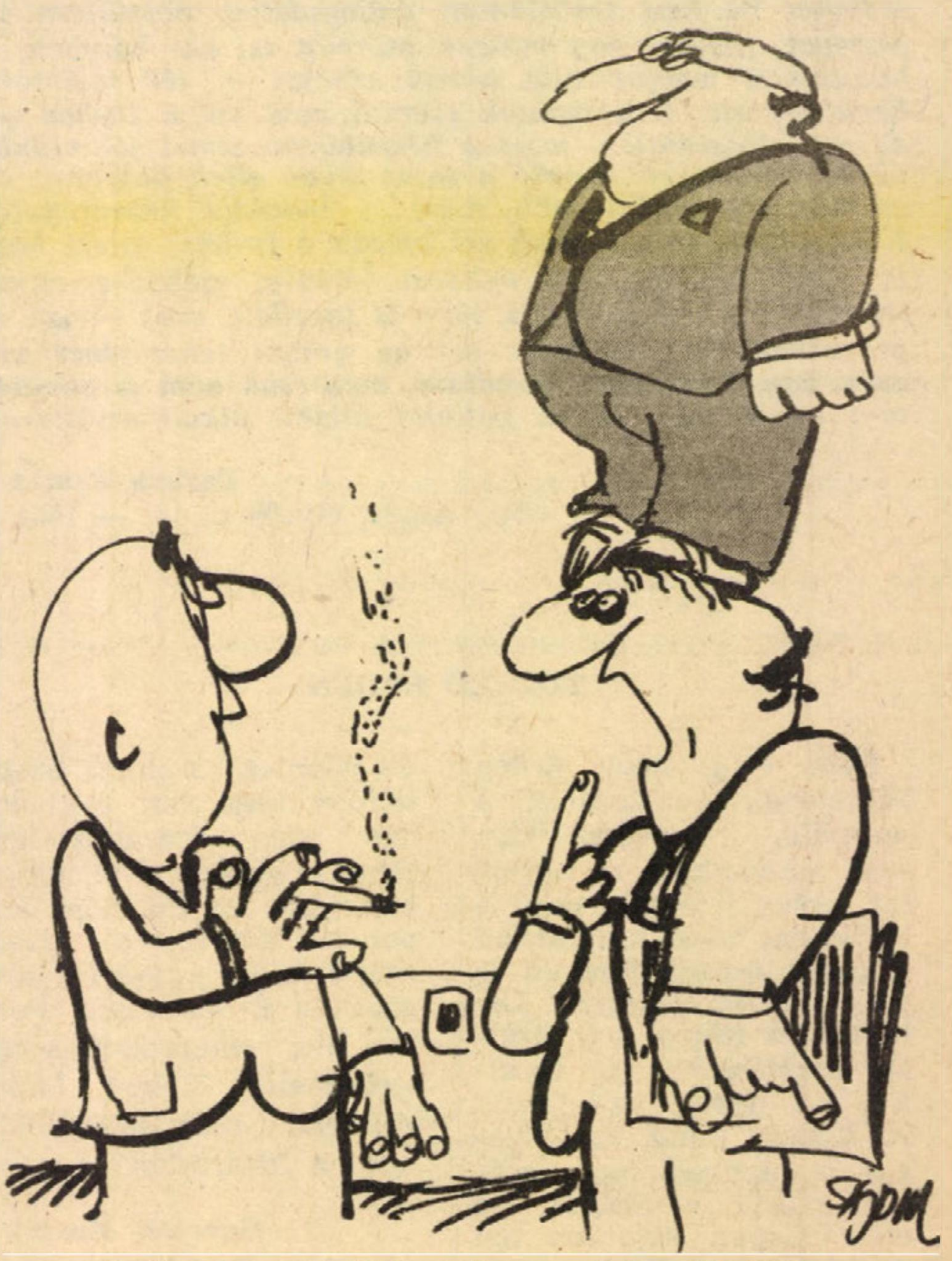

– Amíg meg nem tudom, honnan helyezték fölém, nem merek szólni.

IMPORT HUMOR

BÖRÖNDCÍMKÉK

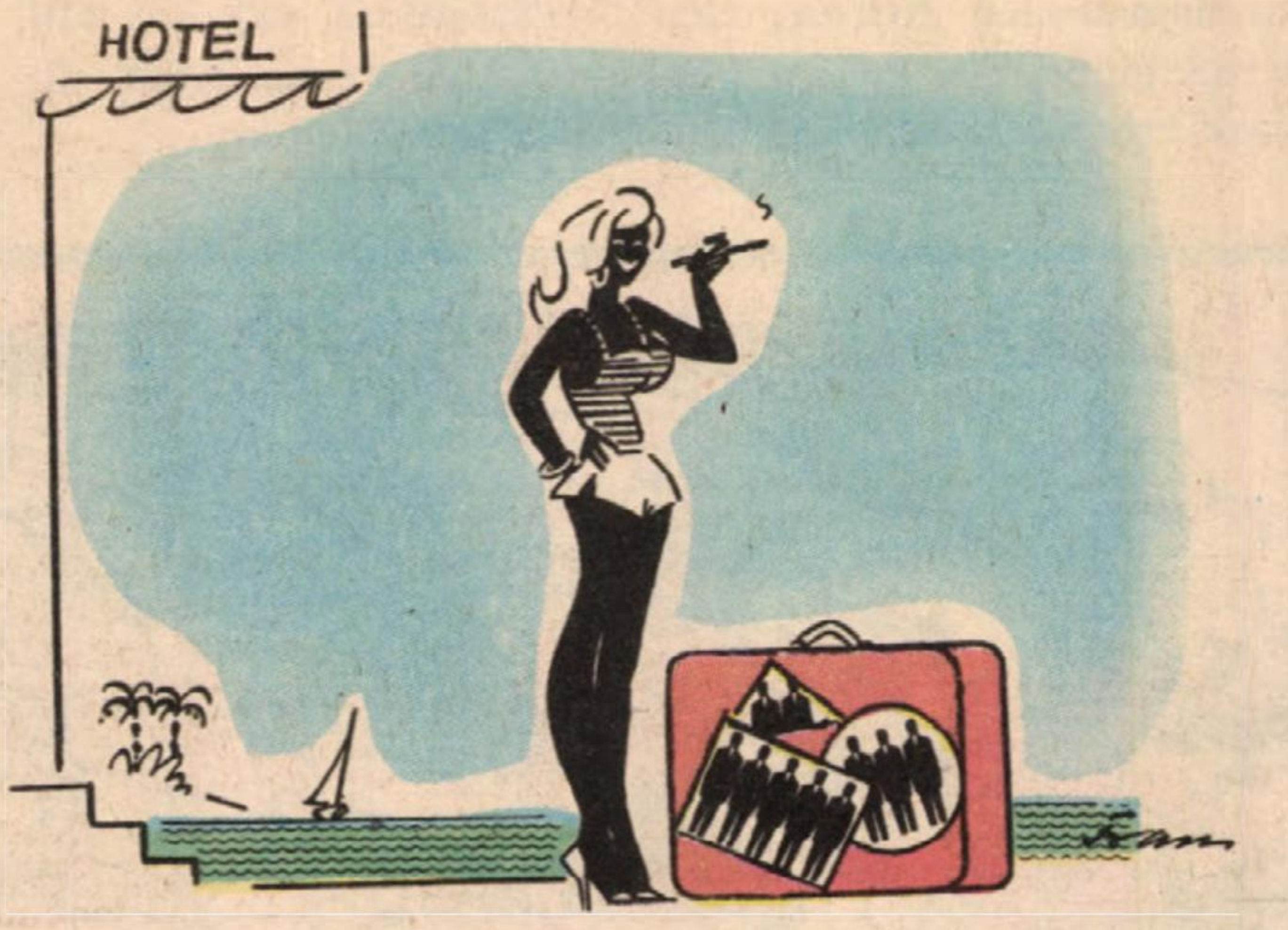

MAI RÓMEÓ ÉS JÚLIA

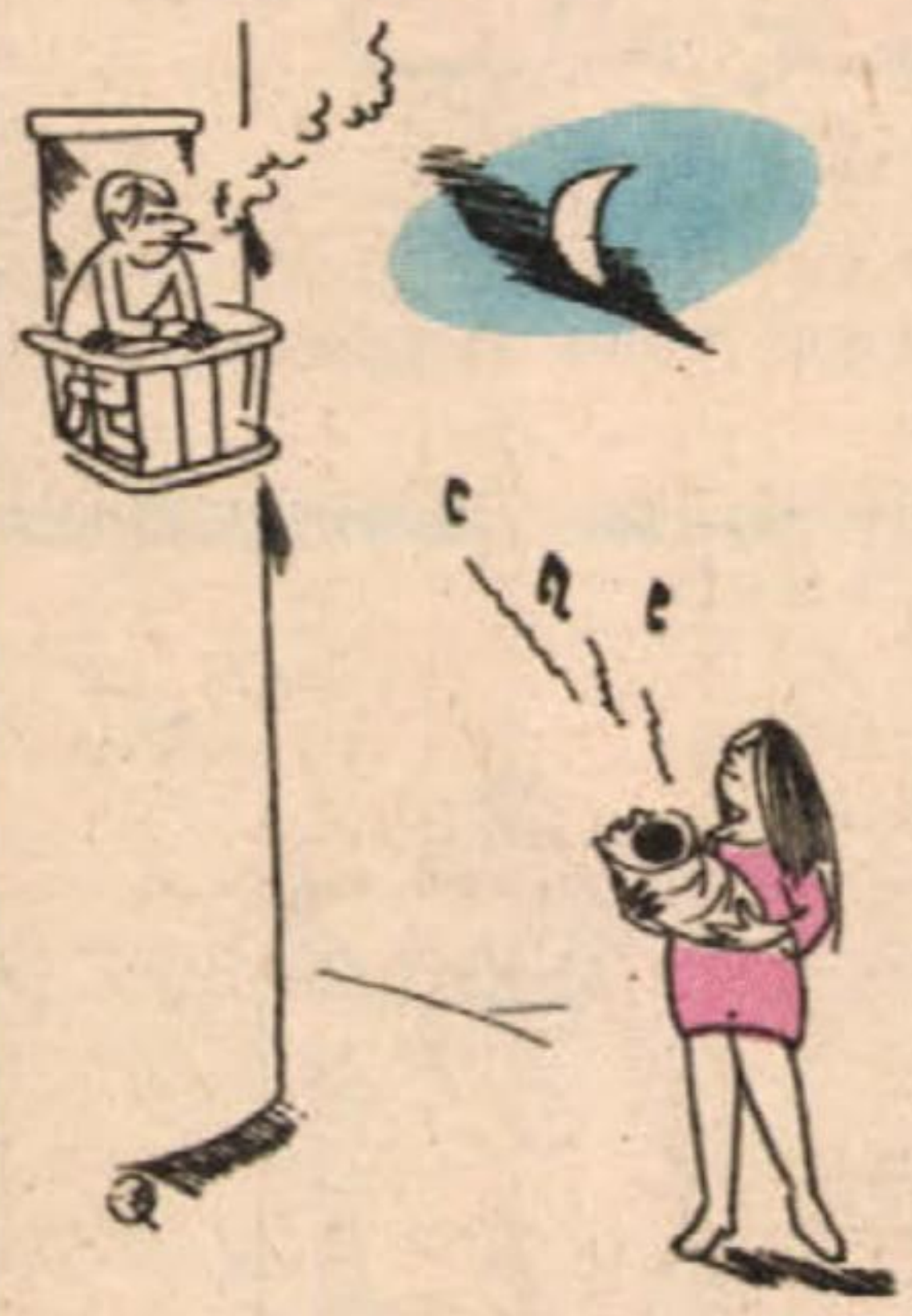

KOFFEIN

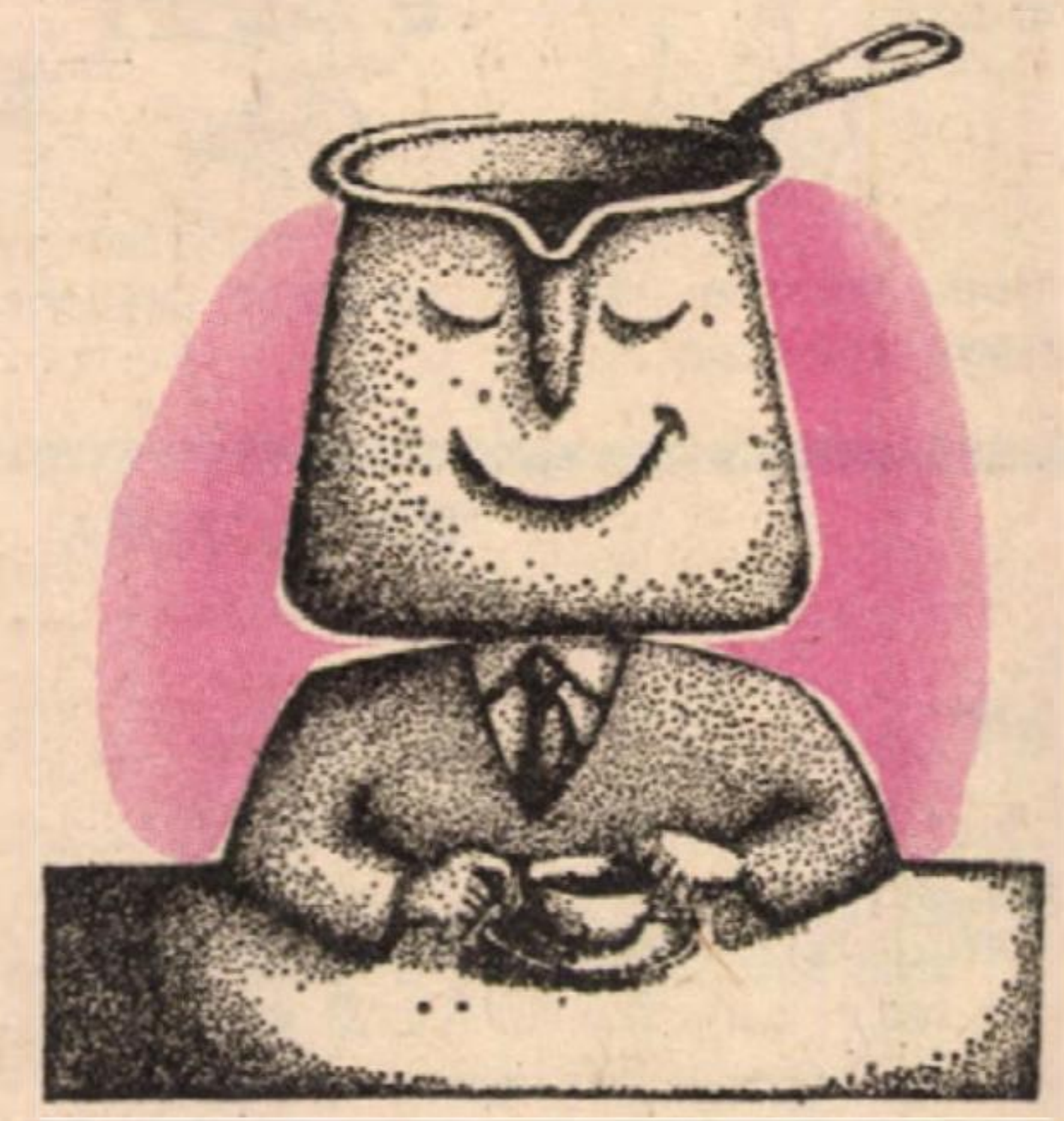

INFORMÁCIÓÉHSÉG

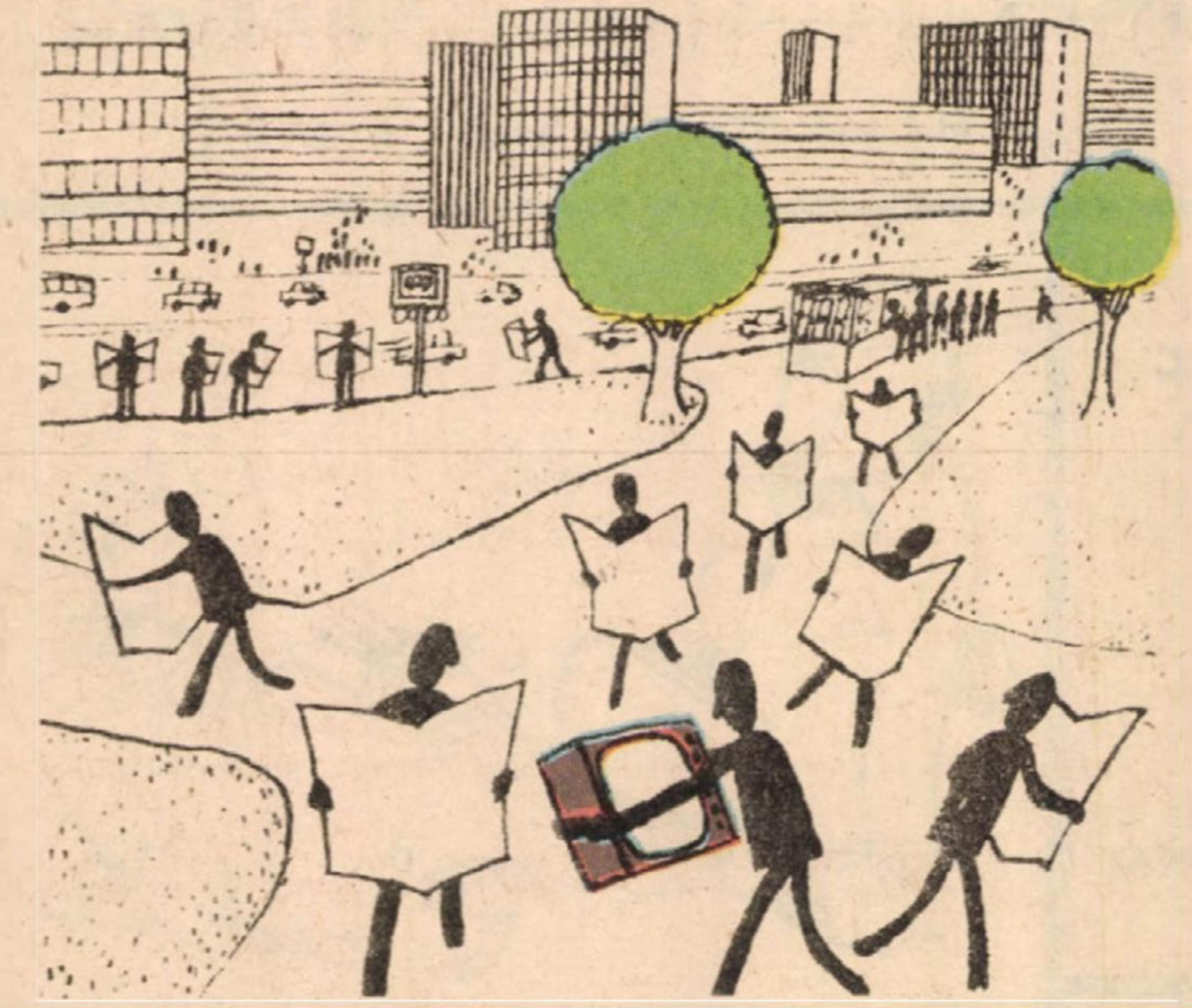

FRANCIA AFORIZMA III.

Rejtvényünk vízszintes 20 és függőleges 5 soraiban Henri-Frédéric Amiel (1821—1881) egyik aforizmája található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 6-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VIZSZINTES

1. Nagyon nagy
8. Ázalékállatka
13. Illatos virágú fa
14. Erjesztő hatású bonyolult fehérje
15. Ókori fegyver
16. Azonos betűk
17. Elköszönés
18. Pest megyei helység
23. Após — régen
24. Krivoj-... (szovjet város)
25. Ritka női név
26. Buzdítószó
27. Régi, kézírású könyvekben található kép, dísz
29. Az antimon vegyjele
30. Római 151
32. Átnyújtani valamit
33. S. Á.
34. Szív — régi magyar szóval
35. Kelet-ázsiai ősnép
36. Disznók háza
38. A legkisebb címletű magyar bankjegy
40. Nagyszerű humoristánk (1909—1961) monogramja
41. Ház szintje
43. Lengyel nagyváros
45. Összetör
47. A csodaszarvas legendájának színhelye a magyar mondavilágban
48. Megtaszít
51. A fiatal Napóleon győzelmének színhelye
53. S. T.
54. Z. O. G.
56. Egy bizonyos gyümölcsből készült lekvár
59. A mulattatás szolgálatában álló színház
61. Jelentékeny német filozófus (1724—1804)
62. Z. N.
64. A nagy haszon jelzője
65. Szibériai folyó
66. Titkolni akarja a kilétét
69. Orosz igen
70. Télen a Balaton

FÜGGŐLEGES

1. 1848-ig a vám mértéke volt
2. Athén fellegvára
3. Bányában van
4. Az aktinium vegyjele
6. Puskin halhatatlan művének hőse
7. A síknak egy pontból kiinduló két félegyenes által határolt része
8. Oszlopos tornác
9. Idegen női név (... Davis, amerikai polgárjogi harcos)
10. Kettős betű
11. Népszerű opera címe
12. ..icerin
17. Olasz város, melytől egy tenger nyerte a nevét
19. Hegy, itt ért földet Noé bárkája
21. Micsodát
22. V. A.
28. Homérosznál a szelek királya
29. Nyomdai dolgozó
31. A cukorbaj gyógyszere
34. Emberhez nem méltó állapot
37. A Szovjetunió egyik népe
39. Olasz névelő
42. Azonos betűk
42a. Személyes névmás
46. Férfinév
47a. Ruhakészítő iparos teszi
50. Nagyon-nagyon régen volt
52. Római 505
55. Budapest egy része
57. A törvénytelen gyerek neve volt
58. Gyakori felirat a feszületen
60. Igekötő
63. „A holló" költője
67. C. N.
68. A samárium vegyjele

1 H	2 A	3 T	4 A	L	5 M	6 A	7 S	■	8 Á	Z	9 A	10 L	11 A	12 G
13 A	K	Á	C	■	14 E	N	Z	I	M	■	15 N	Y	I	L
16 R	R	R	■	17 A	G	Y	Ö	■	18 B	19 A	G	■	D	■
20 M	O	N	D	D	M	E	G	21 M	I	R	E	22 V	A	G
23 I	P	A	■	24 R	O	G	■	25 I	T	A	L	A	■	Y
26 N	O	■	27 M		N	I	28 A	T	U	R	A	■	29 S	B
30 C	L	31 I	■	32 A	D	N	I	■	33 S	Á	■	34 S	Z	Ü
35 A	I	N	O	■	O	■	36 D	37 L	■	38 T	39 I	Z	E	S
40 D	S	Z	■	41 E	M	42 E	L	E	42a T	■	L	O	D	Z
■	45 Z	U	46 Z	■	47 M	E	O	T	I	47a S	■	48 L	Ö	K
50 Z	■	51 L	O	52 D	I	■	53 S	T	■	54 Z	55 O	G	■	ε
56 S	57 Z	I	L	V	A	58 I	Z	■	59 K	A	B	A	60 R	É
61 K	A	N	T	■	62 Z	N	■	63 P	■	64 B	U	S	Á	S
65 O	B	■	66 Á	L	A	R	67 C	O	68 S	■	69 D	Á	■	É
70 R	I	A	N	■	M	I	N	E	M	V	A	G	Y	N

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámıra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-40 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

FRANCIA AFORIZMA I.

című rejtvényünk megfejtése:

A tudomány csalatkozhatatlan, de a tudósok mindig tévednek.

200—200 forintot nyert:

Berecz Elek, Bp., Népszínház u. 11. 1081

Szurmay László, Szolnok, Jászi Ferenc u. 6. 5000

Kuti Istvánné, Izsák, Báthori u. 15. 6070

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

MEGJELENT!

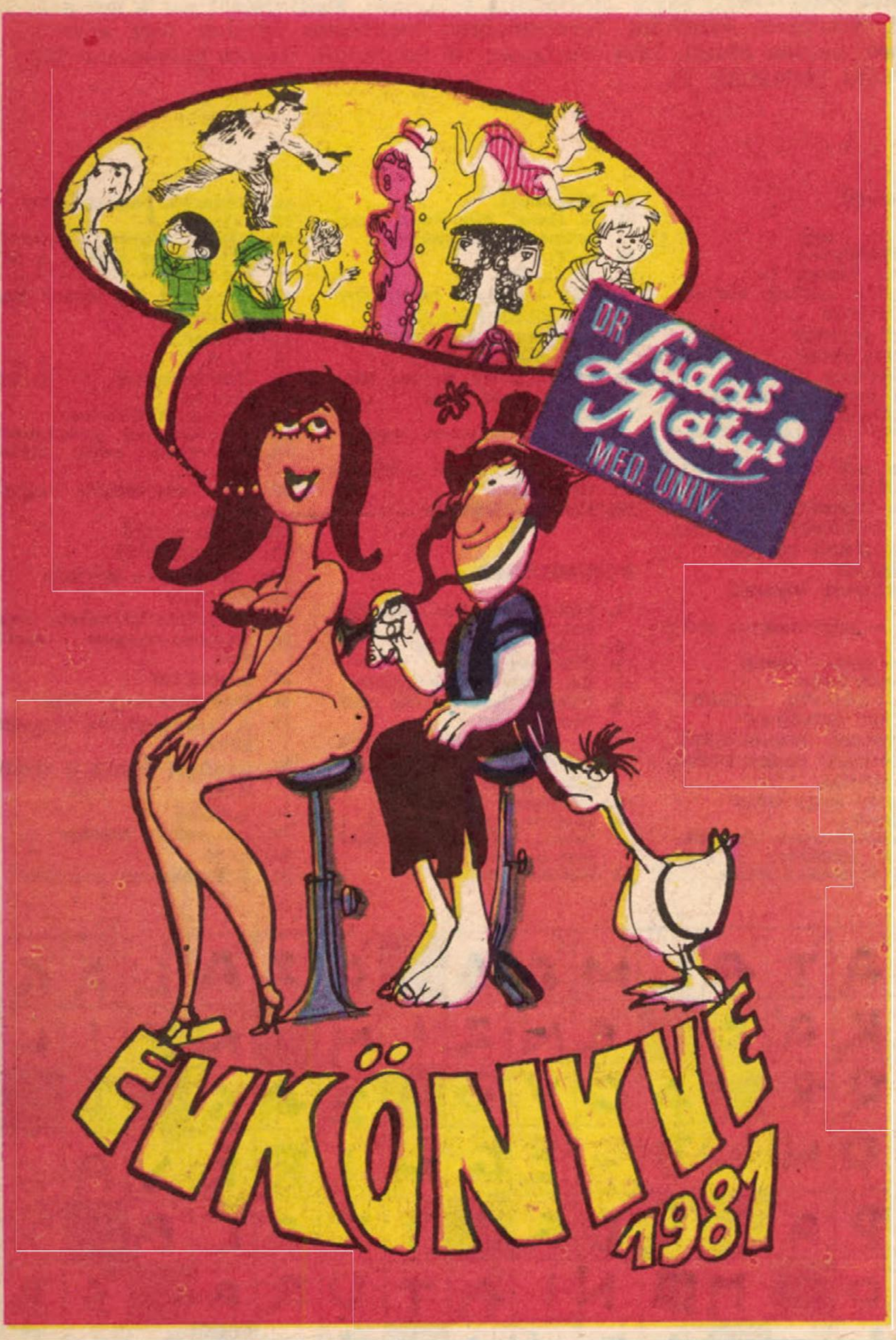

Ludas Matyi, aki egyszer már eredményesen gyógykezelte Döbrögit, most ismét felcsapott orvosnak: az 1981-es Évkönyvben egészségügyi tanácsokkal látja el az olvasókat.

Az Évkönyv lapozgatása elmúlasztja a fejfájást, az idegességet, a depressziót. Néhány rajz megtekintése, egy-két mulattató írás elolvasása javít a közérzetünkön. Frissebbnek, fiatalabbnak érezzük magunkat. Talán még szebbnek is ...

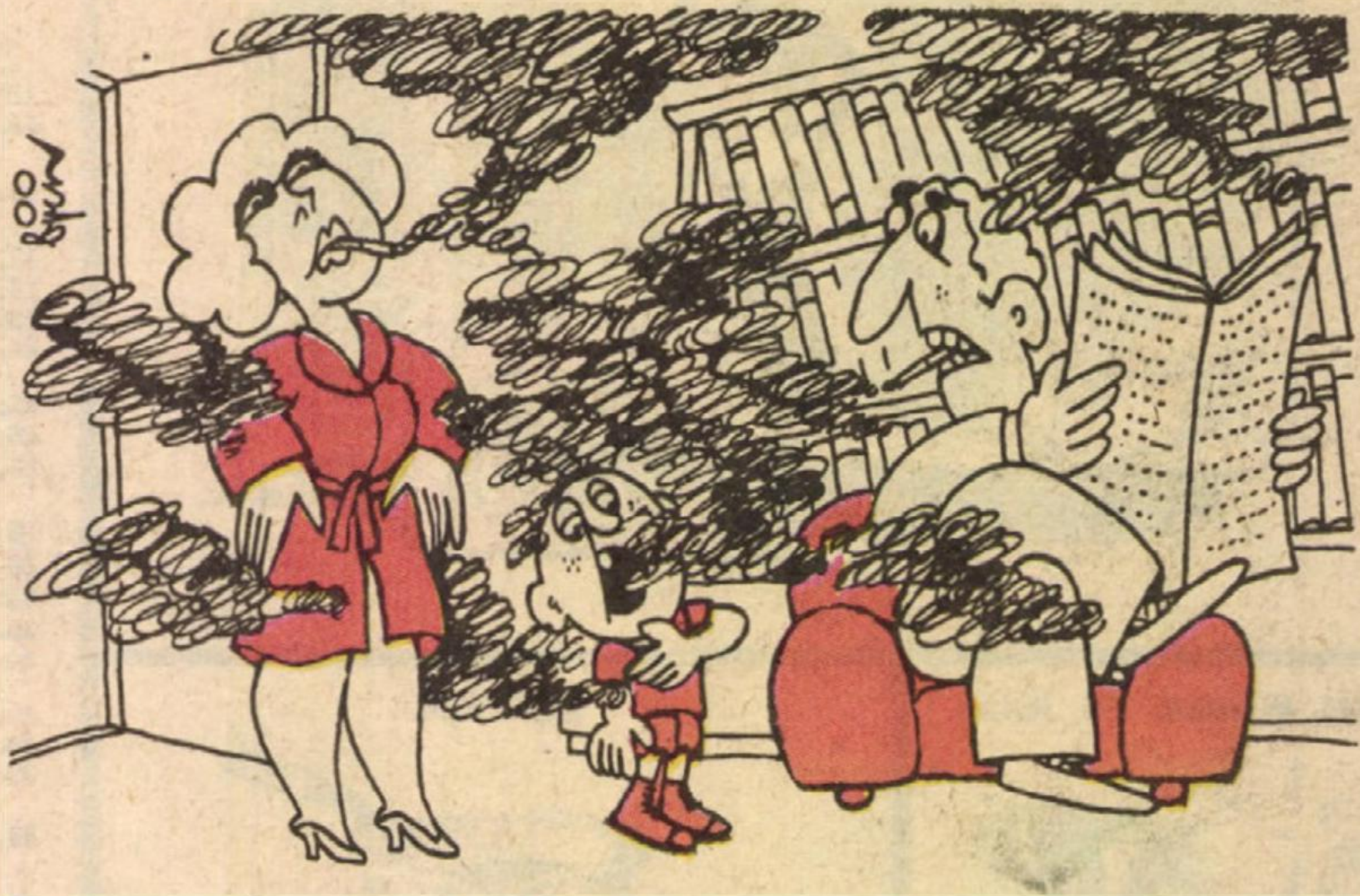

– Nem kellene ezt a gyereket orvoshoz vinni? Nem tetszik nekem, ahogy köhécsel ...

ELVONÓKÚRA

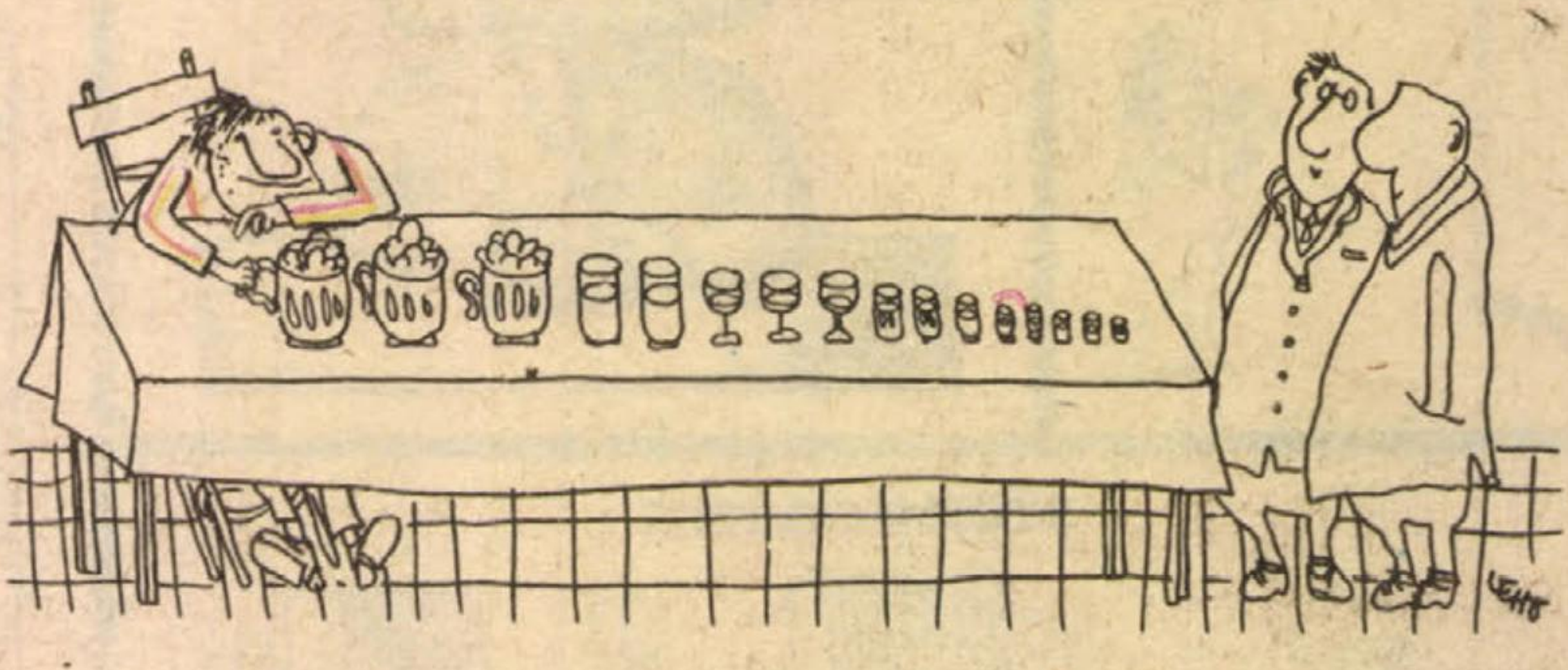

– Így majd szép fokozatosan leszokik az italról ...

PROTEKCIÓS BETEG

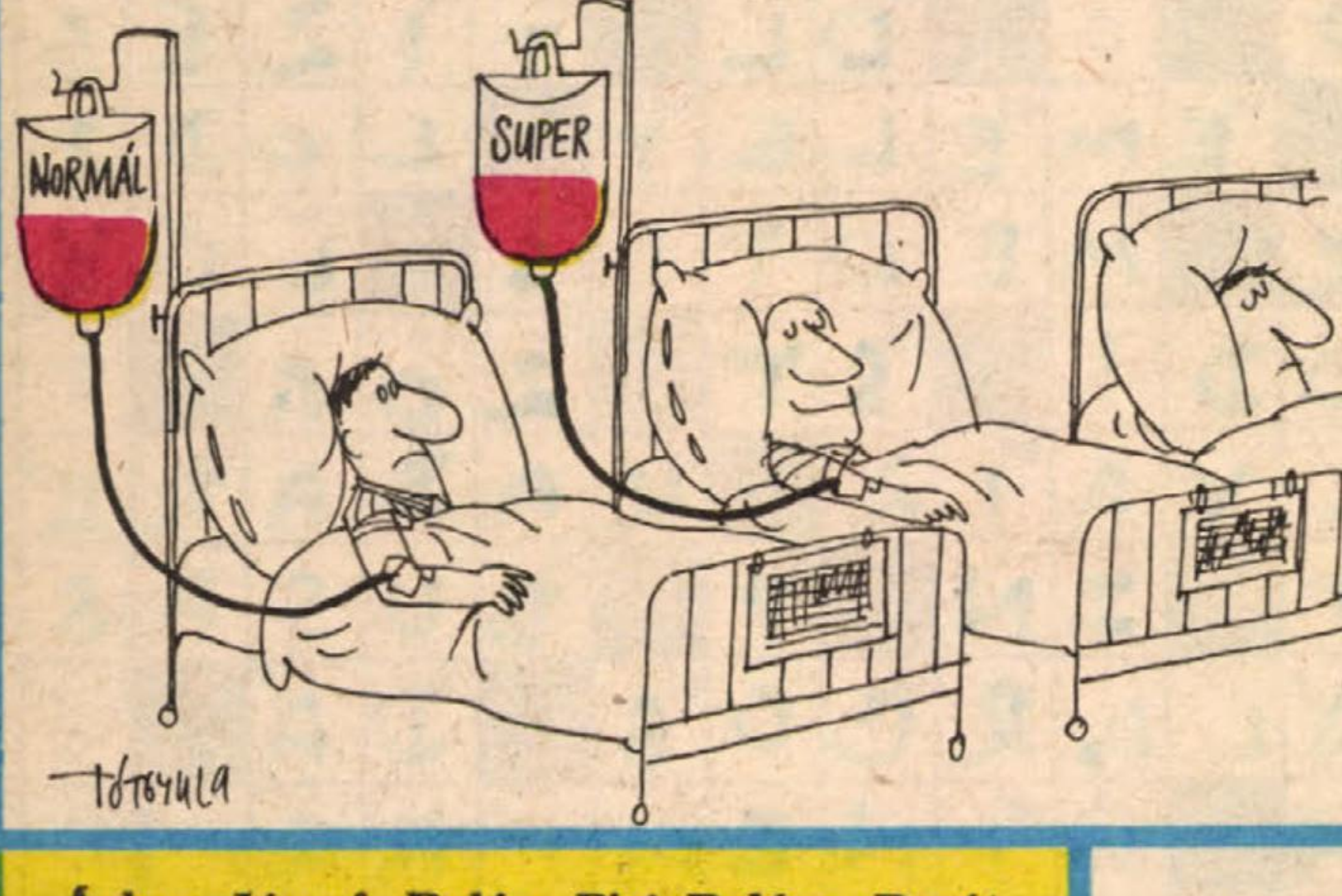

**SOK SZÁZ VICC
KÉPREGÉNY
TIZENKÉT
OLDALNYI
REJTVÉNY
224 OLDAL
ÁRA 20 Ft
KAPHATÓ A
HIRLAPÁRUSOKNÁL**

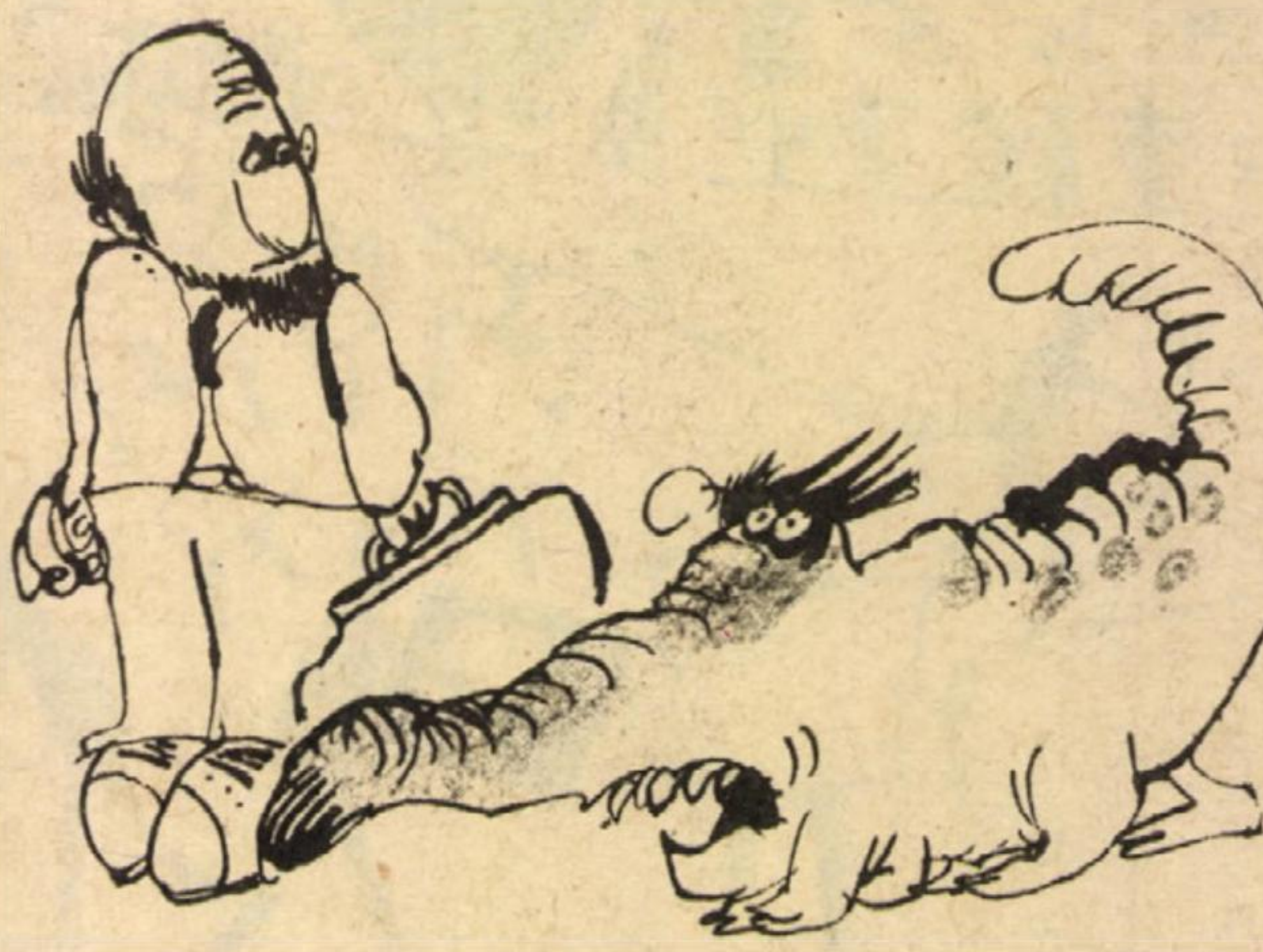

– Ettem én már orvost is, mégsem gyógyultam meg!

Árkus József, Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Csehov, Dallos Jenő, Endrődi István, Fehér Klára, Föld S. Péter, Feleki László, Fendrik Ferenc, Fülöp György, Gábor Andor, Gádor Béla, Galambos Szilveszter, Hašek, Hegedűs István, Heltai Jenő, dr. Hirschler Imre, Karinthy Frigyes, Kasso, Királyhegyi Pál, Kosztolányi Dezső, Kürti András, Lehoczki István, dr. Magyar Imre, Mészáros András, Mikes György, Nagy Lajos, Novobáczky Sándor, Peterdi Pál, Radványi Barna, Rátonyi Róbert, Sajdik Ferenc, Somogyi Pál, Szilágyi György, Szűr-Szabó József, Tabi László, Tímár György, Tormai László, Tót Gyula, Ungvári Tamás, Várnai György, Vasvári Anna és mások írásai és rajzai.

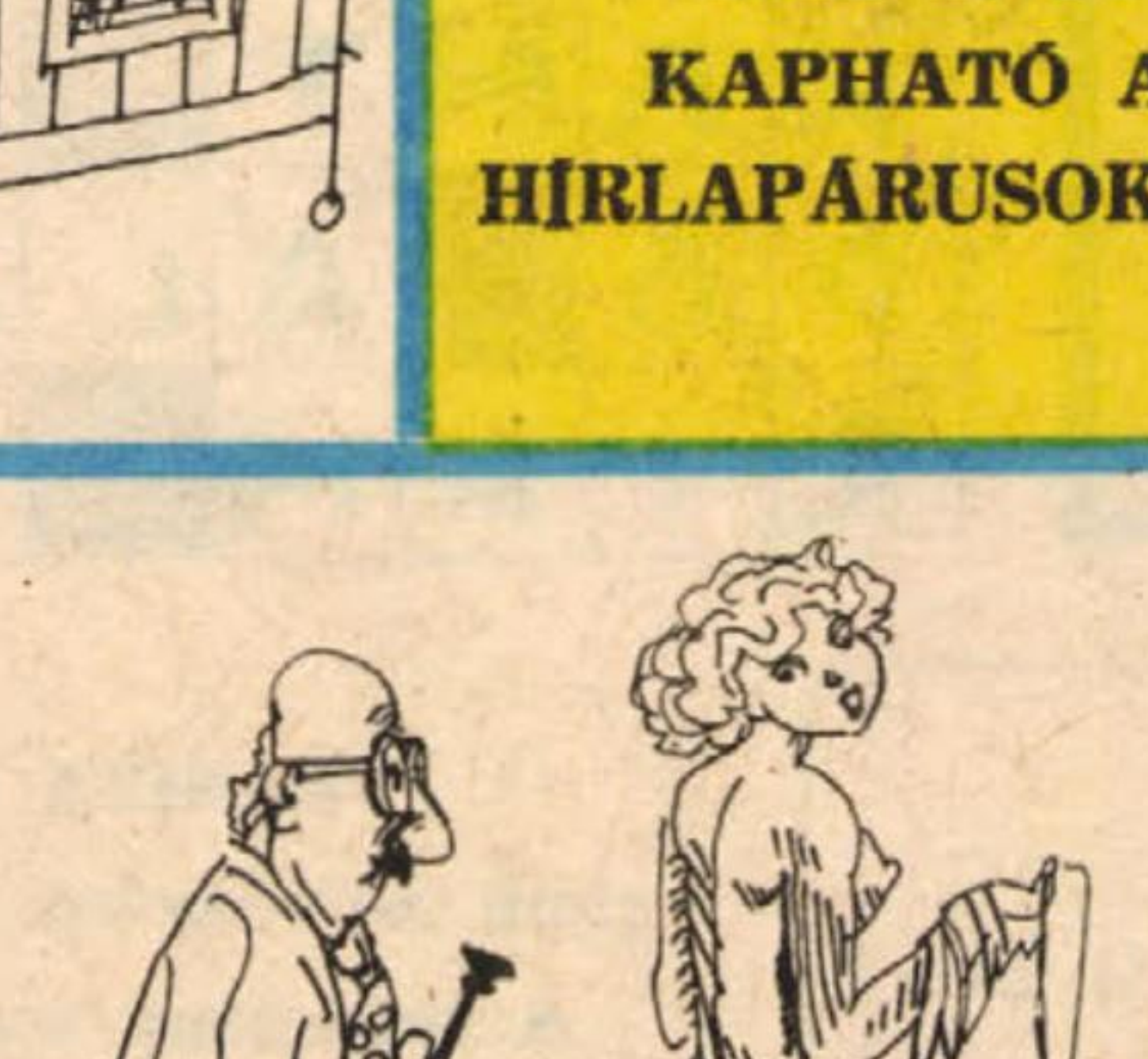

– Mi a panasza?
– Nincs mit felvennem ...

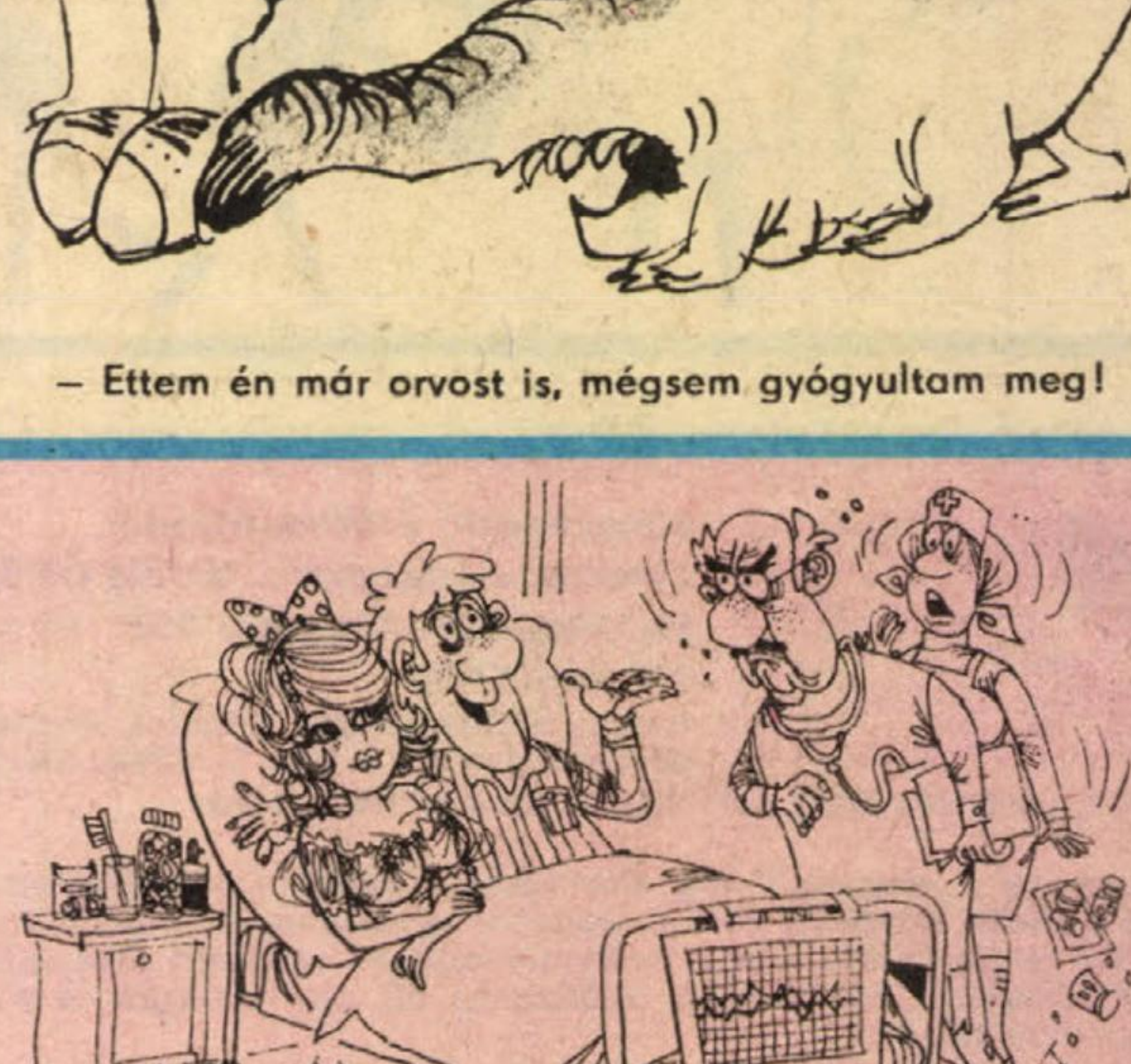

– Úgy gondoltuk, hogy így segíthetünk az állandó ágyhiányon.